

KONTRA

Νομιμοποιούν την κατάργηση των Κλαδικών Συμβάσεων και την ισοπέδωση όλων των μισθών στο ύψος του βασικού

ΣΕΛΙΔΑ 9

Δεύτερη ΠΝΠ: Στο δρόμο των προηγούμενων

ΣΕΛΙΔΑ 13

Κυβέρνηση «νόμου και τάξης»

ΣΕΛΙΔΑ 3

Προοπτική για μη αποφυλάκιση (κατ' οίκον κράτηση) του Σάββα Ξηρού

Η απεργία πείνας έφερε κατακτήσεις

ΣΕΛΙΔΑ 8

Πανεπιστημιακό άσυλο

Μύθοι και πραγματικότητα

ΣΕΛΙΔΑ 11

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

αρ. φύλλου 819 - 25 Απρίλη 2015

www.eksegersi.gr

Οι ιμπεριαλιστές εκβιάζουν, η κυβέρνηση κάνει σόου για εσωτερική κατανάλωση

Scripta... Verba...

Η συνάντηση με την κα Λαγκάρντ έγινε σε εξαιρετικό κλίμα χωρίς να υπάρξουν «απαιτήσεις» από την μεριά του ΔΝΤ πάνω σε οποιοδήποτε ζήτημα και χωρίς την παραμικρή υποψία «σκληρής» στάσης (είτε της μίας είτε της άλλης πλευράς).

Δελτίο Τύπου ΥΠΟΙΚ

Το δυστύχημα για τον Μπαρουφάκη είναι πως δεν αντιλαμβάνεται πως κάθε διάψευσή του εκλαμβάνεται ως επιβεβαίωση.

Αν βρείτε κάποιον στο Περίκιο, στη Μόσχα κλπ, που θέλει να σας δανείσει χρήματα, εμείς είμαστε ΟΚ, πάρτε τα.

Βόλφγκανγκ Σόιμπλε

Τους δουλεύει κιάλας ο κυνικός ιμπεριαλιστής.

Δεν θεωρώ ότι υπάρχει θέμα ποινικών ευθυνών. Εμένα τουλάχιστον ούτε περνούν από το μυαλό μου ποινικές ευθύνες (για το πώς φτάσαμε στα Μνημόνια).

Αλέκος Φλαμπουράρης

Και η Εξεταστική τι θα κάνει; Θα προσφέρει υλικό για προπαγάνδα.

Υποστηρίζουμε την κυβέρνηση στην επαναδιαπραγμάτευση με τους εταίρους. Η συμφωνία για τετράμηνη περίοδο επανεξέτασης του Προγράμματος ήταν θετική εξέλιξη. Είναι λάθος όμως η επικέντρωση σε θέματα επικοινωνιακής διαχείρισης και η υποτίμηση της ανάγκης να υπάρχει ταχύτητα στις διαπραγματεύσεις.

Φώτης Κουβέλης

Το παλεύει ο κυρ-Φώτης, αλλά κανείς δεν του δίνει σημασία.

Όταν αυτός ο υπουργός (Καμμένος) βρισκόταν στην αντιπολίτευση, μέσω της εκπροσώπου του (Κουντουρά) μέσα στην αρμόδια Επιτροπή Εξοπλιστικών, που είχε συζητηθεί το ίδιο θέμα, έλεγε ότι αυτό είναι «σαβούρα». Δεν μπορεί λοιπόν η «σαβούρα» ξαφνικά να γίνει απαραίτητη, άρα πρέπει να δοθούν απαντήσεις.

Ραχήλ Μακρί

Θα δώσει κανείς από το Μαξίμου απαντήσεις στη βουλευτίνα του ΣΥΡΙΖΑ;

Η Ελλάδα δεν αντιμετωπίζει ομάδα αδυσώπητων πιστωτών, που προτιμά να υπάρξει χρεοκοπία και έξοδος από το ευρώ, αντί να δει να επιτυγχάνει μια αριστερή κυβέρνηση. Υπάρχει περισσότερη καλή θέληση στην άλλη πλευρά του τραπεζιού απ' ό,τι πιστεύουν πολλοί Έλληνες.

Πολ Κρούγκμαν

Παναγιώτη Λαφαζάνη και λοιποί αριστεροπλατφορμικοί, τ' ακούτε; Εσάς δείχνει ο νομπελίστας φίλος του πρωθυπουργού σας και του μπαρουφάκη. Τέρμα τα τασιμάκια, σας λέει.

ΡΙΠΕΣ

◆ Εποχές Πιουριφόι ◆ Βγαίνει ο αμερικανός πρέσβης και υπαγορεύει στην κυβέρνηση την πολιτική που πρέπει να εφαρμόσει στο λεγόμενο σωφρονιστικό τομέα ◆ Κάνει ιταμές δηλώσεις ο Κέρι ◆ Και η... εθνικά περήφανη κυβέρνηση διαπιστώνει ότι... ψιχαλίζει ◆ Πριν κλείσει τρεις μήνες στην εξουσία, η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου έχει υπογράψει ήδη δύο Πράξεις Νομοθετικού Περιεχομένου και πάει για νέο ρεκόρ ◆ Κατά τα άλλα, κατήγγειλε τους προηγούμενους γι' αυτή την τακτική ◆ «Μακαριότατε, Χριστός Ανέστη» ◆ Τσίπρας προς Ιερώνυμο ◆ Θα τρίζουν τα κόκκαλα του Κάουτσκι ◆ Διότι, εκτός από «πατέρας» του ομοιοτισμού, υπήρξε και σπουδαίος θεωρητικός ◆ «Η καταγωγή του Χριστιανισμού» είναι έργο αζεπέραστο ◆ Δηλαδή, αν ο Τσίπρας έγραφε «χρόνια πολλά» θα του έπεφτε η μούρη; ◆ Εξ όνυχος

τον λέοντα, που έλεγαν και οι αρχαίοι Έλληνες ◆ Καλά, ο Giorgos υπήρξε πάντοτε κορυφαίος στο PR ◆ Εκλεισε συνάντηση με τον Τσίπρα και πήγε στο Μαξίμου χωρίς γραβάτα ◆ Θα το προσέξατε πως ο αντιπρόεδρος Δραγασάκης εξαφανίστηκε και πάλι από το πολιτικό προσκήνιο ◆ Όταν παίζεται η κωμωδία «κόκκινες γραμμές και ισχυρή αντίσταση», αυτός δε συμμετέχει ◆ Αφήνει άλλους να εκτίθενται ◆ Ας μην τα βάζουμε με τον Ρουβά που θα τραγουδήσει «Αξιον εστί» ◆ Αυτός τη δουλίτσα που του εξασφαλίζουν οι μανιτζαράι του κάνει ◆ Και δεν πρόκειται να ξεφτιλιστεί, γιατί απλούστατα είναι... ο Ρουβάς ◆ Ο Θεοδωράκης και το περιβάλλον του θα υποστούν (και αυτή) την ξεφτίλα ◆ Η Δούρου δεν απαντούσε στους επικριτές της ότι μετέφερε 80 εκατ. της Περιφέρειας στην ΤτΕ επειδή έδινε καλύτερο επιτόκιο; ◆

Τώρα που με ΠΝΠ μεταφέρονται όλα τα αποθεματικά στην ΤτΕ τι έχει να πει; ◆ Τίποτα ◆ Αλλωστε, η κυβέρνηση φρόντισε να την απαλλάξει από τυχόν ποινικές ευθύνες, δίνοντας αναδρομική ισχύ στην ΠΝΠ! ◆ Γι' αυτό σας λέμε, πάψτε να πιστεύετε τους συριζαίους ◆ Δεν υπάρχει περίπτωση ν' ακουστεί αλήθεια από τα χείλη τους ◆ Κυβέρνηση «νόμου και τάξης» ◆ Όπως ακριβώς ζητούσε ο Πανούσης με το πρωτοσέλιδο άρθρο του στα «Νέα» ◆ Η επίσκεψη Τσίπρα στο μπαρσομέγαρο διέλυσε κάθε αμφιβολία ◆ Είχε προηγηθεί η σημαδιακή εισβολή των ΜΑΤ στην πρυτανεία ◆ Σήμα-κατατεθέν (και) της νέας συγκυβέρνησης ◆ Όσοι έτρεφαν ανταπάτες για διαφορετική πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ σ' αυτόν τον τομέα μπορούν να κάνουν την αυτοκριτική τους ◆ Κι αν ακόμη δεν έχουν συνέλθει από το σοκ, μπορούν να βάλουν τον κώλο τους κά-

τω από τη βρύση, όπως λένε στο χωριό μου ◆ Η Βουλή ψήφισε στο σύνολό του το νομοσχέδιο Παρασκευόπουλου με 56 παρόντες βουλευτές ◆ Η αντιπολίτευση έκανε πλάκα υποβάλλοντας ένσταση απαρτίας ◆ Ο προεδρεύων Μπαλάφας έκρινε ότι υπάρχει απαρτία ◆ Ετσι, όλοι μαζί πήραν την εκδίκασή τους από την απουσιάζουσα στη Ρώμη Ζωή ◆ Η οποία αναμένεται να μην το αφήσει να περάσει έτσι ◆ Κάποιο καινούργιο καψώνι θα βρει να τους κάνει ◆ Για να 'χουν υλικό οι παραπολιτικές στήλες ◆ Να καλωσορίσουμε την «ομάδα διαμεσολάβησης» στις διαδηλώσεις ◆ Πριν τα γκλομπ και τα χημικά, θα προηγηθεί ένας συριζαίος μπάτσος που θα θέτει το ερώτημα ◆ Θα διαλυθείτε ή ν' αμολήσω τα σκυλιά; ◆ Παλιά, αυτό το ρόλο έπαιζαν κάποιοι εισαγγελείς ◆ Μη μας το παρουσιάζουν και για πρωτοτυπία ◆

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

ΚΟι πρυτάνεις «ανακάλυψαν» εμπόριο ναρκωτικών στην κατελιγμένη πρυτανεία και ο Πανούσης «ανακάλυψε» στα Εξάρχεια «μπαχαλάκηδες που μισθώνονται». Θα τους αντιμετωπίζαμε ως γελοίους, αν αυτά τα φασιστικά ξεσπάσματα δεν έπιασαν σ' έναν κόσμο που ενημερώνεται μόνο από την τηλεόραση και καταπίνει αμάσητο ό,τι του σερβίρουν.

ΚΤα μέλη του «Ως εδώ», υπό την υψηλή επιτροπεία του μητσοτακαϊκού, όχι μόνο είχαν προσκληθεί για τα θεωρεία της Βουλής, αλλά στήθηκαν και στην είσοδό της και μοίρασαν προκηρύξεις στους βουλευτές. Η τηλεόραση τους έδειξε επί το έργον και ουδείς μίλησε για «εισβολή».

ΚΕμείς, φυσικά, δεν ήμασταν εκεί για να ξέρουμε τι έγινε στο βενζινάδικο της Ιστιαίας, αλλά δεν είμαστε και ΕφΣυν για ν' αναλάβουμε εργολαβικά

την υπεράσπιση της Κωνσταντοπούλου. Απορούμε, λοιπόν, με την αιδήμονα σιωπή της προέδρου της Βουλής. Κάποιο επεισόδιο έγινε σίγουρα εκεί. Πέρα από τη σπέκουλα που ακολούθησε, το ερώτημα είναι ένα: της την είχαν στημένη; Αν συνέβαινε κάτι τέτοιο, η Κωνσταντοπούλου θα είχε ξεσηκώσει τον κόσμο. Αν δεν της την είχαν στημένη, τότε τι είδους επεισόδιο έγινε;

ΚΕυτυχώς, να λέμε, που ο υστερικός τηλεπλασιέ πήγε στη διαδήλωση των υπαλλήλων της «Ελληνικός Χρυσός ΑΕ» και έγινε δεκτός με ενθουσιασμό (του έδωσαν να φορέσει και κράνος για να ποζάρει μπροστά από τα σημαία της εταιρείας). Σηματοδότησε κι

αυτός, με το δικό του τρόπο, το ταξικό περιεχόμενο αυτής της κινητοποίησης.

ΚΟ βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ Β. Διαμαντόπουλος χαρακτήρισε ανεκδιήγητο τον υπουργό Μπάτσων και Καταστολής Γ. Πανούση και ζήτησε την παραίτησή του για την εισβολή στην πρυτανεία του ΕΚΠΑ. Χωρίς να κολώσει ο Πανούσης, δήλωσε: «Δεν σκέφτηκα να παραιτηθώ».

Σκέφτηκα απλώς ποιος εκλέγει τέτοιους ανθρώπους! Ο Διαμαντόπουλος είναι εκλεγμένος, ο Πανούσης διορισμένος. Ο Πανούσης, όμως, απολαμβάνει στήριξης από τον Τσίπρα. Κι ο Διαμαντόπουλος; Αμα του αρέσει...

Κ«Η ΕΕ έχει τα μέσα για να σώσει τους πρόσφυγες από την κόλαση της Συρίας και της Λιβύης, αλλά τους αφήνει να πνίγονται. Η Ευρώπη χρησιμοποιεί τους νεκρούς πρόσφυγες για να προστατευθεί από τους άλλους». Αυτός που μιλάει δεν είναι κάποιος ακροαριστερός, αλλά ένας γνωστός γερμανός νομικός, ο Χέρμπερτ Πραντλ. Το άρθρο του δημοσιεύτηκε στη «Ζιντσίτσε Τσάιουνγκ».

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Ο Αστυνόμος είναι ο φίλος στη γωνιά του δρόμου, είναι ο προστάτης του φτωχού, είναι ο φύλακας - άγγελος του κατατρεγμένου.

Γιάννης Πανούσης

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

25/4: Ημέρα DNA, γονικής αποξένωσης, κατά ελονοσίας, Πορτογαλία: Ημέρα επανάστασης (1974), Σουαζιλάνδη, Φερόες: Ημέρα σημαίας 25/4/1994: Βόμβα στα γραφεία Ελληνικού Συμβουλίου Προσφύγων (ΕΛΑ-1η Μάη) 26/4: Ημέρα διανοητικής ιδιοκτησίας, εθελοντικής υπηρεσίας νέων, Τανζανία: Εθνική επέτειος 26/4/1941: Απόπειρα απόδρασης εξόριστων Αη-Στράτη, τρεις νεκροί, παράδοση υπολοίπων στους Γερμανούς που μετά δυο μέρες κατέλαβαν το νησί 26/4/1971: Βόμβες («Μακρυγιάννη» σε ΓΣΕΕ, ΡΧ και Διεύθυνση Χωροφυλακής Προαστίων, ένας τραυματίας 26/4/1982: Δύο βόμβες σε γραφεία IBM (ΕΛΑ) 26/4/2007: Επίθεση στο ΑΤ Εξαρχείων καίει εννιά περιπολικά-ΙΧ και πέντε μοτοσικλέτες, σε ΜΑΤ (Γουδί), ΑΤ Ζωγράφου

και ΑΤ Συκεών Θεσσαλονίκης 27/4: Ημέρα κατασκευαστικού σχεδίου, Νότια Αφρική: Ημέρα ανεξαρτησίας, Σλοβενία, Σιέρα Λεόνε: Εθνική εορτή 27/4/1979: Ολική καταστροφή ΔΟΥ Νέας Ιωνίας (ΕΛΑ) 27/4/1982: Βόμβα καταστρέφει διπλωματικό αυτοκίνητο πράκτορα CIA Στανισλάβ Βαλέγκρα (ΕΛΑ) 27/4/1988: Βόμβες (ΕΛΑ) σε Ζ', Η' ΔΟΥ και Α' ΑΤ (Θεσσαλονίκη) 27/4/1991: Βομβιστική επίθεση κατά ρυμουλκού «Καραπιπέρης VI» (17Ν) 27/4/1999: Βόμβα στο ξενοδοχείο «Ιντερκοντινένταλ», μία νεκρή, ένας τραυματίας (Επαναστατικοί Πυρήνες) 28/4: Ημέρα υγείας-ασφάλειας στην εργασία, Μπαρμπάντος: Εθνική εορτή 29/4: Ημέρα μνήμης θυμάτων χημικού πολέμου, ανοσολογίας, χορού, Ιαπωνία: Εθνική αργία 29/4/1975: Εμπρησμός οχτώ αυτοκινήτων στην Ελευσίνα

(πρώτο χτύπημα ΕΛΑ) 30/4: Ημέρα jazz, κατά σωματικής τιμωρίας παιδιών, Βιετνάμ: Ημέρα απελευθέρωσης 30/4/1948: Χειροβομβίδα ανταρτών σε αυτοκίνητο αεροπορίας (Θεσσαλονίκη), τέσσερις νεκροί 30/4/1954: Σύλληψη Γρηγόρη Λιόλου (καπετάν Γόλη), εκπρόσωπου ΚΚΕ στην Ελλάδα 30/4/1987: Βόμβες ΕΛΑ σε Β' Δημόσιο Ταμείο, εφορία κληρονομιών, Α' ΔΟΥ και γραφεία «Union Carbide» 30/4/2007: Επίθεση Επαναστατικού Αγώνα στο Β' ΑΤ Νέας Ιωνίας 1/5: Ημέρα εργατών 1/5/1944: Εκτελούνται διακόσιοι κομμουνιστές Ακροναυπλίας (Καίσαριανή) 1/5/1948: Εκτέλεση υπουργού Δικαιοσύνης Χρήστου Λαδά (ΟΠΛΑ) 1/5/1976: Θάνατος Αλέξανδρου Παναγούλη.

Κυβέρνηση «νόμου και τάξης»

«Πώς μπορεί να λείει κάποιος ότι παραβιάστηκε το άσυλο; Δηλαδή αυτοί οι άνθρωποι έκαναν ελεύθερη διακίνηση ιδεών». Μ' αυτό τον τρόπο υπερασπίστηκε (από τη συχνότητα του αγαπημένου του Mega) ο υπουργός Μπάτσων και Καταστολής Γ. Πανούσης την εισβολή των ΜΑΤ στην υπό κατάληψη πρυτανεία του ΕΚ-ΠΑ. Μολονότι οι ίδιες οι πρυτανικές αρχές αναγκάστηκαν να παραδεχτούν ότι βρήκαν το χώρο όπως τον είχαν αφήσει, κάνοντας γαργάρα προηγούμενη προβοκατόρικη ανακοίνωσή τους, σύμφωνα με την οποία στο χώρο της κατάληψης γινόταν εμπόριο και χρήση ναρκωτικών και υπήρχε κίνδυνος για ανθρώπινες ζωές, ο Πανούσης συνέχισε το ίδιο βιολί: μεταξύ των συλληφθέντων ήταν ένας πολωνός διεθνώς καταζητούμενος, ένας συνεργός του Παλαικόστα, ένας 50χρονος «γνωστός» των Εξαρχείων και δύο Αλγερινοί, οι οποίοι «δεν ήταν και τόσο αθώοι, όσο παρουσιάστηκαν» (οι δηλώσεις του παρουσιάστηκαν και από το κομματικό left.gr).

Ας κρατήσουμε και κάτι ακόμη που είπε ο Πανούσης. Οτι έκανε την επέμβαση όντας σε ανοιχτή γραμμή με το Μαξίμου, «διαφορετικά θα έπρεπε να παραιτηθώ», όπως τόνισε. Η επίσκεψη του Τσίπρα στο υπουργείο του Πανούση, ελάχιστες μέρες μετά, επιβεβαίωσε πλήρως τα λεγόμενα του υπουργού. Αλλωστε, και η δήλωση του υπουργού Παιδείας Α. Μπαλτά, μια μέρα πριν την εισβολή, σύμφωνα με την οποία η κατάληψη παραβίαζε το άσυλο, δεν ήταν παρά μια ακόμη δήλωση προετοιμασίας της εισβολής, την οποία προ-

φανώς ζήτησε ο Πανούσης και παρήγγειλε το Μαξίμου.

Ας γυρίσουμε, όμως, στους «εγκληματίες» που ανακάλυψε ο Πανούσης στην πρυτανεία, η παρουσία των οποίων δικαιολογούσε την εισβολή των ΜΑΤ. Ιδού μερικά στοιχεία από τη δικογραφία, που αποκαλύπτουν τον γεμπελισμό του υπουργού και του πρωθυπουργού που τον καλύπτει πλήρως.

Οι δύο αλγερινοί, στελέχη της αμερικάνικης Philip Morris έχουν φτάσει στην Ελλάδα το πρωί της 13ης Απρίλη, διαμένουν στη «Μεγάλη Βρετανία» και καθώς βγαίνουν για βόλτα μετά το φαγητό, ακούνε μουσική στα Προπύλαια, πλησιάζουν για να δουν τι γιορτή γίνεται και συλλαμβάνονται. Μολονότι είναι πεντακάθαρο τι συμβαίνει, παραπέμπονται να δικαστούν, προφανώς για να μπορεί ο Πανούσης να λείει πως «δεν ήταν και τόσο αθώοι, όσο παρουσιάστηκαν»! Προφανώς, πρόκειται για... τζιχαντιστές που κατέφθασαν προς ενίσχυση των καταληψιών και τα σαΐνια του Πανούση κατάφεραν να τους συλλάβουν μερικές ώρες μετά την άφιξή τους.

Ο Πολωνός συνελήφθη στη διασταύρωση της Ασκληπιού με τη Λ. Αλεξάνδρας, ουδείς μπάτσος καταθέτει ότι είχε σχέση με την πρυτανεία και ο ίδιος δήλωσε ότι «ουδέποτε πήγα στο κτίριο της πρυτανείας και φυσικά δεν μπήκα μέσα». Παρά ταύτα, παραπέμπεται κι αυτός να δικαστεί ως καταληψίας, διότι η παραπομπή του εξυπηρετούσε το γεμπελιστικό σενάριο του Πανούση.

Επιμείναμε σ' αυτά τα στοιχεία, γιατί ο τρόπος με τον οποίο κατασκευάστηκε η συ-

γκεκριμένη δικογραφία καταλαμβάνει μια κορυφαία θέση στη λίστα με τις στημένες δικογραφίες της αστυνομίας, καθώς χρησιμοποιούνται άσχετοι άνθρωποι για να στηριχτεί όχι μόνο μια στημένη δικογραφία, αλλά ένα γεμπελιστικό σενάριο. Οι άνθρωποι αποδεικνύονται πιο αδίστακτοι από τους προκατόχους τους, καθώς έχουν ανάγκη και από γεμπελιστικά σενάρια προκειμένου να δικαιολογήσουν την κατασταλτική τους δράση σ' έναν κόσμο που μέχρι πρότινος συνήθιζε να καταγγέλλει τέτοιες πρακτικές των κυβερνήσεων.

Το στήσιμο της συγκεκριμένης δικογραφίας κάνει σκόνη τα όσα ακούστηκαν από τους Τσίπρα και Πανούση στη φιέστα του μπατσομέγαρου, περί τήρησης της νομιμότητας, αστυνομίας φύλακα-άγγελου του πολίτη, πάταξης κάθε αστυνομικής υπερβολής κτλ. Όταν επί των ημερών τους στήνεται μια τέτοια δικογραφία, σε πλήρη γνώση τους, μπορεί να καταλάβει κανείς πόση αξία έχουν τα λεγόμενά τους και ποιος ήταν ο συμβολισμός της επίσκεψης του Τσίπρα στον Πανούση.

Ο Πανούσης επί μέρες, πριν ακόμη από την κατάληψη της πρυτανείας, κρατούσε μια προκλητική στάση, επιτιθέμενος ακόμη και σε συριζαίους. Εδώ σε μια συνέντευξη στο «Πρώτο Θέμα», που θα μπορούσε να τη δώσει και ο Δένδιας. Διαφώνησε ανοιχτά με τις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου Παρασκευόπουλου, μολονότι δεν ήταν της αρμοδιότητάς του. Κορύφωσε την επίθεσή του με το άρθρο που δημοσιεύτηκε στην πρώτη σελίδα των «Νέων», με το οποίο ουσιαστικά εκβίαζε τον

Τσίπρα: ή με εμένα ή με τον παλιό ΣΥΡΙΖΑ. Στη συνέχεια, διέρρηξε δεξιά κι αριστερά ότι είναι έτοιμος να παραιτηθεί, μέχρι που εισέπραξε ανοιχτή στήριξη από το Μαξίμου.

«Ξεκάθαρα ωμή παραβίαση του πανεπιστημιακού ασύλου» χαρακτήρισε ο Μ. Γλέζος την εισβολή των ΜΑΤ στην πρυτανεία. Ήταν μια φωνή από τον «παλιό ΣΥΡΙΖΑ», αυτόν που έδειχνε μια ευαισθησία απέναντι στις πιο σκληρές όψεις της αστυνομικοδικαστικής καταστολής. Για να μπει τέρμα σ' αυτά τα «τσιτάτα» και «ιδεολογήματα», όπως τα χαρακτήρισε στο προκλητικό άρθρο του ο Πανούσης, οργανώθηκε πρώτα η πολιορκία της πρυτανείας, μετά οι συλλήψεις ακόμη και άσχετων για να στηριχτεί το γεμπελιστικό σενάριο και στο τέλος η εισβολή, το πρωί της μέρας που η κατάληψη θα τελείωνε (μέρα ψήφισης του νομοσχεδίου Παρασκευόπουλου).

Δεν έκαναν την εισβολή και τις συλλήψεις για να στείλουν το μήνυμα ότι δε νομοθετούν υπό πίεση. Αν ήθελαν να στείλουν αυτό το μήνυμα, θα είχαν κάνει την εισβολή προηγούμενες μέρες. Εξάλλου, το ότι νομοθετούν υπό πίεση το παραδέχτηκε ο ίδιος ο Παρασκευόπουλος στη Βουλή (θυμίζοντας παραδείγματα παλιότερων υπουργών Δικαιοσύνης που αναγκάστηκαν να νομοθετήσουν υπό πίεση εξεγέρσεων και κινητοποιήσεων στις φυλακές) και η πίεση ήταν η απεργία πείνας των πολιτικών κρατούμενων, που συνεχίστηκε μέχρι και την τελευταία μέρα ψήφισης του νομοσχεδίου.

Έκαναν την εισβολή για να στείλουν μήνυμα κατασταλτικής αποφασιστικότητας, δίνοντας τις εξετάσεις τους στον αστικό συρφετό που λυσσομανούσε από τις φυλλάδες και τα ραδιοκάνάλια του. Αυτό το μήνυμα επισφράγισε ο Τσίπρας με την επίσκεψή του στο μπατσομέγαρο και τη φιέστα που οργάνωσε με τον Πανούση, παρουσία ολόκληρης της αστυνομικής ηγεσίας. «Η αστυνομία είναι στην υπηρεσία της Δημοκρατίας και της κοινωνίας. Έχει την απόλυτη στήριξη της κοινωνίας και πιστεύω ότι η ελληνική κοινωνία και ο ελληνικός λαός πρέπει να είναι υπερήφανος για τη δημοκρατική αστυνομία και τη δημοκρατική της λειτουργία», είπε ο Τσίπρας, διαρρηγνύοντας έτσι κάθε σχέση με το παρελθόν του ΣΥΡΙΖΑ ως μιας αστοδημοκρατικής πολιτικής δύναμης που αριστερίζει κάπως στα ζητήματα της κρατικής καταστολής. Ο ΣΥΡΙΖΑ ετοιμάζεται για τις μέρες των λαϊκών κινητοποιήσεων που θα 'ρθουν αναπόφευκτα, όταν ο ελληνικός λαός συνειδητοποιήσει πως τίποτα δεν άλλαξε. «Νόμος και τάξη» είναι το δόγμα κάθε αστικής κυβέρνησης (και του ΣΥΡΙΖΑ).

Φαυλότητα νέου τύπου

Στο φύλλο της 7ης του Μάρτη γράφαμε για το νέο κόλπο που μηχανεύτηκαν οι συριζαίοι, το διορισμό «άμισθων ειδικών συμβούλων» στα υπουργεία, οι οποίοι θα εισπράττουν μόνο οδοιοπορικά και θα δουλεύουν τζάμπα για την πατρίδα. Ιδού παραδείγματα «άμισθων ειδικών συμβούλων» που διόρισε ο υπουργός Επικρατείας Αλ. Φλαμπουράρης, με δυο αποφάσεις που υπέγραψε στις 8 Απρίλη (μεγαλοβδομαδιάτικα, για να περάσουν εντελώς στο ντούκου).

Ο ένας σύμβουλος ονομάζεται Ιωάννης Καρδαράς, είναι δικηγόρος στον Πειραιά, δημοτικός σύμβουλος με την παράταξη του Δρίτσα και υποψήφιος πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά. Κρίνοντας από την ηλικία του και από την κοινωνική του δραστηριότητα, θεωρούμε σίγουρο πως έχει κάποιο στημένο δικηγορικό γραφείο. Αυτός ο δικηγόρος, λοιπόν, θα παρέχει νομικές υπηρεσίες στον υπουργό καθώς και στις υπηρεσίες που υπάγονται στον υπουργό αμισθί και σε βάρος του δικηγορικού του γραφείου. Οποιος θέλει το πιστεύει.

Ο δεύτερος σύμβουλος ονομάζεται Δημήτριος Τσιλιμίκας και από το Ιντερνετ βρήκαμε ότι είναι συνιδιοκτήτης εταιρίας που κατασκευάζει οικοδομές. Εργολάβος δηλαδή. Τι γυρεύει ένας εργολάβος στο Γραφείο του υπουργού Επικρατείας (ο οποίος επίσης ήταν εργολάβος); Σύμφωνα με την απόφαση του υπουργού, υπάρχει «ανάγκη εξασφάλισης παροχής συμβουλευτικών υπηρεσιών από εμπειρογνώμονα ειδικό σε ζητήματα σχεδιασμού και προγραμματισμού πολεοδομικών έργων αρμοδιότητας του υπουργού Επικρατείας».

Έχει καμιά δουλειά με τον πολεοδομικό σχεδιασμό και τα πολεοδομικά έργα ο Φλαμπουράρης; Αυτά είναι αρμοδιότητας Λαφαζάνη-Τσιρώνη. Οι αρμοδιότητες που ο πρωθυπουργός Τσίπρας εκχώρησε στον υπουργό Φλαμπουράρη είναι να «υποστηρίξει τις ενέργειες και τις δράσεις του πρωθυπουργού που αποβλέπουν στη διασφάλιση της ενότητας της κυβέρνησης και της συνοχής του κυβερνητικού έργου».

Ο διορισμός αυτού του «άμισθου ειδικού συμβούλου» είναι αποκαλυπτικός για τη νέα τύπου φαυλότητα του ΣΥΡΙΖΑ. Εφτιαξαν μια φανταστική αρμοδιότητα («σχεδιασμός και προγραμματισμός πολεοδομικών έργων αρμοδιότητας υπουργού Επικρατείας») μόνο και μόνο για να τοποθετήσει ο Φλαμπουράρης κάποιον δικό του άνθρωπο. Γιατί όμως να κάνουν όλη αυτή τη μανούρα, αν πρόκειται απλά για κάποιον άμισθο σύμβουλο; Ο καθένας μπορεί να κάνει τις σκέψεις του και να βγάλει τα συμπεράσματά του. Το μόνο βέβαιο είναι πως το παραμύθι για κατάργηση της στρατιάς των συμβούλων και χρησιμοποίηση των δημόσιων υπάλληλων τέλειωσε πολύ νωρίς.

Παιχνίδι Τσίπρα με ΓΑΠ

Κάθε άλλο παρά τυπική ήταν η μετά βαιών και κλάδων υποδοχή του (αγραβάτω) Γ. Παπανδρέου από τον Τσίπρα στο Μαξίμου. Σ' αυτό το επίπεδο τίποτα δε γίνεται τυχαία. Ακόμη και αν ο ΓΑΠ είχε ζητήσει τη συνάντηση, το Μαξίμου θα την ανέβαλε συνεχώς (επικαλούμενο φόρτο εργασίας του Τσίπρα). Ακόμα κι αν παραβλέπαμε τα παραπάνω, δεν μπορούμε να παραβλέψουμε αυτό που είπε ο Τσίπρας στη Βουλή, στη συζήτηση για τη σύσταση της εξεταστικής επιτροπής: «Ανεξαρτήτως των διαφωνιών μας με την κυβέρνηση Παπανδρέου, πρέπει να μάθουμε πώς ανατράπηκε έλληνας πρωθυπουργός για πρώτη φορά μετά από 37 χρόνια κοινοβουλευτικής δημοκρατίας».

Αυτή η καθόλου τυχαία αναφορά, απόλυτα συμβατή με όσα υποστηρίζει (κατόπιν εορτής, φυσικά) ο Παπανδρέου αποκάλυψε ότι υπήρχαν ήδη παρασκηνιακές επαφές, οι οποίες κορυφώθηκαν (σ' αυτή τη φάση) με τη συνάντηση στο Μαξίμου. Η επίσημη δικαιολογία, ότι ο Παπανδρέου ζήτησε τη συνάντηση για να ενημερώσει τον Τσίπρα για όσα ακούει στο εξωτερικό και να τεθεί στη διάθεση της κυβέρνησης για βοήθεια με τις διεθνείς επαφές που έχει, είναι για πλάκα. Λες και ο Τσίπρας δεν ξέρει τι λέγεται στο εξωτερικό (τα ακούει διά ζωής πλέον) ή λες και η διεθνής πολιτική γίνεται με δημόσιες σχέσεις. Αλλού, λοιπόν, πρέπει να ψάξουμε τους λόγους αυτής της απρόσμενης συνάντησης.

Οι επιδιώξεις του Παπανδρέου είναι προφανείς. Προσπάθησε να επανακάμψει στην αστική πολιτική σκηνή, το ΚΙΔΗΣΟ πάτωσε, το διατηρεί όμως περιμένοντας πως θα έρθουν καλύτερες μέρες. Επομένως, μια συνάντηση με τον πρωθυπουργό συντηρεί την εικόνα του ως σημαντικού παίκτη του αστικού πολιτικού παιχνιδιού. Ο Τσίπρας, όμως, τι λόγο έχει να βοηθήσει τον Παπανδρέου σ' αυτή την κατεύθυνση; Ούτε το ΚΙΔΗΣΟ φοβάται **σήμερα**, ούτε το ΠΑΣΟΚ του Βενιζέλου που πάει από το κακό στο χειρότερο. Αύριο, όμως; Αν ο Τσίπρας και η παρέα του έχουν αρχίσει να πείθονται ότι δε θα πορευτούν με τον ΣΥΡΙΖΑ ενωμένο, λογικό είναι να σκέφτονται ακόμη και τα πιο απίθανα σενάρια και να θέλουν καλές σχέσεις με αποτραβηγμένους παράγοντες, όπως ο Καραμανλής και ο Παπανδρέου, οι οποίοι στο μέλλον μπορούν να ξαναδιαδραματίσουν ρόλο, ο ένας στη Δεξιά και ο άλλος στην παραδοσιακή Σοσιαλδημοκρατία.

Σκανδαλώδης παραγγελία άχρηστου αμερικάνικου πολεμικού υλικού

Το κράτος έχει συνέχεια! Όταν αυτό αφορά την αποπληρωμή των τοκογλύφων του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαίου και όταν αφορά την αγορά πανάκριβων (και ενίοτε άχρηστων) οπλικών συστημάτων από τη «φίλη και σύμμαχο Αμερική», όσο και να ψάξεις δε θα βρεις καμιά διαφορά ανάμεσα σε μια δεξιά, σε μια σοσιαλδημοκρατική και σε μια «αριστερή» κυβέρνηση (ιδιαίτερα όταν η τελευταία συγκυβερνά με ένα εθνικιστικό-ακροδεξιό μόρφωμα και έχει κάνει τον αρχηγό του υπουργού Αμυνας).

Ετσι, η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου αποφάσισε να πετάξει μισό δισεκατομμύριο ευρώ για να «ανακατασκευάσει» κάποια άχρηστα αεροπλάνα ναυτικής συνεργασίας, που σάπιζαν παρατημένα εδώ και μια δεκαετία, υλοποιώντας –όπως λέει– απόφαση που πήρε το ΚΥΣΕΑ επί συγκυβέρνησης Σαμαρά-Βενιζέλου.

Πρόκειται πραγματικά για σκάνδαλο, απ' όποια σκοπιά και να το δει κανείς. Δεν χρειάζεται να πούμε πως κάθε προμήθεια οπλικών συστημάτων κρύβει πίσω της σκανδαλώδεις διαδικασίες, άλλο αν ελάχιστες τέτοιες υποθέσεις έχουν αποκαλυφθεί (οι αποκαλύψεις συνήθως οφείλονται σε συγκρούσεις ανάμεσα σε προμηθευτές και μεσάζοντες). Εν προκειμένω σκανδα-

λώδης είναι η απόφαση να δοθεί μισό δισεκατομμύριο για άχρηστους εξοπλισμούς, τη στιγμή που στραγγίζουν κάθε ικμάδα αποθέματος από το δημόσιο για να πληρώσουν τους δανειστές.

Και βέβαια, αποτελεί πρόκληση ο ισχυρισμός πως την απόφαση είχε πάρει το ΚΥΣΕΑ επί της προηγούμενης συγκυβέρνησης. Μπορούσαν κάλλιστα να την ακυρώσουν. Όχι μόνο δε θα τους έλεγε κανείς τίποτα, αλλά θα άκουγαν και μπράβο από τον ελληνικό λαό. Όμως μ' αυτή την παραγγελία (που είναι μόνον η πρώτη), η νέα συγκυβέρνηση εγκαινίασε την πελατειακή της σχέση με την πέραν του Ατλαντικού υπερδύναμη. Η δουλειά δόθηκε απευθείας στην αμερικάνικη «Λόκχιντ» και ανακοινώθηκε επί αμερικανικού εδάφους. Ήταν μια μικρή προκαταβολή... ευγνωμοσύνης για την... υποστήριξη που προσφέρει η κυβέρνηση Ομπάμα στη διαπραγμάτευση με την Ευρωζώνη και το ΔΝΤ.

Μετά απ' αυτή την προκλητική παραγγελία, το μόνο βέβαιο είναι πως η πολιτική υποτέλειας προς τις ΗΠΑ θα συνεχιστεί και θα συνοδεύεται από παραγγελίες προς τα αμερικάνικα πολεμικά μονοπώλια, οι οποίες καταχρεώνουν το ελληνικό κράτος και οδηγούν στον οικονομικό στραγγαλισμό του ελληνικού λαού.

Ουκρανία

Αντικομμουνιστική υστερία και τρομοκρατία

Λίγες μέρες πριν από την 70ή επέτειο της μεγάλης αντιφασιστικής νίκης ενάντια στη ναζιστική Γερμανία, για την οποία περισσότεροι από 27 εκατομμύρια σοβιετικοί πολίτες έδωσαν τη ζωή τους, η κυβέρνηση των εθνικιστών του Κιέβου, με το νόμο για την «αποκομμουνιστοποίηση» της χώρας που εγκρίθηκε από την ουκρανική βουλή στις 9 Απρίλη, βεβηλώνει τη μνήμη των νεκρών του μεγάλου πατριωτικού πολέμου και συνολικά των θυμάτων του ναζισμού στον κόσμο εξισώνοντας τη σοσιαλιστική Σοβιετική Ένωση, που κατάφερε το θανατηφόρο πλήγμα στο ναζιστικό τέρας, με το ναζιστικό καθεστώς.

Ο νόμος αυτός χαρακτηρίζει «ως εγκληματικά τα κομμουνιστικά και εθνικοσοσιαλιστικά ολοκληρωτικά καθεστώτα» και απαγορεύει «κάθε δημόσια άρνηση του εγκληματικού χαρακτήρα τους» καθώς και την «παραγωγή, κυκλοφορία και δημόσια χρήση των συμβόλων τους», παρά μόνο για εκπαιδευτικό ή επιστημονικό σκοπό ή όσα βρίσκονται σε κοιμητήρια. Αυτό σημαίνει ότι απαγορεύονται οι σημαίες, οι ύμνοι, τα παράσημα των βετεράνων, όλα τα μνημεία που είναι αφιερωμένα στους μπολσεβίκους ηγέτες και στους ήρωες της αντιφασιστικής νίκης καθώς και τα ονόματα δρόμων και πλατειών που φέρουν τα ονόματά τους. Επίσης, ο νόμος αυτός προβλέπει το κλείσιμο όλων των οργανώσεων, των πολιτικών κομμάτων και των μίντια που κατηγορούνται για προπαγάνδα του κομμουνισμού ή του ναζισμού. Για τους υποστηρικτές τους θα γίνεται έρευνα και οι πληροφορίες γι' αυτούς θα δημοσιοποιούνται, ώστε «να μην επιτραπεί να συμβούν τέτοια εγκλήματα στο μέλλον και να εξαλειφθεί η απειλή για την κυριαρχία, την εδαφική ακεραιότητα και την εθνική ασφάλεια της Ουκρανίας».

Οι ποινές για την παραβίαση του νόμου κυμαίνονται από 5 - 10 χρόνια φυλάκισης.

Επιβραβεύονται οι συνεργάτες των Ναζί

Η αναφορά του νόμου στο ναζισμό γίνεται απλά και μόνο για να θλωσει τα νερά. Στο στόχαστρό του βρίσκεται αποκλειστικά και μόνο η μπολσεβίκικη επανάσταση του 1917, η σοσιαλιστική Σοβιετική Ένωση, η σοβιετική περίοδος της Ουκρανίας, η κομμουνιστική ιδεολογία. Βασικό όπλο της φασιστικής και εθνικιστικής προπαγάνδας του Κιέβου είναι η ιμπεριαλιστική πολιτική του Κρεμλίνου απέναντι στις άλλες χώρες μέλη της ΕΣΣΔ την περίοδο της παλινδρόμησης του καπιταλισμού μετά την άνοδο του Χρουτσόφ στην εξουσία.

Αλλωστε, ταυτόχρονα με τον προαναφερόμενο νόμο ψηφίστηκε ένας άλλος νόμος που αναγνωρίζει τους ουκρανούς εθνικιστές οι οποίοι συνεργάστηκαν με τους Ναζί ως «μαχητές της ελευθερίας» που «πάλεψαν για την ανεξαρτησία» της Ουκρανίας και τους προσφέρει κοινωνικές παροχές. Ανάμεσά τους είναι η Οργάνωση Ουκρανών Εθνικιστών και ο Ουκρανικός Αντάρτικος Στρατός. Η πρώτη δρούσε πρωτίστως στη δυτική Ουκρανία από τη δεκαετία του 1930 και χρησιμοποίησε τη βία και την τρομοκρατία

εναντίον όσων θεωρούσε εχθρούς της για να πετύχει τους στόχους της, ενώ ο Ουκρανικός Αντάρτικος Στρατός, εκτός των άλλων, κατηγορείται για την επιχείρηση εθνοκάθαρσης εναντίον των Πολωνών στη Volhynia και Galicia, κατά την οποία δολοφονήθηκαν περισσότεροι 100.000 άνθρωποι.

Κυβέρνηση, νεοναζί και φασίστες σε κοινό μέτωπο

Ο εθνικισμός είναι η επίσημη ιδεολογία της κυβέρνησης του Κιέβου. Γι' αυτό και συμπλέει με νεοναζί και φασίστες, που βαφτίζονται εθνικιστές και καταλαμβάνουν βουλευτικά έδρανα και κυβερνητικά πόστα ή συμμετέχουν ως παραστρατιωτικές μονάδες στον πόλεμο στην ανατολική Ουκρανία, διαπράττοντας εγκλήματα και βαρβαρότητες σε βάρος του άμαχου πληθυσμού. Σημειώτεον ότι μόλις τρεις μέρες πριν από την ψήφιση των προαναφερόμενων νόμων επισημοποιήθηκε σε ανώτατο επίπεδο η στρατιωτική συνεργασία κυβέρνησης και παραστρατιωτικών φασιστικών ταγμάτων με το διορισμό του Ντμίτρι Γιάρος, αρχηγού του φασιστικού Δεξιού Τομέα, ως συμβούλου του αρχηγού του Γενικού Επιτελείου του ουκρανικού στρατού και με την ένταξη των ένοπλων του Δεξιού Τομέα ως επαγγελματικής μονάδα επίθεσης στον ουκρανικό στρατό. Ο Γιάρος αναλαμβάνει, εκτός των άλλων, το ρόλο του συνδέσμου μεταξύ του Γενικού Επιτελείου και των παραστρατιωτικών ταγμάτων, όπως το διαβόητο τάγμα Αζόφ, που συγκροτήθηκε από το νεοναζιστικό Εθνικοσοσιαλιστικό Κόμμα της Ουκρανίας, και τα τάγμα Αϊντάρ, τα οποία χρησιμοποιούν ναζιστικά σύμβολα και κατηγορούνται από διεθνείς οργανώσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα για εγκλήματα πολέμου σε βάρος του πληθυσμού της ανατολικής Ουκρανίας.

Παρόλο που έχουν δει το φως της δημοσιότητας άπειρα αποδεικτικά στοιχεία για την ύπαρξη και τη δράση ανοιχτά νεοναζιστικών, φασιστικών και ακραίων εθνικιστικών οργανώσεων, κομμάτων και παραστρατιωτικών ταγμάτων, η κυβέρνηση του Κιέβου αρνείται την ύπαρξή τους. Μιλώντας στις 20 Απρίλη στο ουκρανικό κανάλι ICTV σχετικά με τις πρόσφατες δολοφονίες πολιτικών και δημοσιογράφων στην Ουκρανία, ο επικεφαλής του Κεντρικού Τμήματος Ερευνών της Υπηρεσίας Ασφάλειας της Ουκρανίας Βασίλι Βοβκ δήλωσε ότι «οι Ουκρανικές Υπηρεσίες Ασφάλειας δεν έχουν καμιά πληροφορία για την ύπαρξη στην Ουκρανία ακροδεξιών οργανώσεων, κομμάτων ή ομάδων» και προειδοποίησε τους διαφωνούντες να «κλείσουν το στόμα τους», αν θέλουν να μείνουν ζωντανοί, προσθέτοντας: «Νομίζω ότι στον καιρό μας, όταν πρακτικά ένας πόλεμος συνεχίζεται, οι Ουκρανόφοβοι, εάν δεν κλείσουν το στόμα τους, πρέπει τουλάχιστον να σταματήσουν τη ρητορική. Νομίζω ότι στη σημερινή κατάσταση δεν πρέπει κανείς να βγαίνει ανοιχτά ενάντια στην Ουκρανία και στην ουκρανικότητα». Και από τη θέση του «ως επικεφαλής του Γραφείου Ερευνών των Ουκρανικών Υπηρεσιών

Ασφάλειας» προειδοποίησε τους «Ουκρανόφοβους (δηλ. τους διαφωνούντες) ότι αν δεν τον ακούσουν, δεν θα τους βγει σε καλό».

Σημειώτεον ότι ελάχιστες μέρες μετά την ψήφιση (9 Απρίλη) του νόμου «αποκομμουνιστοποίησης» της Ουκρανίας διαπράχθηκαν μέσα σε τέσσερις μέρες, 13 - 16 Απρίλη, τέσσερις δολοφονίες διαφωνούντων, του Ολεχ Καλάσνικοφ, πολιτικού της αντιπολίτευσης, και τριών γνωστών δημοσιογράφων που ασκούσαν κριτική στην κυβέρνηση του Κιέβου, του Σεργκέι Σουκχόμποκ, του Ολες Μπουζίνα και της Ολγα Μορόζ, ανεβάζοντας μέχρι στιγμής στους 10 τον αριθμό των δολοφονηθέντων γνωστών αντιπάλων της κυβέρνησης του Κιέβου το τελευταίο διάστημα. Παράλληλα, έχει εξαπολυθεί, με την κάλυψη πλέον του νόμου, ένα νέο κύμα βανδαλισμών και καταστροφής αγαλμάτων του Λένιν και άλλων σοβιετικών μνημείων από μασκοφόρους νεοναζί, φασίστες και εθνικιστές ακόμη και σε περιοχές της ανατολικής Ουκρανίας με ρωσικό και φιλωρωσικό πληθυσμό, οι οποίες βρίσκονται υπό τον έλεγχο του ουκρανικού στρατού.

Οι προαναφερόμενες δηλώσεις του επικεφαλής του Κεντρικού Τμήματος Ερευνών της Υπηρεσίας Ασφάλειας της Ουκρανίας δείχνουν καθαρά ότι η εκστρατεία φίμωσης των διαφωνούντων με τη βία και την τρομοκρατία, βανδαλισμών και καταστροφής των σοβιετικών μνημείων κατευθύνεται από την ίδια την κυβέρνηση και έχει στόχο να επιβάλλει τη σιωπή του τρόμου σε όλο τον ουκρανικό λαό, να αποτρέψει αντιδράσεις στην αντικομμουνιστική υστερία και στην αντιλαϊκή της πολιτι-

κή και να καταφέρει, με βασικό όπλο το δηλητήριο του ουκρανικού εθνικισμού, να σβήσει τη σοβιετική περίοδο από την ιστορία της Ουκρανίας.

Λάδι στη φωτιά του πολέμου

Οι εξελίξεις αυτές ρίχνουν λάδι στη φωτιά του πολέμου στην ανατολική Ουκρανία και βαθαίνουν το χάσμα ανάμεσα στις δύο αντίπαλες πλευρές. Γιατί αποκαλύπτουν ότι η κυβέρνηση των εθνικιστών του Κιέβου δε έχει καμιά πρόθεση συνεργασίας με τους αυτονομιστές αντάρτες. Αντίθετα, με την υποστήριξη του Λευκού Οίκου, ενεργεί μονομερώς προκαλώντας και οξύνοντας τις αντιθέσεις, όπως φαίνεται, εκτός των άλλων, και από τις τελευταίες εξελίξεις στο κρίσιμο ζήτημα του ειδικού πολιτικού και οικονομικού καθεστώτος στις ελεγχόμενες από τους αυτονομιστές περιοχές του Ντόνμπας. Υπενθυμίζουμε ότι στις 17 Μάρτη η ουκρανική βουλή ψήφισε νόμο ο οποίος θέτει ως προϋπόθεση για την εφαρμογή του ειδικού καθεστώτος στις περιοχές αυτές τη διεξαγωγή τοπικών εκλογών σύμφωνα με τους νόμους της Ουκρανίας και την επίβλεψη διεθνών παρατηρητών, χωρίς να προσδιορίζεται ο χρόνος των εκλογών, αναβάλλοντας ουσιαστικά επ' αόριστο την εφαρμογή του ειδικού καθεστώτος. Ο νόμος αυτός προκάλεσε σφοδρές αντιδράσεις από την πλευρά της Μόσχας και των αυτονομιστών ηγετών, που τον χαρακτήρισαν κατάφωρη παραβίαση των συμφωνιών του Μίνσκ κατάπαυσης του πυρός, γιατί θέτει μονομερώς προϋποθέσεις που δεν είχαν συζητηθεί ποτέ πριν, παρόλο

που το σημείο 12 του πακέτου μέτρων της συμφωνίας του Μίνσκ προβλέπει το συντονισμό και τη συνεργασία με τους αυτονομιστές ηγέτες των Ντονέσκ και Λουχάνσκ για την υλοποίηση των μέτρων.

Στις 6 Απρίλη, ο ουκρανός πρωθυπουργός Αρσένι Γιάτσενιουκ και ο πρόεδρος Πέτρο Ποροσένκο ξαναχτύπησαν ρίχνοντας κι άλλο λάδι στη φωτιά. Ο μεν εκλεκτός των Αμερικανών Γιάτσενιουκ απέρριψε τις προτάσεις για άμεσες συνομιλίες με τους αυτονομιστές δηλώνοντας: «Όταν μιλάμε για διάλογο με την ανατολή, εννοούμε ένα διάλογο με νόμιμα εκλεγμένους εκπροσώπους της ανατολής, όχι με ρώσους γκάνγκστερ και τρομοκράτες». Ο δε Ποροσένκο, μετά από τη συνάντησή του με την κοινοβουλευτική επιτροπή που επεξεργάζεται τις τροποποιήσεις του συντάγματος, δήλωσε ότι «κάθε έννοια ομοσπονδοποίησης (σ.σ. την οποία προτείνουν οι αυτονομιστές και το Κρεμλίνο) είναι ένας δηλητηριώδης καρκίνος που θα καταστρέψει την Ουκρανία» και τάχθηκε υπέρ της αποκέντρωσης της εξουσίας, με τους τομείς της άμυνας της ασφάλειας και της εξωτερικής πολιτικής να παραμένουν στα χέρια της κεντρικής κυβέρνησης. Ταυτόχρονα τάχθηκε κατά της αναγνώρισης της ρωσικής γλώσσας ως δεύτερης επίσημης γλώσσας στην ανατολική Ουκρανία δηλώνοντας ότι «η ουκρανική είναι και θα είναι η μόνη επίσημη γλώσσα».

Είναι φανερό ότι όλες αυτές οι εξελίξεις υπονομεύουν τη συμφωνία κατάπαυσης του πυρός και φέρνουν πιο κοντά μια νέα κλιμάκωση του πολέμου στην ανατολική Ουκρανία.

Υεμένη

Μόνος κερδισμένος η Αλ Κάιντα

τιωτικής επέμβασης ήταν η επαναφορά του προέδρου Χάντι στην εξουσία της Υεμένης και η καταστροφή των βαριών όπλων που είχαν στη διάθεσή τους οι Χούτι. Ο πραγματικός στόχος βέβαια δεν είναι η αποκατάσταση της νομιμότητας, αλλά ο περιορισμός της επιρροής του Ιράν στη χώρα, μέσω της ενίσχυσης των Χούτι πολιτικά και στρατιωτικά, και η ενίσχυση της Σαουδικής Αραβίας ως περιφερειακής δύναμης στην περιοχή.

Ενα μήνα μετά την έναρξη των συμμαχικών βομβαρδισμών, ο Μανσούρ Χάντι παραμένει στο Ριάντ της Σαουδικής Αραβίας, όπου έχει βρει κατα-

φύγιο, το Αντεν κινδυνεύει να πέσει εξ ολοκλήρου στα χέρια των Χούτι και η Αλ Κάιντα βγαίνει σημαντικά ενισχυμένη, επεκτείνοντας τον έλεγχό της στα ανατολικά της χώρας. Η εξαιρετικά αβέβαιη έκβαση της στρατιωτικής επέμβασης φαίνεται ότι ανάγκασε τη Συμμαχία να ανακοινώσει την παύση των αεροπορικών επιθέσεων, με παρέμβαση πιθανότατα του Λευκού Οίκου, αφού οι βομβαρδισμοί εναντίον των Χούτι όχι μόνο δεν ενίσχυσαν τις πιστές στον Χάντι δυνάμεις στο έδαφος, αλλά άνοιξαν το δρόμο για την ανασύνταξη και την ενίσχυση της Αλ Κάιντα στην περιοχή.

Γέμισαν κροκοδείλια δάκρυα οι οθόνες των τηλεοράσεων, μετά τις καθημερινές πλέον τραγωδίες χιλιάδων μεταναστών που πνίγονται στη Μεσόγειο. Η τελευταία απ' αυτές, με τον πνιγμό πάνω από 800 μεταναστών -σύμφωνα με τα στοιχεία του ΟΗΕ- σε ναυάγιο που έγινε στον κόλπο της Σικελίας το βράδυ του περασμένου Σαββάτου, είχε όλα τα χαρακτηριστικά που χρειάζονται για κάτι τέτοιο. «Είναι άνδρες και γυναίκες όπως εμείς, αδέρφια μας που αναζητούν μία καλύτερη ζωή· πληγωμένοι, θύματα εκμετάλλευσης, θύματα πολέμου. Αναζητούν μία καλύτερη ζωή. Αναζητούσαν την ευτυχία». Ο πάπας Φραγκίσκος έδωσε το καλύτερο ρεσιτάλ υποκρισίας. Δεν μπορούσε να μείνει σιωπηλός μπροστά στη μεγαλύτερη ναυτική τραγωδία που έγινε ποτέ στη Μεσόγειο, μεγαλύτερη από το ναυάγιο της 3ης Οκτωβρίου του 2013 στη Λαμπεντούζα, όταν 366 αφρικανοί μετανάστες (οι 51 ανήλικοι) άφησαν την τελευταία τους πνοή.

Δε χρειάζεται να εξηγήσουμε γιατί μιλάμε για υποκρισία. Όλοι αυτοί που τώρα κόπονται για το καλό των μεταναστών δεν κούνησαν ούτε το μικρό τους δαχτυλάκι για να αντιταχτούν στην Ευρώπη-φρούριο που θεσμοθετήθηκε με διάφορα νομοθετήματα από την ΕΕ, που πολιτογραφήθηκαν ως Δουβλίνο II και Δουβλίνο III (βλ. [Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές, δεν έχει ξεκινήσει η έκτακτη σύνοδος κορυφής της ΕΕ για το μεταναστευτικό. Η έκτακτη κοινή σύνοδος των υπουργών Εξωτερικών και Εσωτερικών για το μεταναστευτικό](http://www.eksegersi.gr/issue/715/Καταστολή/18424.Η-Ελλάδα-παραμένει-μια-σκληρή-ανοιχτή-φυλακή-για), ούτε πρόκειται να το κουνήσουν τώρα που η ΕΕ «κηρύσσει τον πόλεμο στους διακινητές» αντί να προσφέρει άσυλο σε όλους τους μετανάστες.</p>
</div>
<div data-bbox=)

Για άλλη μια φορά γίνεται φανερό ότι μόνο μια χερσαία επέμβαση και κατοχή μιας περιοχής έχει τη δυνατότητα να εκμηδενίσει στρατιωτικά τον αντίπαλο που εδρεύει εκεί. Οι Χούτι και οι σύμμαχοί τους είναι εμπεριπολέμοι μαχητές και γνωρίζουν καλά τις περιοχές που δρουν. Μια χερσαία επέμβαση της Συμμαχίας πιθανότατα θα οδηγήσει σε ένα μακροχρόνιο πόλεμο φθοράς των ξένων εισβολέων, με κίνδυνο να προκαλέσει αλυσιδωτές εκρήξεις στην ευρύτερη περιοχή, λόγω τις εθνοτικής σύστασής της. Όπως μια εξέγερση των σιιτών στην πετρελαιοφόρα ανατολική επαρχία της Σαουδικής Αραβίας, που βρίσκονται ήδη σε κόντρα με τη μοναρχία της χώρας, η αναζωπύρωση του λαϊκού κινήματος των σιιτών στο Μπαχρέιν ή η παραπέρα αποσταθεροποίηση στην Αίγυπτο, η οποία αντιμετωπίζει ήδη σοβαρά προβλήματα στο εσωτερικό με τις σχεδόν καθημερινές επιθέσεις ενόπλων εναντίον μονάδων του αιγυπτιακού στρατού στο Σινά και αλλού.

Ο βομβαρδισμός από τα μαχητικά αεροσκάφη της Συμμαχίας αποκλειστικά θέσεων των Χούτι και των συμμάχων τους στο στρατό, τμήματα του οποίου διατηρούν δεσμούς με τον έκπτωτο δικτάτορα Αλί Αμπντούλάχ Σάλεχ, και το χάος που ακολούθησε αποτέλεσαν πρώτης τάξεως ευκαιρία για την Αλ Κάιντα στην Αραβική Χερσόνησο, τοπικό βραχίονα της Αλ Κάιντα, για να ανασυγκροτηθεί και να ενισχύσει τη θέση της στην περιοχή. Μέχρι τώρα, ομάδες ενόπλων της Αλ Κάιντα έχουν θέσει υπό τον έλεγχό τους μια στρατιωτική βάση, ένα αεροδρόμιο, ένα σταθμό μεταφόρτωσης πετρελαίου καθώς και στρατιωτικές αποθήκες γεμάτων με θωρακισμένα οχήματα και βαριά όπλα. Παράλληλα, επιτέθηκαν σε φυλακή κοντά στην πόλη Μουκάλα απελευθερώνοντας εκατοντάδες φυλακισμένα μέλη της. Η ανασύνταξη και ο επανεξοπλισμός της Αλ Κάιντα, ύστερα από τα

κό, όμως, που συνήλθε στο Λουξεμβούργο τη Δευτέρα 20 Απρίλη, έδειξε ποιος είναι ο δρόμος που χαράζεται για την αντιμετώπιση του προβλήματος. Σύμφωνα με ανακοίνωση που εξέδωσε το ελληνικό υπουργείο Εξωτερικών την περασμένη Δευτέρα (<http://www.mfa.gr/epikairoti/aidiseis-ankoinoiseis/summetokhe-anupeks-niku-khounte-sten-ektakte-koine-sunodo-upeks-kai-upes-k-m-ee-gia-to-metanasteutiko.html>), οι υπουργοί όλων των κρατών μελών (και της Ελλάδας) έκαναν δεκτές τις προτάσεις του Αβραμόπουλου που είναι ο αρμόδιος επίτροπος Μετανάστευσης, Εσωτερικών Υποθέσεων και Ιθαγένειας.

Κεντρικός πυρήνας των προτάσεων αυτών δεν είναι παρά η ενίσχυση του ελέγχου της ροής των μεταναστών στη Μεσόγειο, με τη διεύρυνση του εύρους παρέμβασης των επιχειρήσεων ελέγχου των θαλάσσιων μεταφορών, με πλήρη καταγραφή όλων των μεταναστών με λήψη δακτυλικών αποτυπωμάτων από όλους (με ποινή απέλασης για όσους δεν πειθαρχήσουν) και ένταση των απελάσεων, μέσω προγράμματος ταχείας επιστρο-

φής των «παράνομων» μεταναστών, που θα συντονίζεται από τη Frontex, και περισσότερων πτήσεων για απελαθέντες. Ταυτόχρονα, οι ευρωπαϊκοί οργανισμοί Europol, Frontex, EASO και Eurojust θα συνδριάζουν σε τακτική βάση με στόχο την ανταλλαγή πληροφοριών για τον εντοπισμό των λαθραίων πλοίων που μεταφέρουν μετανάστες και την καταστροφή τους για να μην χρησιμοποιούνται για τη μεταφορά μεταναστών. Φυσικά, όλα αυτά στολίζονται με την απαραίτητη «ευαισθησία» κατά των δουλεμπόρων για τα εγκλήματα που διαπράττουν, τσεπώνοντας το υστέρημα των μεταναστών για να πραγματοποιήσουν το όνειρό τους για μία ευκαιρία σε μια καλύτερη ζωή.

Ας αναλογιστούμε όμως αν οι δουλέμποροι θα μπορούσαν να κάνουν παιχνίδι αν τα ευρωπαϊκά σύνορα ήταν ανοιχτά για όλους αυτούς που εγκαταλείπουν τις κατεστραμμένες από τους πολέμους και την πείνα χώρες τους. Αν πραγματικά τους δινόταν η δυνατότητα να εγκατασταθούν στις ευρωπαϊκές χώρες. Για τους «ρεαλιστές» της αστικής πολιτικής αυτό είναι βέβαια αδιανόη-

σοβαρά πλήγματα που της είχαν προκαλέσει οι Χούτι, την επαναφέρει στην πολιτική σκακιέρα της Αραβικής Χερσονήσου.

Οι μάχες μεταξύ των Χούτι και των δυνάμεων που έχουν μείνει πιστές στον πρόεδρο της Υεμένης Μανσούρ Χάντι για τον έλεγχο του στρατηγικής σημασίας λιμανιού του Αντεν συνεχίζονται, με τους Χούτι να κερδίζουν συνεχώς έδαφος παρά του βομβαρδισμούς της Συμμαχίας.

Σύμφωνα με ρεπορτάζ του ειδησεογραφικού δικτύου Al Jazeera, υψηλόβαθμοι αμερικανοί στρατιωτικοί αξιωματούχοι είχαν διαφωνήσει με την επέμβαση της σαουδαραβικής συμμαχίας στην Υεμένη, γιατί εκτιμούσαν ότι μια τέτοια επέμβαση θα αποδυνάμωνε τους Χούτι και θα άνοιγε το δρόμο στον τοπικό βραχίονα της Αλ Κάιντα, όπως και έγινε. Παρολαυτά, ο Λευκός Οίκος έδωσε το πράσινο φως για τη στρατιωτική επέμβαση και έσπευσε να προσφέρει τη βοήθειά του, στέλνοντας πολεμικά πλοία για να ενισχύσουν τον θαλάσσιο αποκλεισμό που έχει επιβληθεί στην Υεμένη και δίνοντας πληροφορίες για πιθανούς στόχους. Να θυμίσουμε ότι η Σαουδική Αραβία και τα υπόλοιπα δυναστικά καθεστώτα του Περσικού Κόλπου, που συμμαχήσαν εναντίον των Χούτι, είναι οι καλύτεροι πελάτες της αμερικάνικης πολεμικής βιομηχανίας, με παραγγελίες που φτάνουν τα δεκάδες δισ. δολάρια σε ετήσια βάση, αλλά και πιστοί σύμμαχοι των Αμερικανών στον πόλεμο τους εναντίον της «τρομοκρατίας».

Το κουτί της Πανδώρας άνοιξε για τα καλά στη Μέση Ανατολή κρύβοντας ενδεχομένως μεγάλες εκπλήξεις για τους Αμερικανούς και τους συμμάχους τους στην περιοχή. Όλες οι μέχρι τώρα εκτιμήσεις πάνω στις οποίες έχουν βασίσει την εξωτερική τους πολιτική έχουν ανατραπεί και έπεται συνέχεια.

Εγκλημα και υποκρισία

το. Όμως αποτελεί τη μόνη λύση για την αποτροπή του δουλεμπορίου και των θανάτων που τους πρώτους τρεις μήνες αυτού του χρόνου έχουν εκτιναχθεί κατακόρυφα ξεπερνώντας τους 1.500 (30 φορές περισσότεροι σε σχέση με το ίδιο χρονικό διάστημα του 2014).

Το ψέμα ότι οι μετανάστες απολαμβάνουν επιδόματα χωρίς να κοπιάζουν δε χρήζει αντίκρουσης, γιατί η πραγματικότητα μιλάει από μόνη της. Οι μετανάστες είναι οι πιο σκληρά εργαζόμενοι και εκμεταλλεόμενοι. Αυτό είναι ηλίιο φαινότατο και μόνο οι αθεράπευτα ρατσιστές μπορεί να μην το βλέπουν. Όμως, σε μια Ευρώπη που ξεζουμίζει ακόμα και τους λαούς των εξαρτημένων χωρών, δεν υπάρχουν λεφτά για «πέταμα». Η στήριξη των μεταναστών, η ένταξή τους στις ευρωπαϊκές κοινωνίες, η παροχή ίσων δικαιωμάτων στη δουλειά και τη ζωή δε χωρούν σε μια Ευρώπη που κάνουν κουμάντο ιμπεριαλιστικές χώρες. Το πολύ-πολύ να δεχτούν ένα μικρό ποσοστό προσφύγων, ενισχύοντας ταυτόχρονα την καταστολή για τους υπόλοιπους.

Η αντιμεταναστευτική πολιτική της Ε.Ε. έχει αρχίσει να προκαλεί γκρίνιες ακόμα και από τα αστικά ΜΜΕ των χωρών μελών της. Όπως το Spiegel, που σε άρθρο του με τίτλο: «Η Ευρώπη θα έπρεπε να προστατεύσει τους ανθρώπους όχι τα σύνορα» (<http://www.spiegel.de/international/europe/opinion-europe-should-protect-people-not-borders-a-1029594.html>) στιγματίζει την πολιτική της Ευρώπης-φρούριο με την αυστηρή εποπτεία των συνόρων από τη Frontex (για την οποία έχουν δαπανηθεί εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ), καταλήγοντας

στο συμπέρασμα ότι «έχουμε γίνει συνένοχοι σε ένα από τα μεγαλύτερα εγκλήματα που έλαβαν χώρα στην ευρωπαϊκή μεταπολεμική ιστορία!». Το περιοδικό αναφέρει ότι «οι μαζικοί θάνατοι των προσφύγων στα εξωτερικά σύνορα της Ευρώπης δεν είναι ατυχήματα - είναι αποτέλεσμα των πολιτικών της ΕΕ», συμπληρώνοντας ότι είναι αδύνατο στους πρόσφυγες που ζητούν άσυλο να προσεγγίσουν την Ευρώπη νόμιμα.

Όμως, ο πόλεμος που κηρύσσεται τώρα ενάντια στους διακινητές, ακόμη και με στρατιωτικά μέσα, όπως έχει αρχίσει να ακούγεται, σημαίνει πόλεμο ενάντια στους μετανάστες που δεν έχουν τις προϋποθέσεις που ζητά η ΕΕ για να τους δώσει άσυλο. Αυτό θα οδηγήσει στο να πληρώνουν ακόμη περισσότερα στους δουλέμπορους, γιατί να σταματήσουν να έρχονται αποκλείεται, όση καταστολή κι αν ασκηθεί.

Όπως πριν δεκαετίες είχαν κατακλύσει τη Γερμανία έλληνες και τούρκοι μετανάστες, έτσι και σήμερα τα καραβάνια των μεταναστών από την Αφρική, τη Συρία, το Ιράκ και αλλού θα διογκώνονται, γιατί αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν καμία άλλη επιλογή. Ή θα καθήσουν να περιμένουν το θάνατο στις χώρες τους ή θα δοκιμάσουν να διαφύγουν, όποιο προσωπικό και οικογενειακό ρίσκο κι αν συνεπάγεται αυτή η προσπάθεια. Όσο πιο γρήγορα το καταλάβουμε αυτό τόσο πιο καλά θα κατανοήσουμε τη θέση τους αλλά και το καθήκον μας για έμπρακτη αλληλεγγύη, που περνά μόνο μέσα από τον αγώνα κατά της αντιμεταναστευτικής πολιτικής της Ευρώπης-φρούριο και τον κοινό αγώνα σε κάθε χώρα με τους μετανάστες, οι περισσότεροι από τους οποίους αποτελούν πλέον αναπόσπαστο κομμάτι της εργατικής τάξης των ευρωπαϊκών χωρών.

Αυξάνονται τα συσσίτια στη Βρετανία

Ποιος είπε ότι η πείνα είναι «προνόμιο» των οικονομικά καθυστερημένων χωρών; Έρευνα του πανεπιστημίου της Οξφόρδης, που δημοσιεύτηκε σε βρετανικό ιατρικό περιοδικό στις 8 Απρίλη (<http://www.bmj.com/content/350/bmj.h1775>), αποκαλύπτει το αντίθετο. Σύμφωνα με την έρευνα, που βασίστηκε στα στοιχεία από το Trussell Trust, τη ΜΚΟ που οργανώνει τα συσσίτια στη Βρετανία, οι αποστολές πακέτων σίτισης επταπλασιάστηκαν μέσα σε τρία χρόνια. Μέσα στο 2014, η ΜΚΟ διένειμε συσσίτια σε 913.138 παιδιά και ενήλικες και από 29 κοινότητες στις οποίες διένειμε συσσίτια το 2011-12, έφτασε το 2013-14 να διανέμει σε 251!

Το δημοσίευμα αναφέρει ότι σε παλαιότερη έκθεση του Trussell Trust, της Εκκλησίας της Αγγλίας, της Oxfam και του Ομίλου Δράσης για την Παιδική Φτώχεια, επισημαινόταν ότι αυτοί που λαμβάνουν τα συσσίτια είναι κυρίως άγαμοι ενήλικες ή μονογονεϊκές οικογένειες

που ζουν σε ενοίκιο, είναι κατά καιρούς άνεργοι και έχουν υποστεί περικοπές στα επιδόματα πρόνοιας.

Σύμφωνα με την έρευνα του πανεπιστημίου της Οξφόρδης, η ραγδαία αύξηση των συσσιτίων οφείλεται στην πολιτική της περικοπής των επιδομάτων που εδώ και καιρό εφαρμόζει η βρετανική κυβέρνηση (βλ. <http://www.eksegersi.gr/issue/762/Διεθνή/20815.εθνικά-τείχη-και-για-μετανάστες-από-την-ΕΕ>).

Ενας βρετανός οικονομολόγος από το «θινκ τανκ» New Economics Foundation (NEF),

ονόματι Τζέιμς Μίντγουεϊ, υποστήριξε στο πρακτορείο Russia Today (RT) ότι τα συμπεράσματα της έκθεσης του πανεπιστημίου της Οξφόρδης είναι ξεκάθαρα και δεν επιδέχονται παρερμηνείες, συμπληρώνοντας ότι σύμφωνα με τα τελευταία επίσημα στοιχεία (2013), το φτωχότερο 10% των πολιτών διαπίστωσε μείωση των εισοδημάτων του κατά 15% (σε σταθερές τιμές) μέσα σε ένα μόλις χρόνο. Αυτή η μείωση οφείλεται κυρίως στο πετσόκομμα των διαφόρων επιδομάτων ακόμα και σε μετανάστες από χώρες εντός ΕΕ.

στο ψαχνό

Ραγιαδισμός

Ο Κοτζιάς, σούζα μπροστά στον Κέρι, δίνει εξηγήσεις για το πρόσφατο νομοθέτημα του ελληνικού υπουργείου Δικαιοσύνης. Περιγράφει αναλυτικά τι περιλαμβάνει το νομοθέτημα για το ζήτημα που «ενόχλησε» τους Αμερικανούς, προσπαθώντας να τους πείσει πως η θέλησή τους δεν έχει αγνοηθεί.

Το μέγαρο Μαξίμου εκδίδει non paper δίνοντας τις ίδιες εξηγήσεις στον αμερικανό πρέσβη, που έδωσε μια τύπου Πιουριφόνι συνέντευξη Τύπου για το ίδιο θέμα.

Ο Μπαρουφάκης, σούζα μπροστά στη Λαγκάρντ διακηρύσσει ότι το ελληνικό κράτος θα αποπληρώνει κανονικά τις τοκοχρεολυτικές δόσεις προς τους ιμπεριαλιστές δανειστές, «εις το διηνεκές».

Η αστική αντιπολίτευση καταγγέλλει την κυβέρνηση, όχι για «εθνικές υποχωρήσεις», όπως θα περίμενε κάποιος ρομαντικός, αλλά γιατί «εξοργίζει» τους «εταίρους» και «συμμάχους».

Ο αστικός Τύπος επενδύει τις ίδιες απόψεις με αναλύσεις βγαλμένες από περασμένες δεκαετίες, από την εποχή του «στρατηγέ, ιδού ο στρατός σας».

Αυτές οι εικόνες αποτελούν χαρακτηριστικά παραδείγματα της αναβίωσης του ραγιαδισμού με καινούργιο τρόπο.

Παλιά, μέχρι και τις πρώτες δεκαετίες του 20ού αιώνα, είχαμε τη θεωρία της ψωροκώσταινας. Της Ελλάδας που είναι καταδικασμένη να είναι φτωχή και να ζει χάρη στην προστασία των «μεγάλων δυνάμεων». Μετά το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, η προστασία ήταν από τον «κομμουνιστικό κίνδυνο».

Μετά την πτώση της χούντας ακολούθησε μια περίοδος καμουφλάζ. Από το «ανήκομεν εις την Δύσιν» του Καραμανλή περάσαμε στους «αστερίσκους» του Παπανδρέου, για να φτάσουμε στο «όραμα της ΟΝΕ» του Σημίτη. Ο ραγιαδισμός έβγαλε τη φουστάνελα του γερμανοτσολιά και φόρεσε ευρωπαϊκής ραφής κοστούμι.

Η παγκόσμια καπιταλιστική κρίση του 2008 και το σκάσιμο της «φούσκας» του ελληνικού καπιταλισμού το 2010 έφεραν και το ραγιαδισμό στην εποχή του δωσιλογισμού. Τέσσερις διαδοχικές κυβερνήσεις (Παπανδρέου, Παπαδήμου, Σαμαρά-Βενιζέλου-Κουβέλη, Σαμαρά-Βενιζέλου) προσπάθησαν να πείσουν τον ελληνικό λαό πως πρέπει να υποταχθεί στις απαιτήσεις των ιμπεριαλιστών δανειστών, γιατί από τα δανεικά τους εξαρτάται το μέλλον του.

Μέχρι που ήρθε στην εξουσία ο ΣΥΡΙΖΑ (με ακροδεξιά «αντιμνημονιακή» ενίσχυση), καβαλώντας το κύμα της λαϊκής οργής και απόγνωσης, υποσχόμενος διαγραφή ολόκληρου του μνημονιακού καθεστώτος και εξαναγκασμό των δανειστών σε υποταγή στις απαιτήσεις της λαϊκής εντολής.

Ζούμε πλέον τις τελευταίες εβδομάδες του σόου της «σκληρής διαπραγμάτευσης», μέσω του οποίου ο ΣΥΡΙΖΑ προσπαθεί να διαχειριστεί την κωλοτούμπα που θα κάνει. Αυτές οι τελευταίες βδομάδες φέρνουν την αναβίωση του ραγιαδισμού ως εθνικής ιδεολογίας: να μη θυμώσουμε τους Αμερικανούς, γιατί τους χρειαζόμαστε, να μη θυμώσουμε τον Γιούνκερ γιατί είναι ο καλύτερος φίλος μας και πάει λέγοντας.

Ο ραγιαδισμός είναι εγγενές στοιχείο του ελληνικού καπιταλισμού, όπως και κάθε καπιταλιστικού σχηματισμού που εντάσσεται με όρους εξάρτησης στο παγκόσμιο σύστημα του ιμπεριαλισμού. Για να απαλλαγούμε από το ραγιαδισμό θα πρέπει να απαλλαγούμε από τον ελληνικό καπιταλισμό. Να γίνει ο ελληνικός λαός πραγματικά -και όχι εικονικά- αφέντης στον τόπο του.

Γκεμπελισμός

Αραία, αραία, να φαινόμαστε καμιά σαρανταραία. Το παλιό ανέκδοτο θυμίζει η διαδήλωση των υπαλλήλων της «Ελληνικός Χρυσός ΑΕ», που με έξοδά της τους κουβάλησε η εταιρία από τη Χαλκιδική για να διαδηλώσουν στην Αθήνα. Αδιάψευστος μάρτυρας η φωτογραφία, που είναι τραβηγμένη από ψηλά και όχι από χαμηλά, όπως ήταν τα στημένα τηλεοπτικά πλάνα που τραβήχτηκαν με τη «μέθοδο Μπισίμυ»: στήνω καμιά κατοσταριά, τον ένα δίπλα στον άλλο, τους δίνω να κουνάνε σημαίες που κάνουν μπούγιο και τους τραβάω από κάτω προς τα πάνω.

Το μείζον, βέβαια, είναι η χρησιμοποίηση εργατών ως δύναμης κρούσης μιας καπιταλιστικής επιχείρησης και η καλλιέργεια εμφυλιοπολεμικού κλίματος. Όμως και ο γκεμπελισμός των αστικών ΜΜΕ δεν πρέπει να περάσει απαρατήρητος. Πήραν τους 1.000 - 1.500 νοματαίους (τόσοι ήταν) και τους έκαναν από 4.000 μέχρι 8.000 (ανάλογα με το Μέσο και τις σχέσεις που έχει με το μπομπολαίκο). Ποιοι; Αυτοί που έχουν θάψει μεγαλειώδεις εργατικές κινητοποιήσεις.

KONTRES

Αφεντικά και δούλοι

«Είμαι εδώ ως φίλος με κάποιον που εργάζεται μαζί μας **για την δημοκρατία και την ειρήνη, εναντίον της τρομοκρατίας** και ελπίζω η σχέση μας να εμβαθύνει προς την συνεργασία». Αυτή τη δήλωση έκανε στην Ουάσιγκτον ο έλληνας υπουργός Εξωτερικών Νίκος Κοτζιάς, έχοντας στο πλευρό του τον αμερικανό ομόλογό του Τζον Κέρι.

Αφαιρώντας την ιταμή αμερικάνικη επέμβαση στα εσωτερικά πράγματα της Ελλάδας (υπόθεση Σάββα Ξηρού), στεκόμαστε μόνο σ' αυτή τη δήλωση, η οποία δε διαφέρει σε τίποτα από ανάλογες δηλώσεις που έχουν κάνει στο παρελθόν υπουργοί Εξωτερικών της ΝΔ ή του ΠΑΣΟΚ. Αρα για ποια διαφορετική εξωτερική πολιτική μπορεί να γίνεται λόγος; Συνεχίζοντας την παράδοση του δούλου που γλείφει το αφεντικό, ο ΥΠΕΞ της «για πρώτη φορά αριστερής» συγκυβέρνησης παρέδωσε τα διαπιστευτήριά του στη μεγαλύτερη τρομοκρατική δύναμη του πλανήτη, που σκορπά το θάνατο σε όλα τα σημεία του ορίζοντα με την πολεμική της μηχανή.

Σαν τον ψεύτη βοσκό

Πέμπτη, 16 Απριλίου 2015, Δελτίο Τύπου του υπουργείου Οικονομικών: «Ο υπουργός Οικονομικών, κ. Γιάννης Βαρουφάκης, απαντώντας σε ερώτηση δημοσιογράφου για το “αν η Ελλάδα ζήτησε από το ΔΝΤ ενημέρωση για τη διαδικασία μετά από αθέτηση πληρωμής” απάντησε ότι “είναι ψευδέστατο”».

Δεν τον πίστεψε κανείς. Όχι μόνο γιατί εδώ και δυο μήνες ο Μπαρουφάκης διαψεύδει συνέχεια πράγματα που επιβεβαιώνονται, ούτε γιατί υψηλά ιστάμενα κυβερνητικά στελέχη (Φλαμπουράρης) είχαν δηλώσει παλιότερα ότι η Ελλάδα θα ζητήσει παράταση στην αποπληρωμή δόσης του ΔΝΤ, αλλά γιατί η ίδια η Λαγκάρντ, όταν ρωτήθηκε σχετικά, όχι μόνο δεν διέψευσε το δημοσίευμα, αλλά αντίθετα έβγαλε ένα μικρό λογύδριο (το είχε ετοιμάσει από πριν) για το ζήτημα της

παράτασης στην αποπληρωμή δόσεων προς το ΔΝΤ (απορρίπτοντας κάθε ιδέα παράτασης, φυσικά).

Εκείνο που μες στην αλαζονεία και το ναρκισσισμό του δεν έχει καταλάβει ο Μπαρουφάκης είναι πως ήδη αντιμετωπίζεται σαν τον ψεύτη βοσκό. Και αλήθεια να πει κάποια στιγμή, κανείς δε θα τον πιστέψει. Ετσι, γίνεται ευάλωτος σε κάθε είδους «στησίματα», γεγονός απαγορευτικό για υπουργό Οικονομικών, έχοντας έτσι προσθέσει ένα ακόμη επιχείρημα υπέρ της «παραίτησής» του.

Και με τον χωροφύλαξ και με τον αστυφύλαξ;

«Σε παρεμβάσεις που έχει κάνει κατά καιρούς για το θέμα των μεταλλείων, το ΚΚΕ έχει εκφράσει τη στήριξη στους αγώνες των εργαζομένων για την προστασία των θέσεων εργασίας, τη βελτίωση των συνθηκών και της θέσης τους». Αυτή είναι η τοποθέτηση του Περισοπού (Ριζοσπάστης, 16.4.15) για τη στημένη πορεία των υπαλλήλων της Ελληνικός Χρυσός ΑΕ στην Αθήνα. Αντιμετώπιση λες και επρόκειτο για μια απεργιακή-διεκδικητική διαδήλωση εργατών και όχι για ένα σόου στημένο και χρηματοδοτημένο από τα αρπακτικά της καναδοελληνικής εταιρίας.

Όσο για τον πολύχρονο αγώνα των κατοίκων της Βορειοανατολικής Χαλκιδικής, ούτε λέξη! Ούτε λέξη, επίσης, για την κυοφορούμενη τεράστια περιβαλλοντική καταστροφή. Μόνο μια αναφορά οικονομικού χαρακτήρα: «Το ΚΚΕ είναι υπέρ της αξιοποίησης του ορυκτού πλούτου, με τρόπο που να ικανοποιεί τις λαϊκές ανάγκες. Η διασφάλιση αυτού, προϋποθέτει μια παραγωγική ανάπτυξη προς όφελος του λαού και όχι του καπιταλιστικού κέρδους. Αυτή πρόκειται να εξασφαλίσει και την ισόρροπη ανάπτυξη διαφόρων κλάδων, αλλά και την αξιοποίηση του συνόλου των παραγωγικών δυνατοτήτων». Αυτό και τέρμα...

Υποκρισία

Εξεπλάγησαν όλοι όταν άκουσαν την αναπληρώτρια υπουργό Τ. Χριστοδουλοπούλου να δηλώνει ότι πολλοί πρόσφυγες εμφανίζονται για μερικές μέρες στην Ελλάδα και μετά «εξαφανίζονται», πηγαίνοντας στην Ευρώπη. Μπορεί η εν λόγω κυρία να επιδεικνύει κυνισμό και αμετροέπεια στις δηλώσεις της, όμως αυτοί που δηλώνουν έκπληκτοι είναι υποκριτές. Γιατί όλοι γνωρίζουν πως πολύ πριν αναλάβει η σημερινή συγκυβέρνηση, το ελληνικό κράτος έχει χαλαρώσει τους ελέγχους στις εξόδους, ειδικά στα βόρεια σύνορα. Πρόσφυγες και μετανάστες βγαίνουν εύκολα από την Ελλάδα και μετά αρχίζει η περιπέτεια στο δρόμο προς το Βορρά και

Πέθανε ο Ισαάκ Ιορδανίδης

Τις πρώτες πρωινές ώρες της Κυριακής 19 Απριλίου πέθανε στο σπίτι του στη Δραπετσώνα, στα 87 του χρόνια, ο Ισαάκ Ιορδανίδης, ιστορικό στέλεχος του Μ-Λ ΚΚΕ και ένας από τους πρωτεργάτες του αντιρεβιζιονισμού στην Ελλάδα (εκδότης του περιοδικού «Αναγέννηση» στα μέσα της δεκαετίας του '60).

Ανεξάρτητα από την αποτίμηση που κάνουμε για το μαοϊκό ρεύμα και την ιδεολογικοπολιτική επάρκεια των πρώτων αγωνιστών του αντιρεβιζιονισμού στο κομμουνιστικό κίνημα της χώρας μας, οφείλουμε να αναγνωρίσουμε ότι αγωνιστές σαν τον Ισαάκ Ιορδανίδη βάδισαν παλικάρσια μέσα από τη φωτιά και το σίδερο. Πέρασαν από τα ταμπούρια της αντίστασης και από τα κολαστήρια των φυλακών και των ξερονησιών του μοναρχοφασισμού και της χούντας χωρίς να προσκυνήσουν τον ταξικό εχθρό.

Στην οργάνωσή του και στην οικογένειά του εκφράζουμε τα πιο θερμά μας συλλυπητήρια.

τη Δύση: FYROM, Σερβία, Ουγγαρία, είναι οι χώρες που πρέπει να διασχίσουν, για να μπορέσουν μετά να «διακτινιστούν» σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Κάποιοι τα καταφέρνουν, κάποιοι όχι, το ξύλο από τις συνοριοφυλακές πάει σύννεφο, οι δουλέμποροι θησαυρίζουν. Ας πάψουν, λοιπόν, να παριστάνουν τους έκπληκτους. Ολοι ξέρουν τι συμβαίνει, απλά η αμετροεπής Χριστοδουλοπούλου είπε αυτό που «γίνεται αλλά δεν λέγεται».

Προπαντός εμπάθεια

Όταν η αγγαματοσύνη συναντιέται με την αρρωστημένη αντικομμουνιστική εμπάθεια, ο συνδυασμός γίνεται εκρηκτικός. Όπως στην περίπτωση του Κ. Γεωργουσόπουλου, που έγραψε στα «Νέα» για τον Μπρεχτ: «Ο ιδιοφυής εκείνος κατεχοχόν αναρχικός, αντισταλινικός, αλλά γνησίως μαρξιστής συγγραφέας ανήκε στον προπολεμικό και μεσοπολεμικό εξπρεσιονισμό της γερμανικής εκδοχής».

Το να του πεις ότι «κατεχοχόν αναρχικός» και «γνησίως μαρξιστής» δεν γίνεται να είναι οποιοσδήποτε, μάλλον δε θα το κατалаβει, γιατί απλούστατα άνθρωποι σαν τον Γεωργουσόπουλο δεν γνωρίζουν ούτε από μαρξισμό ούτε από αναρχισμό. Να τον καλέσεις να διαβάσει τα γραπτά του Μπρεχτ για τα αδιέξοδα του εξπρεσιονισμού και για τον τρόπο που ο ίδιος κινήθηκε πέρα απ’ αυτόν, θα χάσεις τα λόγια σου. Αν αυτά τα στοιχειώδη (για κάποιον που μοστράρει ως κριτικός θεάτρου) δεν τα διάβασες στα νιάτα σου, πού να τα διαβάσεις στα γεράματα. Ετσι, θα περιοριστούμε να θυμίσουμε (όχι για τον Γεωργουσόπουλο, αλλά για τους αναγνώστες μας) το επίγραμμα που έγραψε ο... αντισταλινικός Μπρεχτ όταν πληροφορήθηκε το θάνατο του Στάλιν: «Σταμάτησαν οι καρδιές των καταπιεσμένων και των πέντε ηγέιρων, εκείνων που έχουν απελευθερωθεί και όλων όσοι αγωνίζονται για την παγκόσμια ειρήνη, όταν άκουσαν ότι ο Στάλιν είναι νεκρός. Αυτός ήταν η ενσάρκωση των ελπίδων τους. Όμως τα πνευματικά και υλικά όπλα που αυτός δημιούργησε υπάρχουν και η διδασκαλία του είναι εδώ για να δημιουργηθούν νέα».

Αποθράσυνση

Με θράσος χιλίων χιμπατζήδων, απάντησε η Δούρου σε δημοσίευμα του «Βήματος» για τους διορισμούς του αδελφού της και του συντρόφου της. Ο μεν αδερφός της, είπε, τοποθετήθηκε ως διευθυντής του Γραφείου του αναπληρωτή υπουργού Πολιτισμού Ν. Ξυδάκη «χάρη στα επαγγελματικά του προσόντα και την εμπειρία του καθώς και τις εξειδικευμένες σπουδές του». Ο δε σύντροφός της Γιάννης Μπενίσης «δεν διαθέτει θεσμικό ρόλο και έχει εκλεγεί άμισθο μέλος της συντονιστικής Επιτροπής της παράταξης “Δύναμη Ζωής” καθώς για πάνω από τέσσερις δεκαετίες θητεύει στον χώρο της Αριστεράς».

Δε θα κάνουμε σχόλιο για τον αδελφό, γιατί ο καθένας μπορεί να καταλάβει τι είναι εκείνο που μέτρησε στο διορισμό του. Ο σύντροφος, όμως, πώς γίνεται και έχει γραφείο στην Περιφέρεια, δίπλα στο δικό της; Από πότε εξωθεσμικοί παράγοντες αποκτούν γραφεία μέσα σε κρατικές υπηρεσίες; Όσο για το άμισθο του πράγματος, ο καθείς μπορεί να βγάλει τα συμπεράσματά του. Τα ξέρουμε, άλλωστε, αυτά και από το παρελθόν. Μπορεί ο ΣΥΡΙΖΑ να διατυμπανίζει ότι θα καταργήσει τις στρατιές των συμβούλων και θα στηριχτεί στους δημόσιους υπάλληλους, όμως η κουτάλα της εξουσίας έχει άλλες απαιτήσεις.

Αντιπερισπασμός

«Στη λίστα Νικολούδη είδα πολιτικούς, υπουργούς Οικονομικών ακόμη και δημοσιογράφους», δήλωσε σε πρωινάδικο ο βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ και πρώτος αντιπρόεδρος της Βουλής Αλ. Μητρόπουλος. «Δεν υπάρχουν υπουργοί Οικονομικών ή μέλη οικογενειών τους, που δεν υπάρχουν στη λίστα Νικολούδη. Υπάρχουν ακόμη και εν ενεργεία πολιτικοί απ’ όλα τα Κόμματα, εκτός από το ΚΚΕ» πρόσθεσε. Στη συνέχεια, άρχισε τα ηρωικά: «Την ημέρα που κατέθεσα ερώτηση για τη λίστα Νικολούδη δέχτηκα επίθεση από αγνώστους, οι οποίοι με χτύπησαν». Διευκρίνισε ότι αυτό έγινε στις 10 Γενάρη του 2014!

Εμάς όλ’ αυτά μας θυμίζουν αντιπερισπασμό. Διότι ο Μητρόπουλος έχει τα δικά του τραβήγματα με το ΣΔΟΕ, που του ζητά να πληρώσει πρόστιμο 1 εκατ. ευρώ για εκείνη την παλιά ιστορία της αμοιβής που εισέπραξε στο εξωτερικό, χωρίς να κόψει απόδειξη. Τα λεφτά θα είχαν μείνει στο εξωτερικό, αν δεν τον πήγαιναν στα δικαστήρια συνεργάτες του και δεν κέρδιζαν απόφαση που τον υποχρέωσε να τους καταβάλει 750.000 ευρώ ως μερίδιό τους από την αμοιβή. Εφερε αυτά τα λεφτά εκμεταλλεούμενος τον περιβόητο νόμο Αλογοσκούφη, όμως το ΣΔΟΕ επιμένει ότι τα λεφτά τα έφερε από άλλο λογαριασμό και όχι από το λογαριασμό στον οποίο η πελάτισσά του είχε καταθέσει την αμοιβή των 1.500.000 ευρώ. Το ΣΔΟΕ επέμεινε στο πρόστιμο, ο Μητρόπουλος προσέφυγε στα φορολογικά δικαστήρια, αλλά πρέπει να πληρώσει το μισό πρόστιμο.

Στα «Νέα» διαβάσαμε πως ο φάκελός του παραπέμφθηκε από τη Γενική Γραμματεία Εσόδων στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους με το ερώτημα της παραγραφής! Αληθεύει, κύριε Μητρόπουλε και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ;

ZOOM

Greek Strip...

Η πιο αηδιαστική λέξη στο πολιτικό λεξιλόγιο, μόδα των τελευταίων ετών, δάνειο εξ Εσπερίας, είναι η λέξη «αφήγηση» ή «αφήγημα». Ακόμη και επιστημονικά επεξεργασμένες θεωρίες (ο μαρξισμός φερεϊπειν) αποκαλούνται «αφήγηματα». Βολεύει, βλέπετε, να σχετικοποιούνται τα πάντα. Όπου βασιλεύει ο απόλυτος ρελατιβισμός, βασιλεύει η αστική ιδεολογία. Υπάρχει, όμως, τουλάχιστον μια περίπτωση που η λέξη «αφήγημα» βρίσκει τη δικαίωσή της. Ο Παναγιώτης Λαφαζάνης, άτυπος ηγέτης της «Αριστερής Πλατφόρμας» του ΣΥΡΙΖΑ και ήδη υπερ-υπουργός Περιβάλλοντος κτλ. αποτελεί την προσωποποίηση του αφηγητή. Αυτού που οι Αγγλοι ονομάζουν story teller, ενώ στην Ανατολή επιβιώνει ακόμη ως «παραμυθάς». Είναι ο άνθρωπος που διηγείται με γοητευτικό τρόπο ιστορίες.

Ο Λαφαζάνης μιλά ακόμη και ως υπουργός για τη... σοσιαλιστική προοπτική που προσβύει ο ΣΥΡΙΖΑ: «Η κυβέρνηση μας θα πρέπει να έχει ως αμετάθετο στόχο τη ριζική αλλαγή του συστήματος και ένα νέο παραγωγικό και κοινωνικό πρότυπο ανάπτυξης που θα είναι ταυτόχρονα αποδοτικό και δίκαιο και θα έχει ως προοπτική ένα σύγχρονο και βιώσιμο σοσιαλισμό». Ο Λαφαζάνης είναι ηρωικός. Δε διστάζει ακόμη και ως υπουργός να μιλήσει για «γερμανική και βαθιά συντηρητικο-νεοφιλελεύθερη Ευρώπη» και για «γερμανοκατασκευασμένο νόμισμα», να καταγγείλει «τα νεοφιλελεύθερα νεοαποικιακά κέντρα που κυριαρχούν στην ΕΕ και το ΔΝΤ» και «δεν ζητάνε από την Ελλάδα συμφωνία, αλλά υποταγή και παράδοση» και να σαλπίζει αντεπίθεση, ώστε η Ελλάδα να «μπορέσει να απειλήσει πραγματικά και σε βάθος τα πιο ζωτικά και θεμελιώδη οικονομικά, πολιτικά και γεωστρατηγικά συμφέρόντά τους»*.

Όλ’ αυτά αντιμετωπίζονται από το αστικό μιντιακό σύστημα ως εξόχως γραφικά. Δεν υπάρχει περίπτωση να διαβάσεις κακή κουβέντα για τον Λαφαζάνη. Ακόμη και εκείνοι που καταγράφουν τη διαφωνία τους με την «αφήγησή» του, θεωρούν υποχρέωσή τους να εξάρουν την εντιμότητά του, αλλά και την κομματικότητά του. Ο Λαφαζάνης δεν πρόκειται να ρίξει την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, λένε με νόημα. Ο Λαφαζάνης και η «αφήγησή» του θεωρούνται στοιχείο του συστήματος εξουσίας. Αλλιώς, θα είχαν πέσει πάνω του να τον καταξορκίσουν. Αρκετοί σημειώνουν με νόημα ότι η «αφήγηση» του Λαφαζάνη, όπως εκτίθεται δημόσια, με την ιδιότητα του υπουργού πλέον, βοηθά τον Τσίπρα στη διαπραμάτευση που (προσπαθεί να) κάνει, διότι έναντι των «εταίρων» μπορεί να επικαλείται τα εσωκομματικά προβλήματα που αντιμετωπίζει και τον κίνδυνο η κυβέρνηση σή του ν’ αντιμετωπίσει μια ανταρσία από τ’ αριστερά και να πέσει, δημιουργώντας στην ΕΕ μεγαλύτερα προβλήματα.

Οι ιμπεριαλιστές, βέβαια, δεν είναι πρωτάρηδες στην πόκα, για να «φάνε» τέτοιες μπλόφες. Και δε νομίζουμε πως και η «παιδική χαρά» του Μαξίμου είναι τόσο αφελής ώστε να πιστεύει πως η επίκληση της λαφαζάνειας «αφήγησης» μπορεί να λειτουργήσει ως μπλόφα έναντι των ευρωπαίων ιμπεριαλιστών, πείθοντάς τους να χαλαρώσουν την πίεση πάνω στη συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου. Ο μόνος χώρος στον οποίο μπορεί να είναι αποτελεσματική η «αφήγηση» του Λαφαζάνη είναι

το κομματικό ακροατήριο του ΣΥΡΙΖΑ, στο οποίο μπορεί να λειτουργήσει ως βάλσαμο, αποσβαινώντας κραδασμούς και εξισορροπώντας φυγόκεντρες τάσεις.

Για να λέμε τα πράγματα με τ’ όνομά τους, περισσότερο ως ιδεολογία συνενοχής λειτουργεί η «αφήγηση» του Λαφαζάνη («μένουμε στο κόμμα και αγωνιζόμαστε για να τ’ αλλάξουμε από τα μέσα»), παρά ως αποπροσανατολισμός. Διότι η εξουσία είναι «γλυκιά» και μαζί με το βασιλικό ποτίζει και τη γλάστρα. Ο Λαφαζάνης έγινε υπουργός, οι υπόλοιποι βολεύονται στον κρατικό μηχανισμό, όπως γίνεται με τα στελέχη κάθε αστικού κόμματος (ειδικά εκείνων που δεν είχαν ξαναγευτεί εξουσία και «γυαλίζει το μάτι» των στελεχών τους). Αλλιώς, θα έθεταν στον «παραμυθά» μερικά απλά ερωτήματα. Όπως: Υπάρχει περίπτωση αυτή η κυβέρνηση να ανοίξει το δρόμο για το σοσιαλισμό; Αφού οι δανειστές είναι αποικιοκράτες, γιατί η κυβέρνηση διαπραγματεύεται μαζί τους; Γιατί έσπευσες να πάρεις υπουργικό θώκο, υπ’ αυτές τις συνθήκες, και δεν έμεινες εκτός κυβέρνησης για να μη θεωρείσαι συνέννοχος;

Η αμετροέπεια στις «αφήγησεις» οδηγεί καμιά φορά στη γελοιοποίηση. Αυτό δεν το πήρε υπόψη του ο Λαφαζάνης και ήδη αυτή τη στιγμή έχει γελοιοποιηθεί. Τον προστατεύει, βέβαια, το αστικό μιντιακό σύστημα (για τους λόγους που αναφέραμε παραπάνω), αλλά όποιος έχει μάτια βλέπει.

Αναφερόμαστε στην υπόθεση με τον ρωσοτουρκικό αγωγό Turkish Stream, ο οποίος θα αποκτούσε και ελληνικό βραχίονα, τον Hellenic Stream, μέσω του οποίου η Νότια και Κεντρική Ευρώπη θα κατακλυζόταν από ρωσικό φυσικό αέριο και η Ελλάδα θα μετατρεπόταν σε σημαντικό ενεργειακό κόμβο, εξασφαλίζοντας δουλειές και έσοδα στη φάση της κατασκευής, φτηνό αέριο για επιχειρήσεις και νοικοκυριά στην Ελλάδα και κρατικά έσοδα από τέλη διέλευσης, στο διηνεκές. Κι όχι μόνον αυτό, αλλά οι Ρώσοι θα έδιναν άμεσα και μπροστάντζα ύψους 3 έως 5 δισ. ευρώ, έτσι που η κυβέρνηση να μπορέσει να υψώσει το μεσαίο δάχτυλο στους κυνικούς αποικιοκράτες της ΕΕ και του ΔΝΤ και να τους βάλει τα δυο πόδια σ’ ένα παπούτσι.

Αυτή ήταν η «αφήγηση» που παρουσίασε σε σωρεία συνεντεύξεών του ο Λαφαζάνης, μετά την «ιστορική» (δικός του ο χαρακτηρισμός) συμφωνία που ο ίδιος προετοίμασε και ο Τσίπρας υπέγραψε στη Μόσχα. Βέβαια, άφηνε και κάποιο παραθυράκι ανοιχτό για μη υλοποίηση της συμφωνίας και μη καταβολή της μπροστάντζας, όμως αυτό μόνο οι πολύ προσεκτικοί μπορούσαν να το δουν. Οι υπόλοιποι καταλάβαιναν ότι το πολύ σε δυο βδομάδες έρχεται ο Μόσκοβος να βγάλει από το λαιμό της Ελλάδας τη θηλιά που της πέρασαν οι αποικιοκράτες. «Και βεβαίως, αυτό δεν μπορεί παρά να εκτιμηθεί από τις ευρωπαϊκές χώρες και να εκτιμηθεί ενόψει των διαπραγματεύσεων με ένα γόνιμο τρόπο προκειμένου να βρεθούν διέξοδοι για τη χώρα μας και στα δημοσιονομικά προβλήματα», έλεγε με νόημα ο Λαφαζάνης στο κομματικό ραδιόφωνο μεγαλοπαρασκευιάτικα (ένας παραμυθάς της πολιτικής ασορτί με το χριστιανικό παραμύθι).

Τις απαντήσεις τις γνωρίζουμε ήδη. Εκπρόσωπος του Πούτιν δήλωσε, με τον πιο επίσημο τρόπο, ότι καμιά προκαταβολή δεν πρόκειται να δοθεί στην Ελλάδα. Και ο

«πολύς» Αλεξέι Μίλερ της Gazprom ήρθε στην Αθήνα για να συναντηθεί με Τσίπρα και Λαφαζάνη και να τους «προσφέρει» όχι την υπογραφή συμφωνίας για τον αγωγό, αλλά τη δημιουργία ομάδας εργασίας που **θα** μελετήσει το θέμα. Ετσι, ο Hellenic Stream μετατράπηκε σε Greek Strip (από το στριπ τιζ). Και ο «παραμυθάς» ξεφτίλίστηκε. Αν ασκούσε το επαγγελματικό καφενέ της Δαμασκού, θα του πετούσαν χουρμάδες, αλλά εδώ ο αστικός Τύπος τον προστατεύσε πάλι.

Στις δηλώσεις που έκανε στην Αθήνα ο Μίλερ απαντούσε στην ΕΕ και απευθυνόταν στην Κομισιόν και όχι στην ελληνική κυβέρνηση. Λογικό από την πλευρά ενός υψηλόβαθμου μάντζερ του ρωσικού ιμπεριαλισμού. Το παζάρι για τους αγωγούς δε θα γίνει με τον Λαφαζάνη και τον Τσίπρα, αλλά με τη γερμανική κυβέρνηση, η οποία είναι συνεταίρος με τους Ρώσους στον Nord Stream και κάνει το δικό της παιχνίδι. Μέχρι στιγμής έχουν ναυαγήσει δυο ρωσικά ενεργειακά σχέδια που περιλάμβαναν και την Ελλάδα. Το ένα ήταν ο περιβόητος αγωγός Μπουργκάς-Ανξανδρούπολη, που βρισκόταν υπό διαπραγμάτευση επί είκοσι χρόνια κι όταν φάνηκε ότι πάει να γίνει, οι Αμερικανοί τον ματαίωσαν, πρώτα μέσω της κυβέρνησης Μπόρισοφ και μετά μέσω της κυβέρνησης Παπανδρέου. Το δεύτερο ήταν ο South Stream, έργο πολύ μεγαλύτερο από τον υπό μελέτη Turkish Stream, την κατασκευή του οποίου ματαίωσαν οι ίδιοι οι Ρώσοι, μετά από σκληρά παζάρια με το Βερολίνο και τις Βρυξέλλες.

Δεν υπάρχει περίπτωση, λοιπόν, να γίνει οποιοδήποτε μεγάλο ενεργειακό έργο με τη συμμετοχή της Ρωσίας στον ευρωπαϊκό Νότο, αν οι Ρώσοι δεν φτάσουν σε συμφωνία με τους Γερμανούς. Τα ηρωικά του Λαφαζάνη («γιατί, λοιπόν, υπάρχουν αντιδράσεις για την Ελλάδα, η οποία επιχειρεί μια συμφωνία για τη διέλευση του ρωσικού αγωγού και δεν υπάρχουν αντιδράσεις για τη Γερμανία, η οποία μάλιστα θέλει να μονοπωλήσει τη ροή του ρωσικού φυσικού αερίου στην Ευρώπη, διεκδικώντας να διευρυνθεί ο αγωγός της Βαλτικής, προκειμένου να μη γίνει ο Νότιος Διάδρομος;») ήταν μόνο για εσωτερική κατανάλωση. Και μάλιστα για κατανάλωση με κοντινή ημερομηνία λήξης, αφού κράτησαν μόνο δυο βδομάδες.

Ο South Stream ακυρώθηκε από τους Ρώσους, γιατί το απαιτήσαν οι Γερμανοί (με τους οποίους κάνουν ενεργειακές μπίζνες). Ο Turkish Stream, αν γίνει, θα αφορά την τροφοδοσία της τουρκικής αγοράς. Ο Hellenic Stream δεν υπάρχει περίπτωση να κατασκευαστεί, αν δεν υπάρξει προηγούμενος γενικότερος γερμανο-ρωσική συμφωνία. Και βέβαια, μια ιμπεριαλιστική δύναμη σαν τη Ρωσία, δε θα έδινε προκαταβολή (και μάλιστα τέτοιου ύψους) για ένα έργο που ακόμη δεν ξέρει αν θα γίνει. Ούτε θα έμπαινε σφήνα στο παζάρι της Ελλάδας με τους ευρωπαίους ιμπεριαλιστές, προκαλώντας προβλήματα στις δικές της σχέσεις μ’ αυτούς. Το κοροϊδιλίκι του Λαφαζάνη κράτησε πολύ λίγο, όμως ως κοροϊδιλίκι πρέπει να αξιολογηθεί από τον ελληνικό λαό.

Πέτρος Γιώτης

ΥΓ. «Δεν πρόκειται να υπάρξει η **παραμικρή** ιδιωτικοποίηση στη χώρα». Δήλωση του Λαφαζάνη σε συνέντευξη στη Real News της περασμένης Κυριακής. Την ίδια μέρα, στο Παρίσι, όπου μεταφέρθηκε το παζάρι με την τρόικα, συμφωνούνταν να προχωρήσουν οι τρεις ιδιωτικοποιήσεις: ΟΛΠ, 14 περιφερειακά αεροδρόμια, ΟΔΙΕ!

* Τα αποσπάσματα είναι από πρόσφατες συνεντεύξεις του Λαφαζάνη.

Σε θάνατο

Αυτό που ζητούν οι Αμερικανοί, οι Βρετανοί και ο ντόπιος εομός των ακροδεξιών, δεξιών, σοσιαλδημοκρατών και λοιπών δωσιλόγων για τον Σάββα Ήνρο είναι η μετατροπή της ποινής του σε θανατική. Δε νομίζουμε ότι χρειάζεται ιδιαίτερη επιχειρηματολογία γι’ αυτό.

Εκθαβρίζοντας ότι αυτό δεν το ζητούν γενικά για τους ισοβίτες, αλλά ειδικά για τον Σ. Ήνρο «ή οποιονδήποτε άλλο έχει στα χέρια του αίμα αμερικανών διπλωματών και μελών της αμερικανικής πρεσβείας», όπως είπε ο αμερικανός πρέσβης, οι Αμερικανοί μίλησαν ευθέως πολιτικά και όχι νομικά.

Όταν έβγαιναν ο ένας μετά τον άλλο οι χουντικοί (νομίζουμε ότι ο Παττάκος δεν έχει ψοφήσει ακόμη), οι οποίοι είχαν καταδικαστεί σε θάνατο και η ποινή τους είχε μετατραπεί σε ισόβια από τον Καραμανλή, άνθρωποι που ευθύνονταν για δεκάδες δολοφονίες αγωνιστών (ή και άσχετων πολιτών), για βασανιστήρια, για οικονομικά σκάνδαλα και για εσχάτη προδοσία (το βαρύτερο αδίκημα σε ένα αστικό καθεστώς), ουδείς Αμερικανός διαμαρτυρήθηκε. Κανένας πολιτικός ντόρος δεν έγινε στην Ελλάδα. Κι ως μην είχε κανείς τους τη βαριά αναπηρία του Σ. Ήνρου. Το «όταν λέμε ισόβια, εννοούμε ισόβια», με το οποίο ο Καραμανλής είχε δικαιολογήσει τη μετατροπή της θανατικής ποινής, ξεχάστηκε αμέσως.

Πολιτικό είναι το ζήτημα και όχι νομικό. Ο αστικός νομικός πολιτισμός περιέχει την επείκεια και τον ανθρωπισμό μόνο όταν πρόκειται για δικούς του ανθρώπους. Αντίθετα, όταν πρόκειται για αντιπάλους του συστήματος, για ανθρώπους που ήθκωσαν τα όπλα εναντίον του, ο ανθρωπισμός πετιέται στα σκουπίδια και στη θέση του προβάλλει το φρικτό πρόσωπο που ταξικού μίσους και της εκδίκησης.

Αυτό επιβεβαιώνεται ξανά το τελευταίο δίμηνο και πρέπει να μας διαδέξει. Να μας επαναφέρει στις ρίζες, στην πολιτική-τάξη τοποθέτησή των πραγμάτων. Να μας κάνει να αναλογισθούμε τη ντροπή ενός μεγάλου κομματιού του αντικαπιταλιστικού χώρου, που ακόμη και τώρα κάνει πως δεν βλέπει, πως δεν ακούει, πως δεν καταλαβαίνει.

Οι Αμερικανοί και οι ντόπιοι αντιδραστικοί συμπεριφέρονται με απόλυτη συνέπεια ως προς την ταξική τους φύση. Διαχωρίζουν τους κρατούμενους όχι ανάλογα με τα προβλήματα υγείας που αντιμετωπίζουν, αλλά ανάλογα με το αδίκημα για το οποίο κατηγορούνται. Είσαι χουντικός, αποφυλακίζσαι. Είσαι αντάρτης πόλης, να σαπίσεις στη φυλακή, ακόμη και με 98% αναπηρία.

Η καθεστωτική Αριστερά συνεχίζει να δίνει εξετάσεις νομομορφοσύνης στο σύστημα. Ο Περισσός, που είχε βαρτίσει τα μέλη της 17Ν «πράκτορες μυστικών υπηρεσιών», σφουρίζει αδιάφορα όταν τα πραγματικά αφεντικά των μυστικών υπηρεσιών ζητούν την εξόντωση τους. Ο ΣΥΡΙΖΑ, που είχε δείξει στο παρελθόν κάποια ευαισθησία στα ανθρωπιστικά ζητήματα, απολογείται στο ιερατείο της διεθνούς αντίδρασης και χειροτερεύει όσο γίνεται τη νομική διάταξη, την οποία είναι σίγουρο ότι δε θα ψήφιζε αν δεν αναγκάζταν από την απεργία πείνας των πολιτικών κρατούμενων.

Οι υπόλοιποι, όμως; Αυτοί που υποτίθεται ότι οραματίζονται την κοινωνική επανάσταση, για-τί σιωπούν; Απουσίασαν και εξακολουθούν να απουσιάζουν από τις μεγάλες πολιτικές δίκες για το αντάρτικο πόλης. Κάποιοι πήραν μέρος ακόμη και στη βρόμικη προβοκατορολογία. Απουσίασαν από την αλληλεγγύη προς τους απεργούς πείνας πολιτικούς κρατούμενους. Απουσίαζαν και τώρα που οι Αμερικανοί και οι ντόπιοι αντιδραστικοί ζητούν να εξαιρούνται οι πολιτικοί κρατούμενοι από τις γενικές ρυθμίσεις για τους κρατούμενους.

Όταν κρατάς τέτοια ντροπιαστική συμπεριφορά, όταν αποπολιτικοποιείς τα πολιτικά φαινόμενα, όταν δεν είσαι ικανός να υπερασπιστείς ούτε τις αρχές του αστικού ανθρωπισμού, όταν πετάς στα σκουιά ανθρώπους του δικού σου στρατοπέδου, είναι δυνατόν να θεωρείσαι δύναμη επαναστατικής ανατροπής;

Ραγιάδες του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού

Το μόνο που δεν ακούστηκε από την «εθνικά περήφανη» και «ανεξάρτητη» συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου, μετά την ταμή, αποικιοκρατικής ωμότητας παρέμβαση των αμερικανών ιμπεριαλιστών στο ζήτημα της μετατροπής της ποινής του Σάββα Ήνρο σε κατ’ οίκον κράτηση (με «βραχιολάκι» ηλεκτρονικής παρακολούθησης και άλλους όρους) είναι πως η ελληνική κυβέρνηση δε δέχεται υποδείξεις για τα ζητήματα εσωτερικής πολιτικής και ιδιαίτερα γι’ αυτά που ψηφίζονται από την ελληνική Βουλή. Αντίθετα, είδαμε έναν φοροδοεή υπουργό Εξωτερικών και έναν ακόμη μη φοροδοεή πρωθυπουργό να απολογούνται στους Αμερικανούς, δίνοντας εξηγήσεις σαν μαθητές που κλήθηκαν για επιπλήξη στο γραφείο του γυμνασιάρχη.

Ο Κοτζιάς ανέλαβε να εξηγήσει στους αμερικανούς δημοσιογράφους αυτά που προηγουμένως είχε εξηγήσει στον Κέρι. Κι αυτά που είπε δημοσιοργούν υπόνοιες ότι θα δοθεί εντολή να μην μετατραπεί σε κατ’ οίκον κράτηση η ποινή του Σ. Ήνρου, ακόμη και μετά την ψήφιση του νόμου. Η αναφορά του Κοτζιά σε δικαστικό όργανο που θα κρίνει αν μπορεί ή όχι να μετατραπεί η ποινή σε κατ’ οίκον κράτηση λέει πολλά (σε άλλο άρθρο εξηγούμε σε τι αναφέρεται ο Κοτζιάς).

Τις ίδιες εξηγήσεις έδωσε και ο Ν.

Προοπτική για μη αποφυλάκιση (κατ’ οίκον κράτηση) του Σάββα Ήνρου

Η απεργία πείνας έφερε κατακτήσεις

Αν δεν υπήρχε η απεργία πείνας των πολιτικών κρατούμενων, η οποία κράτησε σχεδόν ενάμιση μήνα, ο νόμος Παρασκευόπουλου, που ικανοποιεί εν μέρει ή εν όλω αιτήματα των πολιτικών κρατούμενων δε θα ψιφίζε. Αυτό πρέπει να τονιστεί, γιατί καθ’ όλη τη διάρκεια της απεργίας πείνας περισσότερο η σπέκουλα από διάφορα παπαλαϊκία, αλλά και οι «ψιθυρίοι» από διάφορους που θεωρούν ότι ο ΣΥΡΙΖΑ έχει την πολιτική βούληση να κάνει αστικοδεμοκρατικού τύπου αλλαγές στο κατασταλτικό πλαίσιο. Σπέκουλα και ψιθυριοι που υποστηρίζαν πως η απεργία πείνας έγινε «εκ του περισσού» και συνεχίστηκε παρά την εκτεφρασμένη βούληση της κυβέρνησης να αναφερθούμε στις συνεισχές κωλοτουμπές που κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ σε σχέση με τις προεκλογικές του δικαηρύξεις, σε σχέση ακόμη και με τις προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης. Ούτε να θυμίσουμε τις συνεχείς υποχωρήσεις στην πίεση που ασκούσε εντός και εκτός Βουλής ο δεξιός (και όχι μόνο συμφετός) και το ραγιαδικό που δείχνει εναντί των Αμερικανών, πράγμα που θα τον οδηγούσαν σε συνεχείς αναβολές, ακόμη κι αν υποθέσουμε ότι είχε την πολιτική βούληση να καταργήσει τις φυλακές τύπου Γ. Αρκεί να θυμίσουμε την πρώτη κίνηση που έκανε ο Παρασκευόπουλος. Εστίει τον Λάμπρου και την Λέβρα στον Δομοκό, «προσφέροντας» στους πολιτικούς κρατούμενους την πρώτη μέρα της απεργίας για διαδίκωση του υπουργού ότι «προτίθεται να καταργήσει τις φυλακές τύπου Γ» (επανάληψη των προγραμματικών δηλώσεων, δηλαδή) και όχι ένα έτοιμο νομοσχέδιο. Αρκεί να θυμίσου-

Παππάς στον πρέσβη Πιρς, τον οποίο φώναζε στο Μαξίμου για να απολογηθεί για λογαριασμό του Τσίπρα. «Ο νόμος που ψηφίστηκε στη Βουλή δεν οδηγεί σε καμία απελευθέρωση τρομοκρατών», τόνιζαν κυβερνητικές πηγές (ο Παππάς δηλαδή), μετά τις δηλώσεις του αμερικανού πρέσβη. Και μετά την επίσκεψή του στο Μαξίμου, οι ίδιες πηγές διαβεβαίωναν ότι «η ελληνική κυβέρνηση αντιμετωπίζει με σεβασμό τη μνήμη των θυμάτων της τρομοκρατίας και άκουσε με προσοχή τις επισημάνσεις του κ. Πιρς!» «Εμείς έχουμε δυο φορές ευαισθησία για την τρομοκρατία, διότι τα εγκλήματα αυτά έγιναν στο όνομα της Αριστεράς» σημειώνει οι ίδιες πηγές! Οι Αμερικανοί αποκάλυψαν ότι ο Κέρι είχε τηλεφωνήσει και στον Τσίπρα και το Μαξίμου, που είχε κρατήσει κρυφό το τηλεφώνημα, αναγκάστηκε να το επιβεβαιώσει.

Για τη ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ και τα αστικά ΜΜΕ, που έμειναν την κυβέρνηση γιατί δυσaráσθησε τους Αμερικανούς «για χάρη ενός τρομοκράτη», δεν χρειάζεται να σχολιάσουμε τίποτα. Αυτοί έχουν κάνει το ραγιαδικό ιδεολογία και δεν έχουν να ζηλέψουν σε τίποτα τους δωσίλογους της κατοχής και τους μοναρχοφασίστες των δεκαετιών του ‘5ο και του ‘6ο. Εκείνο που πρέπει να σχολαστεί είναι το ζέκοιμα της εθνικονανεξάρτη-

σιακής μάσκας του ΣΥΡΙΖΑ. Οι Αμερικανοί παρεμβαίνουν ωμά σε ένα εσωτερικό ελληνικό ζήτημα, για το οποίο δεν τους πέφτει λόγος, ο πρέσβης τους φωνάζει δημοσιογράφους και κάμερες (χαμός έγινε στην πρεσβεία, καθώς η πρόσκληση στάλθηκε λίγη ώρα πριν τη συνέντευξη) και κάνει ωμές δηλώσεις, τον στο Μαξίμου, οι ίδιες πηγές διαβεβαίωναν ότι «η ελληνική κυβέρνηση αντιμετωπίζει με σεβασμό τη μνήμη των θυμάτων της τρομοκρατίας (η πρόκειται για βίαιους εγκληματίες και ανήκουν στη φυλακή, πουθενά αλλού)» και η κυβέρνηση στη διαμαρτύρεται για την ωμή παρέμβαση. Αντίθετα, τη θεωρεί φυσική και δικαιολογημένη και απολογείται δίνοντας εξηγήσεις. «Είναι γνωστή η σημασία που δίνει η αμερικανική κυβέρνηση στα ζητήματα της τρομοκρατίας. Είναι γνωστή η και μάλιστα το υποπαρμιόσαμε, η ελληνική αντιπροσωπεία - η κατανόηση που έχουμε στις ανησυχίες τους», δήλωσε στην Ουάσινγκτον ο Κοτζιάς!

Μια κυβέρνηση που δεν τολμά να υπερασπιστεί το δικαίωμά της να νομοτίει, μια κυβέρνηση που απολογείται στους Αμερικανούς για ζητήματα εσωτερικής πολιτικής και δεν τους βάζει στη θέση τους, όπως επιβάλλουν οι διπλωματικοί κανόνες, πώς να υψώσει ανά-στα μια και να पेι όχι σε σημαντικότερες απαιτήσεις των ιμπεριαλιστών; Αυτό το

κατάλαβαν καλά οι Αμερικανοί, γι’ αυτό και ανέβασαν τόσο πολύ τους τόνους στο συγκεκριμένο ζήτημα, εκμεταλλευόμενοι την ευκαιρία.

Δε νομίζουμε πως είναι τόσο μειζο-νος σημασίας ζήτημα αυτό για την αμερικάνικη πολιτική, ώστε να σηκώσουν τόσο πολύ τους τόνους και να παρέμβουν με τέτοια ωμότητα. Είναι γνωστές οι «εμμονές» τους ενάντια σε όσους έχουν πληγεί αμερικανικούς στόχους, όμως δε θα ρισκάριζαν τη σταθερότητα των διακρατικών τους σχέσεων, αν δεν είχαν διαπιστώσει ότι απέναντί τους στέκεται μια φοροδοεής κυβέρνηση, η οποία νομίζει πως κάποιες δηλώσεις του Ομπάμα, του Κέρι, του Λιου μπορούν να τη βοηθήσουν στο παζάρι με την ΕΕ και το ΔΝΤ. Πλέον, γνωρίζουν ότι αυτή την κυβέρνηση την έχουν στο χέρι. Δεν είναι τυχαίο ότι ο Κοτζιάς δήλωσε στο «Ασούσιέιτν Πρες» πως ο Τζον Κέρι του είπε ότι «οι ΗΠΑ θα ήταν πρόθυμες να κάνουν μια αντιπροσφορά» για τον αγωγό της Gazprom και προανγγέιλε ότι «ο ειδικός απεσταλμένος του Στέιτ Ντιπάρτμεντ για τις διενθεις ενεργειακές υποθέσεις Amos Hochstein, θα επισκεφθεί την Αθήνα σύντομα για συνομιλίες! Κατά τα άλλα, ο Λαφράζνης μιλάει για... ιστορικό άνοιγμα προς τη Ρωσία.

Νομιμοποιεί την κατάργηση των Κλαδικών Συμβάσεων και την ισοπέδωση όλων των μισθών στο ύψος του βασικού

Ο non paper διένειμε στις 21 Απρίλη ο Π. Σκουρλέτης στις εφημερίδες το νομοσχέδιο με το οποίο τροποποιείται ο νόμος 1876/1990 για τις ελεύθερες συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Το νομοσχέδιο διχοτευήθηκε προφανώς για να δημοσιευτεί, όχι όμως ως επίσημο έγγραφο του υπουργού Εργασίας, για προφανείς λόγους. Το παζάρι με την τρόικα στο Παρίσι και τις Βρυξέλλες συνεχίζεται και οι πληροφορίες λένε ότι το συγκεκριμένο νομοσχέδιο θα αλλάξει άρδην. Ετσι, οι μεν κλακαδόροι της συγκυβέρνησης Τσίπρα-Καμμένου θα «εκλαϊκεύουν» το νομοσχέδιο ως μια απόδειξη ότι η κυβέρνηση υλοποιεί τις προεκλογικές της δεσμεύσεις, ενώ η κυβέρνηση θα το χρησιμοποιεί ως διαπραγματευτικό χαρτί, προκειμένου να αποσπάσει μερικά ψήφουλα από τον γερμανογαλλικό άδωνα και να παρουσιάσει στο πόπλο ως αποτέλεσμα των «σκληρών διαπραγματεύσεών» της με τους «θεσμούς».

Το νομοσχέδιο εισηγείται την κατάργηση ορισμένων διατάξεων που είχαν εισαχθεί με μνημονιακούς νόμους, όμως την ίδια στιγμή **δεν εισηγείται την αναβίωση των κλαδικών συμβάσεων** που ίσχυαν μετά την επιβολή της δής Πράξης Υπουργικών Συμβουλίου το Φλεβάρη του 2012. **Δεν εισηγείται επίσης την κατάργηση των ατομικών συμβάσεων** με τις οποίες οι καταπιλιστές κατήργησαν όλες τις κλαδικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας και έφεραν τους μισθούς στο επίπεδο του κατώτατου μισθού της ΕΓΣΣΕ των 586 και 511 ευρώ (για εργαζόμενους πάνω και κάτω από τα 25 χρόνια, αντίστοιχα).

Χρησιμοποιούμε τη λέξη εισηγείται και όχι καταργεί, γιατί η συγκυβέρνηση μπορεί να υποκύψει στις πιέσεις των ιμπεριαλιστικών κυβερνήσεων της Γερμανίας και της Γαλλίας και να μην καταργήσει ούτε αυτές τις μνημονιακές

Νομοσχέδιο Σκουρλέτη

Νομιμοποιεί την κατάργηση των Κλαδικών Συμβάσεων και την ισοπέδωση όλων των μισθών στο ύψος του βασικού

αντεργατικές διατάξεις, με το πρόσχημα «να μην πέσει η χώρα στα βράχια». Όμως, ακόμη και αν το νομοσχέδιο προ-ωθηθεί, η εργατική τάξη και όλοι οι εργαζόμενοι δεν πρέπει να ικανοποιηθούν με την κατάργηση αυτών των επιμέρους αντεργατικών μνημονιακών διατάξεων. Υπάρχουν σημαντικοί λόγοι γι’ αυτό.

Με τους μνημονιακούς νόμους 3899/2010 και 4024/2011 η κυβέρνηση θα «εκλαϊκεύουν» το νομοσχέδιο ως μια απόδειξη ότι η κυβέρνηση υλοποιεί τις προεκλογικές της δεσμεύσεις, ενώ η κυβέρνηση θα το χρησιμοποιεί ως διαπραγματευτικό χαρτί, προκειμένου να αποσπάσει μερικά ψήφουλα από τον γερμανογαλλικό άδωνα και να παρουσιάσει στο πόπλο ως αποτέλεσμα των «σκληρών διαπραγματεύσεών» της με τους «θεσμούς».

Τη σκατάλη από την κυβέρνηση Παπανδρέου παρέλαβε η συγκυβέρνηση Παπαδήμου (ΠΑΣΟΚ, ΝΔ, ΛΑΟΣ). Προκειμένου να επιβάλει στην εργατική τάξη και στους εργαζόμενους τη θέληση των καπιταλιστών για κλαδικα μεροκάματα και μισθούς (με τους οποίους αμειβόταν το 92,5% των μισθωτών) στα επίπεδα της ΕΓΣΣΕ (με την οποία αμειβόταν μόνο το 75% των εργαζόμενων της χώρας), στις 14 Φλεβάρη του 2012 ψήφισε το μνημονιακό νόμο 4046 και στις 28 Φλεβάρη εξέδωσε την δή Πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου (ΠΥΣ). Με την δή ΠΥΣ έγιναν μεγάλες ανατροπές στον κατώτατο μισθό και μεροκάματο της ΕΓΣΣΕ, στη διάρκεια των συλλογικών συμβάσεων εργασίας (προκειμένου να καταργηθούν πολλά επιδόματα από τις συλλογικές συμ-

Νομοσχέδιο Σκουρλέτη

Νομιμοποιεί την κατάργηση των Κλαδικών Συμβάσεων και την ισοπέδωση όλων των μισθών στο ύψος του βασικού

βάσεις όλων των τύπων), ενώ άνοιξε ο δρόμος για την κατάργηση όλων των κλαδικών συμβάσεων εργασίας.

Μέχρι το Φλεβάρη του 2012, πριν δηλαδή την ψήφιση του νόμου 4046/2012 και την δή ΠΥΣ, η ισχύς όλων των ΣΣΕ ήταν από ένα χρόνο μέχρι αόριστης διάρκειας. Ετσι, όλοι οι όροι προηγούμενων συλλογικών συμβάσεων εργασίας ίσχυαν μόνιμα και όχι για το χρονικό διάστημα ισχύος της σύμβασης με την οποία συμφωνήθηκαν. Με την δή ΠΥΣ ο χρόνος ισχύος των ΣΣΕ όλων των τύπων έγινε από ένα μέχρι τρία χρόνια το πολύ, προφανώς για να καταργηθεί μια σειρά επιδομάτων που καταβάλλονταν μόνιμα και επί χρόνια. Στην παράγραφο 4 του άρθρου 2 της δής ΠΥΣ αναφέρεται ότι μετά τη λήξη της ΣΣΕ και στο βαθμό που επιδομάτων η ΣΣΕ ή νέα Ατομική ή Τροποποιημένη Ατομική Σύμβαση, θα ισχύουν: α) ο κατώτατος μισθός ή κατώτατο μεροκάματο της Κλαδικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας και β) τα επιδόματα τριετίων, τέκνων, σπουδών και επικινδύνων εργασίας, στο βαθμό που προβλέπονται στις ΣΣΕ που έληξαν ή καταγγέλλθηκαν. Αν δεν υπήρχε στην δή ΠΥΣ η ρήτρα ότι οι συμβάσεις εργασίας ισχύουν μόνο για τρία χρόνια, τότε θα ίσχυαν όλα τα καταβαλλόμενα επιδόματα και όχι μόνο τα τέσσερα. Επίσης, εκτός από τη μείωση του κατώτατου μισθού και μεροκάματος, δε θα μπορούσαν να καταργηθούν οι κλαδικές ΣΣΕ ειδικά και όλες οι ΣΣΕ γενικά, και παρ’όλα τα καταβαλλόμενα επιδόματα, με την υπογραφή ή τροποποίη-ση Ατομικών Συμβάσεων Εργασίας.

Στην περίπτωση που υπογράφονται νέες Ατομικές Συμβάσεις Εργασίας, σύμφωνα με την δή ΠΥΣ, παύουν να ισχύουν τόσο ο βασικός μισθός (ή το βασικό μεροκάματο) και τα τέσσερα επιδόματα. Αυτή η διάταξη οι καταπιλιστές την εφάρμοσαν κατά κόρον, μια

και δεν μπόρεσαν να χτυπήσουν τον κατώτατο μισθό και το κατώτατο μεροκάματο των κλαδικών συμβάσεων εργασίας με την υπογραφή νέων ΣΣΕ. Και όχι μόνο αυτό, αλλά εκμεταλλεύτηκαν και το άρθρο 1 της δής ΠΥΣ, σύμφωνα με το οποίο μειώνονται κατά 22% και 32% τα κατώτατα της ΕΓΣΣΕ και έτσι **οι μισθοί των 586 και 511 ευρώ έγιναν καθεστώς για όλες τις ειδικότητες που αμειβονταν με βάση τις κλαδικές συμβάσεις εργασίας**.

Πώς το αντιμετωπίζει αυτό το νομοσχέδιο Σκουρλέτη; Εισάγει δύο διατάξεις, μία στο άρθρο 17 και μία στο άρθρο 16. Η διάταξη του άρθρου 17, που είναι το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1, αναφέρει: «*Κανονισμοί Εργασίας και Οργανισμοί Προσωπικού, που καταρτίστηκαν με συλλογικές συμβάσεις εργασίας οι οποίες έληξαν ή καταργήθηκαν σύμφωνα με την Πράξη Υπουργικού Συμβουλίου αριθμός 6/2012, αναβιώνουν και επανέρχονται σε ισχύ ως συλλογικές συμβάσεις εργασίας αορίστου χρόνου*».

Κανονισμοί εργασίας και Οργανισμοί Προσωπικού με βάση ΣΣΕ που έληξαν ή καταργήθηκαν από την δή ΠΥΣ δεν φτιάχτηκαν. Εκείνο που έγινε μαζικά από τους καταπιλιστές ήταν να επιβάλ-λουν, με την απειλή της απόλυσης, τα 586 και 511 ευρώ το μήνα στη συντριπτική πλειοψηφία της εργατικής τάξης και όλων των εργαζόμενων. Ο Σκουρλέτης, όμως, με την παραπάνω διάταξη **εξαιρεί από την αναβίωση τις ατομικές συμβάσεις εργασίας που είχαν υπογραφεί πριν την ψήφιση των μνημονιακών νόμων** και που στη συνέχεια καταργήθηκαν με την δή ΠΥΣ και παγιώθηκαν στα 586 και 511 ευρώ το μήνα.

Υπάρχει και το άρθρο 16. Σύμφωνα μ’ αυτό, εάν υπογραφθούν από τώρα και στο εξής ατομικές συμβάσεις εργασίας κατά παράβαση της διάταξης που εισάγεται, οι συμβάσεις αυτές είναι

παράνομες. Η διάταξη αυτή θ’ αρχίσει να ισχύει μετά την έναρξη ισχύος του νομοθετήματος του Σκουρλέτη! Ετσι, η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου έρχε-ται να σφραγίσει τις ατομικές συμβάσεις εργασίας που υπογράφτηκαν μέχρι τώρα, κατ’ εφαρμογή των μνημονιακών ρυθμίσεων.

Ο Π. Σκουρλέτης σφραγίζει τα 586 ευρώ για το σύνολο των εργαζόμενων και δίνει τη δυνατότητα (με το άρθρο 15) να αρχίσει να αυξάνεται ο βασικός μισθός πάνω από τα 586 ευρώ, είτε με ΣΣΕ (σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1), είτε με τη ρύθμιση για 650 ευρώ από τον Οκτώβρη του 2015 και 751 ευρώ από τον Ιούλη του 2016. Φυσικά, αυτή η δυνατότητα θα υπάρξει αν η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου ψηφίσει αυτές τις διατάξεις και φροντίσει να υλοποιηθούν.

Ενώ από τη μια καταργεί την δή ΠΥΣ, με την οποία είχε καθιερωθεί ως χρόνος ισχύος μιας ΣΣΕ η τριετία, από την άλλη το νομοσχέδιο Σκουρλέτη, στο άρθρο 7, απαλείφει τη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 1, σύμφωνα με την οποία οι ΣΣΕ που είναι διάρκειας τουλάχιστον ενός χρόνου γίνονται διαρκείς. Αυτή η διαφοροποίηση δεν είναι επουσιώδης και σε επόμενο δημοσίευμα θα αναφερθούμε αναλυτικά. Είναι πολύ σημαντική και σε συνδυασμό με την καθιέρωση του δικαίωματος της μονομερούς προσφυγής στον ΟΜΕΔ και από τους καταπιλιστές εργοδότες, θα παίζει καταλυτικό ρόλο στο να παγιωθεί η κατάργηση όλων των ΣΣΕ (εκτός της ΕΓΣΣΕ) και να δίνονται αυξήσεις με το σταγονόμετρο πάνω από τα 586 ευρώ το μήνα.

Αυτό το μέλλον προδιαγράφει για την εργατική τάξη και όλους τους εργαζόμενους η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου και αυτό η εργατική τάξη δεν πρέπει να της το επιτρέψει!

Εμπόδιο στον αγώνα για την υπεράσπιση του Αλσους

Στις 3 του Μάρτη, του Συντονιστικού Κατόικων Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας και Γύρω Περιοχών, έγινε σε ανακοίνωσή του (είναι η πιο πρόσφατη ανακοίνωση που δημοσιεύεται στο blog του): «Εξίσου σημαντική είναι η παραιτήση του Δήμου Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας από την έφεση εναντίον της απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου με την οποία κριθρήκον αιθαίρετα και κατεδαφιστέα τα παράνομα κτίσματα στο Αλσος. Ο δήμαρχος Βασιλόπουλος, αντί να κάνει δηλώσεις περί αξιοποίηση του Κενταύρου (Δημοτικό Συμβούλιο, 4/2/2015), οφείλει να αποσύρει την έφεση που άσκησε η προηγούμενη διοίκηση Γαϊτανά και να την οποία επέδικσε να υπονομιέσει την ακεραιότητα και τον δασικό χαρακτήρα του Αλσους, διαφορετικό ότι ευθύνες του θα είναι μεγάλες».

Πρόκειται για μια σκόπιμη ασάφεια στο νόμο, η οποία στις δηλώσεις κυβερνητικών στελεχών (π.χ. δηλώσεις Κοτζιά και των ΗΠΑ και διαρροές Παππά στην Αθήνα) γίνεται σαφής, αφού μιλούν για δικαστική κρίση που θα προηγηθεί. Μ’ άλλα λόγια, ακόμη και αν ο Σάββας δεχτεί όλους τους όρους που προστέθηκαν στη διάταξη, μπορεί το δικαστικό ιερατείο να μην τον αποφυλακίσει!

από τις βασικές αξίες της ισό-τητας, της αλληλεγγύης και της ελευθερίας» να την πλαισιώσουν, για να μετατρέψουν το κτίριο «σε κέντρο κοινωνικών-ταξικών αγώνων» και να δημιουργήσουν «δομές αλληλεγγύης-αυτοοργάνωσης-ισότητας, αναγκαίες για τη μη εξαθλίωση των ζώων μας».

Το φλέγον ζήτημα, το προσπερνούν στην ανακοίνωσή τους με κωλοτούμπα που θα τη θαύμαζε και ο Τσίπρας, γράφοντας ότι το συγκεκριμένο κτίριο «κατόπι ενδομοικροπολιτικών συμφερόντων εγκατεστάθηκε οριστικά και ρήμαξε». Όταν ξεκινάς ένα (υποτιθέμενο) κοινωνικό εγχείρημα μ’ ένα χοντρό ψέμα, τότε κάτι τρέχει. Διό-τι αυτοί που προχώρησαν στην κατάληψη του συγκεκριμένου χώρου ξέρουν ότι το κτίριο έχει κριθεί κατεδαφιστέο, διότι βρίσκεται μέσα σε δασική έκταση, και γι’ αυτό ο Δήμος δεν μπορούσε να το νοικιάσει και το εγκατέλειψε. Όπως ξέρουν πολύ καλά οι ίδιοι. Άρα για την κατεδάφιση αυτού και των

άλλων παράνομων κτισμάτων τον έδωσαν κάτοικοι της περιοχής, έχοντας κόντρα τις προηγούμενες δημοτικές διοικήσεις, που ήθελαν το Αλσος μια μεγάλη μπιζία (γι’ αυτό και αβαντάρισαν τα σχέδια του «Κενταυριού», ενώ η αλήθεια είναι πως ο Δήμος κωλοσυαργεί και την 1η του Απρίλη ζήτησε αναβολή από το δικαστήριο το οποίο θα εκδίκαζε την έφεση (αναβλήθηκε τελικά για το Σεπτέμβριο).

- Να δημιουργήσουν εύφορο έδαφος για την προπαγάνδα του Μεγισσανιδή, από την οποία είναι σίγουρο πως θ’ ακουθούν κάποια στιγμή: «Κόπτεστε για το Αλσος, που η ΑΕΚ θα αναβαθμίσει, ενώ την ίδια στιγμή καταλαμβάνετε και αξιοποιείτε παράνομα και κατεδαφιστέα κτίσματα».

Αυτοί που προχώρησαν στη συγκεκριμένη ενέργεια, καταλαμβάνοντας το μοναδικό παραμυθένιο κτίριο στη Νέα Φιλαδέλφεια που δεν έφρεπε να καταλάβουν, κατάφεραν ήδη:

- Να επιτρέψουν στον Βασιλόπουλο και την παρέα του να εμφανίζονται ως υπερασπιστές του Αλσους, ενώ αρχικά είχαν αποδεχτεί τη συμφωνία Μεγισσανιδή-ΣΥΡΙΖΑ και αναγκάστηκαν να κάνουν πίσω μετά τον αγώνα που έδωσε

το Συντονιστικό Κατοίκων και τις επιθέσεις που δεχτήκε από τους μπράβους. Να επιτρέψουν στον Βασιλόπουλο να κάνει σπέκουλα εμφανιζόμενος ως έτοιμος να καταδαφίσει το αιθαίρετο κτίσμα του «Κενταύριου», ενώ η αλήθεια είναι πως ο Δήμος κωλοσυαργεί και την 1η του Απρίλη ζήτησε αναβολή από το δικαστήριο το οποίο θα εκδίκαζε την έφεση (αναβλήθηκε τελικά για το Σεπτέμβριο).

- Να δημιουργήσουν εύφορο έδαφος για την προπαγάνδα του Μεγισσανιδή, από την οποία είναι σίγουρο πως θ’ ακουθούν κάποια στιγμή: «Κόπτεστε για το Αλσος, που η ΑΕΚ θα αναβαθμίσει, ενώ την ίδια στιγμή καταλαμβάνετε και αξιοποιείτε παράνομα και κατεδαφιστέα κτίσματα».

Οι ίδιοι, σαν να μην έχει γίνει τίποτα εδώ και ένα χρόνο, δε λένε κουβέντα για τα καταστροφικά σχέδια του Μεγισσανιδή και τον αγώνα που δόθηκε και εξακολουθεί να δίνεται ενάντια σ’ αυτό. Γιατί άραγε; Το έχασαν, το θεωρούν

αυτή τους τη συμπεριφορά οφεί-λουν εξηγήσεις στο κίνημα. Οχι εξηγήσεις που δεν αντέχουν σε στοιχειώδη κριτική, όπως ότι «δεν είχε γίνει καμία κίνηση κατεδάφισης ούτε όσο ο χώρος λειτουργούσε ως καφετέρια προς όφελος του κεφαλαίου, ούτε ποτέ κάποια νύξη κατεδάφισης έχει γίνει για τα υπόλοιπα τσιμεντοποιεμένα κομμάτια του Αλσους». Μπορεί ο Δήμος να μην έκανε καμιά κίνηση, όμως το αγονιζόμενο κίνημα σ’ αυτή την κατεύθυνση πίεζε. Εκτός αν δεν ενδιαφέρει τι λέει το κίνημα που αγωνίστηκε και αγωνίζεται, αλλά μόνο τι λέει ο Δήμος. Και βέβαια, αναφορές σε «**ψευδοδήμιαμα περί δέντρων και ταμμένων**», που «θα το απαντήσουν οι ίδιοι οι κάτοικοι της Ν.Φ. και είναι κάτι το οποίο για εμάς αποτελεί να γίνει μόνο μέσα από οριζόντιες διαδικασίες που όλοι αποφασίζουν από κοινού», εκθέτουν ανεπανόρθωτα αυτούς που τα γράφουν.

Με στρογγυλέματα, μεσοβέζικες λύσεις, απαλοιφή κάποιων ακραίων πλευρών των προηγούμενων αντιδραστικών νομοθετημάτων (κυρίως του νόμου Διαμαντοπούλου 4009/2011), αλλά και εμμονή στον αυταρχισμό, η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Παιδείας παρουσίασε το πολυνομοσχέδιο-κουρελού, που κατά δήλωσή της θα αποτελέσει προπομπό για το νέο νομοθετικό πλαίσιο για την εκπαίδευση που θα έλθει στο μέλλον.

Για την ακρίβεια το υπουργείο Παιδείας έδωσε στη δημοσιότητα κάποιους άξονες του πολυνομοσχεδίου, το οποίο στη συνέχεια κατά το γνωστό τρόπο «διέρρευσε» σε μερίδα του Τύπου.

Οι ρυθμίσεις του πολυνομοσχεδίου είναι ενδεικτικές των προθέσεων του υπουργείου Παιδείας να κοιτά ταυτόχρονα με ένα πρόσωπο στο παρελθόν της κατασταλτικής λογικής και των κατευθύνσεων που χαράζει ο Κοινός Ευρωπαϊκός Χώρος Ανώτατης Εκπαίδευσης και ο ΟΟΣΑ για την εκπαίδευση και το άλλο στο μέλλον με κάποιες δημοκρατικές ή ψευδοδημοκρατικές αλλαγές.

Στο άρθρο αυτό παρουσιάζουμε τις σημαντικότερες ρυθμίσεις του πολυνομοσχεδίου:

◆ **Καταργούνται τα κακόφημα Συμβούλια Ιδρυμάτων στα Πανεπιστήμια και ΤΕΙ.** Οι αρμοδιότητές τους ασκούνται από τη Σύγκλητο, το Πρυτανικό Συμβούλιο, τον Πρύτανη και τους Αντιπρυτάνεις. Καταργείται η εκλογή των Πρυτανικών Αρχών με τη διαδικασία προεπιλογής από το Συμβούλιο Ιδρύματος, καθώς και η ηλεκτρονική ψήφος.

Τα μονοπρόσωπα όργανα (Πρύτανης, Αντιπρυτάνεις, Κοσμήτορες, Πρόεδροι, Διευθυντές Τομέων) εκλέγονται από το σύνολο των μελών της ακαδημαϊκής κοινότητας, δηλαδή, τα μέλη ΔΕΠ, τους φοιτητές και όλες τις κατηγορίες του ειδικού εκπαιδευτικού τεχνικού και διοικητικού προσωπικού, με καθολική μυστική ψηφοφορία με κάλπη και αυτοπρόσωπη παρουσία του σώματος των εκλεκτόρων.

Τα 7μελή εκλεκτορικά σώματα των νόμων 4009/2011 και 4076/2012 διευρύνονται στη σύνθεσή τους σε 11μελή ή 15μελή ανάλογα με το μέγεθος του Τμήματος και συγκροτούνται στη βάση της συγγένειας του γνωστικού αντικείμενου των υπό κρίση μελών ΔΕΠ με εκλέκτορες από Τμήματα της ημεδαπής ή ομοταγής της αλλοδαπής.

Η κατάργηση αυτών των προκλητικών διατάξεων του νόμου Διαμαντοπούλου, δηλαδή η κατάργηση των Συμβουλίων διοίκησης, που αποτελούσαν τους τοποτηρητές της εφαρμογής των κατευθύνσεων του επιχειρηματικού πανεπιστήμιου, της προεπιλογής από αυτά των υποψηφιοτήτων για την εκλογή των πρυτάνεων και της ηλεκτρονικής ψήφου, που καταστρατηγούσαν το περίφημο «αυτοδιοίκητο» των ΑΕΙ, ικανοποιεί τη συνταγματική επιταγή και το αίτημα της πλειοψηφίας των πρυτάνεων και της πανεπιστημιακής κλάσας (που για τους δικούς της λόγους δεν επιθυμεί δερβέναγα στο κεφάλι της που υπονομεύει τη θέση της και το δικό της ρόλο), με την οποία οι συριζαίοι διατηρούν παραδοσιακά δεσμούς ιδεολογικούς, κομματικούς, συνδικαλιστικούς.

◆ **Η λειτουργία των συλλογικών οργάνων (Σύγκλητος, Κοσμητεία, Γενική Συνέλευση Τμήματος, Γενική Συνέλευση Τομέα) ενισχύεται με τη συμμετοχή φοιτητών και εργαζομένων.**

Πρόκειται για τη γνωστή συνδιοίκηση, με καθορισμένο το ρόλο και τη φύση του πανεπιστημίου στον καπιταλισμό,

που προώθησαν και στο παρελθόν όλα τα σοσιαλδημοκρατικά και ρεφορμιστικά κόμματα, με σκοπό να απορροφούν τους κραδασμούς από τις τυχόν αντιδράσεις και να ενσωματώνουν στο σύστημα φοιτητές και εργαζόμενους.

◆ **Αναγνωρίζεται «για τα μάτια» το ακαδημαϊκό άσυλο.** Πρόκειται για μια ψευδεπίγραφη αναγνώριση, αφού διατηρούνται ανέπαφες όλες οι σχετικές ρυθμίσεις του νόμου Διαμαντοπούλου. Στην πραγματικότητα δεν υφίσταται καν το πανεπιστημιακό άσυλο, τόσο για τους εντός της πανεπιστημιακής κοινότητας (φοιτητές, πανεπιστημιακούς καθηγητές, εργαζόμενους στα πανεπιστήμια), όσο και για τους εκτός, αφού, σύμφωνα με το πολυνομοσχέδιο και το νόμο Διαμαντοπούλου, οι δυνάμεις καταστολής μπορούν ανά πάσα στιγμή να μπουκάρουν στους πανεπιστημιακούς χώρους, χωρίς καμιά άδεια από κανένα όργανο, εάν κρίνουν ότι τελούνται «αξιόποινες πράξεις», για τις οποίες εφαρμόζεται «η κοινή νομοθεσία» (αναλυτικά γράφουμε σε άλλο άρθρο).

◆ **Το πολυνομοσχέδιο διατηρεί τη φιλοσοφία της αντιστοιχίας των πανεπιστημιακών σπουδών με διδακτικές μονάδες (ΔΜ).** Η πρακτική αυτή γίνεται δήθεν για να μπορεί να διαπιστώνεται αντιστοιχία πανεπιστημιακών σπουδών και πτυχίων μεταξύ των διάφορων ιδρυμάτων, σύμφωνα με τα ισχύοντα στον Κοινό Ευρωπαϊκό Χώρο Ανώτατης Εκπαίδευσης. Όμως, η ρύθμιση αυτή αφήνει διάπλατα ανοιχτές τις πόρτες για την αναγνώριση ΔΜ και από μη τυπικά συστήματα εκπαίδευσης, όπως ανοιχτά αποδέχεται η Διακήρυξη της Μπολόνια.

Στο πολυνομοσχέδιο δεν αναφέρεται ακριβώς ο αριθμός των ΔΜ που αντιστοιχεί σε ένα ακαδημαϊκό εξάμηνο. Αναφέρεται όμως ότι «ο αριθμός των ΔΜ, ο οποίος αντιστοιχεί σε ένα ακαδημαϊκό εξάμηνο ισοδυναμεί με τις πιστωτικές μονάδες του Ευρωπαϊκού Συστήματος μονάδων Κατοχύρωσης μαθημάτων (ECTS) για το εξάμηνο αυτό» και όλοι βεβαίως γνωρίζουμε τι ισχύει διεθνώς, όπου στο πνεύμα της Μπολόνια, οι σπουδές έχουν διαχωριστεί σε κύκλους, με τον πρώτο εξ αυτών (τον βασικό) να διαρκεί τρία χρόνια.

Είναι χαρακτηριστικό ότι ο νόμος Διαμαντοπούλου προβλέπει ότι ο πρώτος κύκλος σπουδών αντιστοιχεί σε 180 πιστωτικές μονάδες, ενώ κάθε ακαδημαϊκό έτος αντιστοιχεί σε 60 πιστωτικές μονάδες. Δηλαδή, ορίζει τον πρώτο βασικό κύκλο σπουδών να είναι τριετής.

◆ **«Αιώνιοι φοιτητές»:** η παράγραφος 2 του άρθρου 33 του ν.4009/2011 (Α' 195) τροποποιείται ως εξής:

«Ο φοιτητής εγγράφεται στο Τμήμα στην αρχή κάθε εξαμήνου σε ημερομηνίες που ορίζονται από τη Γ.Σ. του Τμήματος και δηλώνει τα μαθήματα που επιλέγει. Η ιδιότητα του φοιτητή αποκτάται με την παραπάνω διαδικασία και, με την επιφύλαξη της παραγράφου 4 του άρθρου 33 που αφορά διακοπή φοίτησης, διατηρείται μέχρι την απονομή του τίτλου σπουδών σύμφωνα με το ενδεικτικό πρόγραμμα σπουδών. Φοιτητές που έχουν υπερβεί το διπλάσιο χρόνο της διάρκειας φοίτησης σύμφωνα με το ενδεικτικό πρόγραμμα σπουδών του οικείου Τμήματος δεν δικαιούνται παροχής

σίτισης, στέγασης και διευκολύνσεων για τις μετακινήσεις τους, εκτός και εάν ορίζεται διαφορετικά στον Εσωτερικό Κανονισμό Οργάνωσης και Λειτουργίας του οικείου ΑΕΙ».

Η κατάργηση της αποκάλυπτα ταξικής και φασιστικής διάταξης του νόμου Διαμαντοπούλου για τους λεγόμενους «αιώνιους φοιτητές», που έπληττε ιδιαίτερα τους φοιτητές τους προερχόμενους από αδύναμα κοινωνικο-οικονομικά στρώματα που για βιοποριστικούς λόγους εξαναγκάζονται να διακόψουν τη συνέχεια των σπουδών τους και η οποία επέβαλε γενικώς την τρομοκρατία και την πειθαρχηση στα πανεπιστήμια, εξαναγκάζοντας ουσιαστικά τους φοιτητές να αφοσιώνονται αποκλειστικά στις σπουδές και να απαρνούνται κάθε πολιτική και συνδικαλιστική δραστηριότητα (προϋποθέσεις απαραίτητες για τη λειτουργία του πανεπιστημίου με ιδιωτικο-οικονομικά κριτήρια) ήταν απαραίτητη γιατί και μόνο η ύπαρξη της «έβγαζε μάτι» και έβαζε απέναντί του φοιτητικό κίνημα. Το οποίο, οφείλουμε να ομολογήσουμε ότι στις μέρες μας είναι πολύ μειοψηφικό και ελάχιστα διεκδικητικό και συνεπώς οι τωρινοί διαχειριστές του συστήματος πολύ λίγο κινδυνεύουν να στριμωχτούν από αυτό. Αλλωστε, το πρόβλημα των «αιώνιων φοιτητών» είναι ουσιαστικά ψευδοπρόβλημα, όπως δήλωσε και ο υπουργός Παιδείας Μπαλτάς, καθώς αυτοί δεν επιβαρύνουν σε τίποτε το δημόσιο πανεπιστήμιο.

◆ **Απαγορεύεται ρητά η μη αμειβόμενη εργασία προπτυχιακών, μεταπτυχιακών φοιτητών και Υποψηφίων Διδασκόντων.**

Η Σύγκλητος είναι το αποφασιστικό όργανο για τη συγκρότηση και λειτουργία των Ειδικών Λογαριασμών Κονδυλίων Έρευνας, των Εταιριών Διαχείρισης Περιουσίας και κάθε άλλης δραστηριότητας που αναπτύσσεται από τα Τμήματα των ΑΕΙ.

◆ **Το υπουργείο Παιδείας ισχυρίζεται ότι «τίθεται ως πρωταρχική υποχρέωση της Πολιτείας η χάραξη εθνικής πολιτικής έρευνας:** «Υπογραμμίζεται η υποχρέωση της Πολιτείας, όχι απλώς να συντηρήσει το ήδη υπάρχον ερευνητικό status quo, αλλά και να αναπτύξει θετικά μέτρα προστασίας του δημόσιου ερευνητικού πλούτου».

Ο ισχυρισμός αυτός, βεβαίως, είναι για γέλια. Οχι μόνο γιατί τα κονδύλια που διατίθενται για την έρευνα είναι ελάχιστα -εξ ου και οι συριζαίοι διατηρούν στο πολυνομοσχέδιο τα κονδύλια ΕΣΠΑ-, αλλά και γιατί η Ελλάδα είναι μια χώρα μέσου επιπέδου καπιταλιστικής ανάπτυξης, βαθιά εξαρτημένη, που συμμετέχει σε ιμπεριαλιστικούς μηχανισμούς (π.χ. ΕΕ) και έχει καθορισμένη θέση στον παγκόσμιο καταμερισμό της εργασίας, παράγοντες που καθορίζουν αυστηρά την οικονομία της και την ασκούμενη πολιτική της. Συνεπώς η ποσότητα και ποιότητα της έρευνας είναι καθορισμένες άνωθεν, κυρίως από αυτούς τους παράγοντες και ο προσανατολισμός είναι η πραγματοποίηση έρευνας (στο βαθμό που αυτή γίνεται) για το συμφέρον των επιχειρήσεων και της μεγιστοποίησης της κερδοφορίας του κεφαλαίου και όχι για το καλό του Ανθρώπου.

◆ **Αφαιρείται η λειτουργία της Τράπεζας Θεμάτων από τον Εθνικό Οργανισμό Εξετάσεων (Ε.Ο.Ε) και παραμένει η αρμοδιότητα αυτή εξ ολοκλήρου στο Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής (Ι.Ε.Π.), ως προαιρετικό, συμβουλευτικό εργαλείο για εκπαιδευτικούς και μαθητές.**

Η ρύθμιση αυτή του πολυνομοσχεδίου συμπληρώνεται με την τροπολογία που κατατέθηκε στο νομοσχέδιο Κοντονή για τον αθλητισμό και συμπεριλαμβάνεται σε αυτό ως άρθρο 13. Το υπουργείο Παιδείας στους άξονες που έδωσε ισχυρίζεται ότι σύμφωνα με την τροπολογία αυτή «Καταργείται η επιλογή θεμάτων των προαγωγικών και απολυτηρίων εξετάσεων των μαθητών των Γενικών Λυκείων και ΕΠΑΛ καθώς και των εξετάσεων εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση κατά 50% από την Τράπεζα Θεμάτων».

Εμείς, όμως, σημειώνουμε (και αυτό το είχαμε επισημάνει και σε σχετικό άρθρο στην Κόντρα αρ. φύλ. 818) ότι η τροπολογία στο νομοσχέδιο Κοντονή αναφέρεται μόνο στον τρόπο προαγωγής των μαθητών στην Α' και Β' Λυκείου και δεν αναφέρεται καθόλου στον τρόπο απόλυσης των μαθητών από το Λύκειο, ούτε στον τρόπο εισαγωγής στα ΑΕΙ-ΤΕΙ (σύμφωνα με το Ν. 4186/2013 τα θέματα των εισαγωγικών εξετάσεων για την τριτοβάθμια εκπαίδευση μπαίνουν σε ποσοστό 50% από την τράπεζα θεμάτων και σε ποσοστό 50% από την κεντρική επιτροπή εξετάσεων). Δε γνωρίζουμε τι σκέφτεται να πράξει το υπουργείο Παιδείας, αν δηλαδή θα κάνει κάποιες νομοτεχνικές βελτιώσεις ώστε στο νομοσχέδιο Κοντονή να υπάρξει διάταξη που να πληροί όλες τις παραμέτρους που θέτει η αναφορά του υπουργείου στους σχετικούς άξονες του πολυνομοσχεδίου (απόλυση από το Λύκειο και τρόπος εισαγωγής στα ΑΕΙ-ΤΕΙ).

Ανεξάρτητα πάντως από αυτό, υπογραμμίζουμε το γεγονός, ότι η διατήρηση της τράπεζας θεμάτων ως «προαιρετικό συμβουλευτικό εργαλείο» για εκπαιδευτικούς και μαθητές έγινε για να διατηρήσουν οι συριζαίοι ισορροπίες με κάποιους μηχανισμούς, ενώ δημιουργούνται ερωτηματικά για το πώς θα λειτουργήσει η «συμβουλευτική» παρουσία της στη συμπεριφορά κάποιων καθηγητών ή και μαθητών, τους οποίους σπρώχνει εμμέσως στα φροντιστήρια.

Σε δηλώσεις του, ο αναπληρωτής υπουργός Παιδείας Κουράκης ανέφερε ότι το νέο σύστημα εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση θα είναι μεταβατικό και θα ισχύσει για τους μαθητές που φοιτούν τώρα στην Α' και Β' Λυκείου «τουλάχιστον για δυο χρόνια». Όπως καταλαβαίνετε οι προεκλογικές αναφορές των συριζαίων για τη δήθεν «ελεύθερη πρόσβαση» στα πανεπιστήμια παραπέμπεται στις ελληνικές καλάνδες.

◆ **Το πολυνομοσχέδιο διατηρεί την ΑΔΙΠΠΑΕ (Αρχή Διασφάλισης της Ποιότητας στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση) και αυτό έχει σημαντική σημασία για τις προθέσεις του υπουργείου Παιδείας.** Καταργεί μόνο τις αρμοδιότητες που είχε αυτή η δήθεν ανεξάρτητη Αρχή (Ν. 4142/2013) σε σχέση με την αξιολό-

γηση των εκπαιδευτικών, όπως είναι «η εποπτεία των διαδικασιών αξιολόγησης των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και η κρίση επί των ενστάσεων των περιφερειακών διευθυντών εκπαίδευσης, των σχολικών συμβούλων και των διευθυντών εκπαίδευσης κατά των εκθέσεων αξιολόγησής τους», καθώς και η συγκρότηση πενταμελών επιτροπών από εμπειρογνώμονες (ράμπο) για την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου.

Θυμίζουμε ότι η προώθηση με τη βία της αυτοαξιολόγησης και της αξιολόγησης των εκπαιδευτικών από τις προηγούμενες κυβερνήσεις έφεραν τα πάνω-κάτω στο σχολείο και δημιούργησαν πρωτοφανείς καταστάσεις τρομοκρατίας, αντιπαλότητας και διαχωρισμού των εκπαιδευτικών. Η κατάργηση αυτών των πλευρών ήταν το ελάχιστο που μπορούσαν να κάνουν οι συριζαίοι, που είχαν δώσει προεκλογικά τόνους υποσχέσεων, γιατί αλλιώς δε θα μπορούσαν να σταθούν στα σχολεία. Όμως δηλώνεται ξεκάθαρα ότι θα διατηρηθεί η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου (και συνεπώς εμμέσως και η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού), η οποία τάχα δεν θα έχει τιμωρητικό χαρακτήρα και θα είναι απλώς ανατροφοδοτική και βελτιωτική. Τους ισχυρισμούς αυτούς οι εκπαιδευτικοί τους ακούνε βερεσέ, αφού τα ίδια έλεγαν και οι προκάτοχοι της σημερινής συγκυβέρνησης.

Εχει σημασία να αναφέρουμε και το τι ακριβώς διατηρεί το πολυνομοσχέδιο σε σχέση με τις αρμοδιότητες της ΑΔΙΠΠΑΕ: Η ΑΔΙΠΠΑΕ «διαμορφώνει, οργανώνει, εξειδικεύει, τυποποιεί και δημοσιοποιεί εκ των προτέρων τις διαδικασίες αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου και τα σχετικά κριτήρια και δείκτες στο πλαίσιο, ιδίως, αντίστοιχων διεθνών προτύπων».

Κοντολογίς, ισχύουν για την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου τα κριτήρια και οι δείκτες που εισηγούνται ο ΟΟΣΑ και οι κατευθύνσεις που ισχύουν για τη λειτουργία του «ανταποδοτικού», «ανταγωνιστικού» και «αποτελεσματικού» εκπαιδευτικού συστήματος στο πλαίσιο των αγγλοσαξωνικών και ευρωπαϊκών συστημάτων εκπαίδευσης τις τελευταίες δεκαετίες της επέλασης του νεοφιλελευθερισμού και στην Παιδεία.

◆ **Επιχειρείται ένας κάποιος έλεγχος στη λειτουργία των ιδιωτικών σχολείων** (απαγορεύεται η λειτουργία σε αυτά εσωτερικών φροντιστηρίων και κέντρων ξένων γλωσσών) και φροντιστηρίων.

Οι παρατυπίες από τα ιδιωτικά σχολεία και τα φροντιστήρια αποτελούν την κορυφή του παγόβουνου, γιατί και μόνο η ύπαρξή τους αποτελεί εξ ορισμού σκάνδαλο, που υπονομεύει το δημόσιο εκπαιδευτικό σύστημα. Αλλωστε, οι σχολάρχες μηχανεύονται άπειρους τρόπους να αλλοιώνουν τα ωρολόγια αναλυτικά προγράμματα στη διάρκεια της σχολικής χρονιάς και να διαφεύγουν τον έλεγχο των διευθύνσεων εκπαίδευσης, μετατρέποντας τα σχολεία τους σε φροντιστήρια για την εισαγωγή στα ΑΕΙ-ΤΕΙ.

Όσο δε, για την προστασία των εργαζόμενων καθηγητών στα φροντιστήρια καλύτερα ας μη μιλήσουμε. Η τεράστια ανεργία των πτυχιούχων, η τρομοκρατία, η απουσία κάθε συλλογικότητας και διεκδικητικού κινήματος κάνουν μια χαρά τη δουλειά τους και δημιουργούν ευνοϊκές συνθήκες για συμφωνίες «κάτω απ' το τραπέζι» στις εργασιακές σχέσεις και τους μισθούς των εκπαιδευτικών.

Πανεπιστημιακό άσυλο

Μύθοι και πραγματικότητα

Στο έδαφος ενός ισχυρού, μαζικού και διεκδικητικού κινήματος στα πανεπιστήμια και τους χώρους εργασίας, που έβγαινε απειλητικό μετά το τέλος της δικτατορίας και στον απόηχο της ηρωικής εξέγερσης του Πολυτεχνείου το 1973, το ΠΑΣΟΚ το 1982 εξαναγκάστηκε να θεσπίσει το πανεπιστημιακό άσυλο (Ν. 1268/1982, άρθρο 2), προσπαθώντας να ισορροπήσει ανάμεσα σε αυτό το κίνημα και την ανάγκη του αστικού συστήματος να υπάρξει έλεγχος των πρακτικών διεκδικητικής τακτικής του κινήματος που πραγματοποιούνταν στο έδαφος των πανεπιστημιακών χώρων (καταλήψεις από φοιτητές, εργαζόμενους στο πανεπιστήμιο, αλλά και από τάσεις του κινήματος εκτός των τειχών της πανεπιστημιακής κοινότητας).

Το πανεπιστημιακό άσυλο είχε καταγραφεί στη μνήμη του ελληνικού λαού (ιδίως με την κατάληψη της Νομικής και την εξέγερση του Πολυτεχνείου το '73, στην οποία πήραν μέρος όχι μόνο φοιτητές, αλλά και μαθητές και εργαζόμενοι) ως μια ιερή έννοια και συνθήκη, την οποία δε μπορούσαν να παραβιάσουν οι δυνάμεις καταστολής του κράτους. Γι' αυτό και ο νόμος 1268/1982 είναι πολύ προσεκτικός στις διατυπώσεις, αν και αφήνει σαφώς περιθώρια για την επέμβαση των κατασταλτικών δυνάμεων.

Ο νόμος αυτός προβλέπει:

◆ Η ακαδημαϊκή ελευθερία στη διδασκαλία και την έρευνα, καθώς και η ελεύθερη διακίνηση των ιδεών κατοχυρώνεται στα ΑΕΙ.

◆ Δεν επιτρέπεται η επιβολή ορισμένων μόνον μερικών επισημονικών απόψεων και ιδεών και η διεξαγωγή απόρρητης έρευνας

◆ Όλοι οι εργαζόμενοι στα ΑΕΙ, όπως και οι φοιτητές είναι ελεύθεροι να εκφράζονται συλλογικά μέσα από τα συνδικαλιστικά τους όργανα, που διευκολύνονται στη λειτουργία τους από τις πανεπιστημιακές αρχές.

◆ Για την κατοχύρωση της ακαδημαϊκής ελευθερίας, της ελεύθερης επιστημονικής αναζήτησης και της ελεύθερης διακίνησης των ιδεών αναγνωρίζεται το Πανεπιστημιακό Άσυλο.

◆ Το Πανεπιστημιακό Άσυλο καλύπτει όλους τους χώρους των ΑΕΙ και συνίσταται στην απαγόρευση επέμβασης της δημόσιας δύναμης στους χώρους αυτούς χωρίς την πρόσκληση ή άδεια του αρμόδιου οργάνου του ΑΕΙ, όπως αναφέρεται στη συνέχεια.

◆ Το όργανο αυτό είναι τριμελές και αποτελείται από τον Πρύτανη ή τον νόμιμο αναπληρωτή του και ανά ένα εκπρόσωπο του Διδακτικού-Ερευνητικού Προσωπικού (ΔΕΠ) και των φοιτητών.

◆ Το όργανο αυτό αποφασίζει μόνο με ομοφωνία όλων των μελών του. Σε περίπτωση διαφωνίας συγκαλείται έκτακτα η Σύγκλητος του ΑΕΙ την ίδια μέρα προκειμένου να αποφασί-

σει σχετικά. Η τελική απόφαση παίρνεται με πλειοψηφία των 2/3 του συνόλου των παρόντων.

◆ Επέμβαση δημόσιας δύναμης χωρίς την άδεια του αρμόδιου οργάνου του ΑΕΙ επιτρέπεται μόνον εφόσον διαπράττονται αυτόφωρα κακουργήματα ή αυτόφωρα εγκλήματα κατά της ζωής.

Η ρύθμιση αυτή για το πανεπιστημιακό άσυλο διατηρήθηκε για πολλά χρόνια, στη διάρκεια των οποίων υπήρξαν μεγάλοι αγώνες και μακράς διάρκειας φοιτητικές καταλήψεις, τις οποίες το αστικό κράτος δεν τόλμησε να διαλύσει με την επέμβαση των δυνάμεων καταστολής μέσα στα πανεπιστήμια, με εξαιρέσεις: Το Νοέμβριο του 1985 στο Χημείο Αθηνών στο οποίο έγινε κατάληψη μετά τη δολοφονία του μαθητή Μιχάλη Καλτεζά από τον αστυνομικό Μελίστα. Η Επιτροπή Ασύλου, επί πρυτανείας Σταθόπουλου, αποφάσισε την άρση του και την εκκένωση του κτιρίου. Το 1991 επί πρυτανείας Μαρκάτου, μετά το κάψιμο του κτιρίου της πρυτανείας του ΕΜΠ (από δακρυγόνα που έριξαν τα ΜΑΤ). Το 1995, πάλι επί πρυτανείας Μαρκάτου, του γνωστού πλέον και ως πρύτανη των ΜΑΤ, όταν ήρθε το πανεπιστημιακό άσυλο στο χώρο εντός του ΕΜΠ και στους γύρω δρόμους, με αποτέλεσμα να γίνουν μαζικές συλλήψεις και να φακελωθούν (και επομένως να κρατηθούν σε ομηρία) χιλιάδες νέοι.

Στη συνέχεια, επί κυβέρνησης Κώστα Καραμανλή, η τότε υπουργός Παιδείας Μαριέττα Γιαννάκου επιχειρεί να περιορίσει ασφυκτικά την έννοια του πανεπιστημιακού ασύλου και στην ουσία να αφήσει ελεύθερο το πεδίο στις δυνάμεις καταστολής να επεμβαίνουν. Τον Μάρτιο του 2007 ψηφίζεται ο νόμος 3549/2007, με τη φωτιά και το σίδερο ενάντια στις φοιτητικές διαμαρτυρίες και στον απόηχο του μεγάλου φοιτητικού κινήματος για την αποτροπή της αναθεώρησης του άρθρου 16 του Συντάγματος, που περιέχει και τις ρυθμίσεις αυτές για το άσυλο. Όλα τούτα γίνονται γιατί τη δεκαετία αυτή το ελληνικό αστικό σύστημα προσπάθει να προσαρμοστεί στις κατευθύνσεις που επικρατούν στον ευρωπαϊκό χώρο ανώτατης εκπαίδευσης και στα αγγλοσαξωνικά πανεπιστήμια, με την επέλαση του νεοφιλελευθерισμού και στην Παιδεία. Το επιχειρηματικό πανεπιστήμιο απαιτεί ταυτόχρονα την επιβολή της σιωπής των αμνών. Εξ ου και η προώθηση και με αυτό το νομοθέτημα των διακηρύξεων της κακόφημης Μπολόνια.

Ο νόμος αυτός (άρθρο 3) προβλέπει τα εξής:

◆ Η έννοια του ακαδημαϊκού ασύλου στενεύει με την προ-

σθήκη εκτός της αναγνώρισής του για την κατοχύρωση της ακαδημαϊκής ελευθερίας έναντι οποιουδήποτε επιχειρεί να το καταλύσει και της αναγνώρισής του για την προστασία του δικαιώματος στη γνώση, τη μάθηση και την εργασία όλων ανεξαιρέτως των μελών της ακαδημαϊκής κοινότητας των ΑΕΙ και των εργαζόμενων σε αυτά.

Κοντολογίς, η κατάληψη π.χ. ενός πανεπιστήμιου ακόμη και από τους φοιτητές μπορεί να θεωρηθεί πράξη κατάλυσης από τη μεριά τους του πανεπιστημιακού ασύλου, εφόσον παρεμποδίζεται η διδασκαλία και η έρευνα ή η εργασία των υπόλοιπων μελών της πανεπιστημιακής κοινότητας (καθηγητών, εργαζόμενων στο πανεπιστήμιο).

◆ Το άσυλο καλύπτει μόνον τους χώρους των ΑΕΙ στους οποίους γίνεται διδασκαλία και έρευνα. Οι χώροι αυτοί καθορίζονται με απόφαση και ευθύνη της Συγκλήτου.

Δεν επιτρέπεται η επέμβαση δημόσιας δύναμης στους χώρους αυτούς, παρά μόνο κατόπιν πρόσκλησης ή άδειας του αρμόδιου οργάνου και με την παρουσία εκπροσώπου της δικαστικής αρχής.

Δηλαδή οι δυνάμεις καταστολής μπορούν ανενόχλητα να χτυπούν και να διαλύουν διαδηλώσεις ή συγκεντρώσεις που πραγματοποιούνται στους ελεύθερους πανεπιστημιακούς χώρους που δεν καλύπτονται από κτίρια (π.χ. Προπύλαια του Πανεπιστήμιου Αθηνών, πεζοδρόμιο και αύλειος χώρος του Οικονομικού Πανεπιστήμιου, κ.λπ.).

◆ Αρμόδιο όργανο για την πρόσκληση ή άδεια των δυνάμεων καταστολής είναι το Πρυτανικό Συμβούλιο (αποτελείται από τον Πρύτανη και τους Αντιπρυτάνεις). Το Πρυτανικό Συμβούλιο αποφασίζει κατά πλειοψηφία.

Εχει φύγει δηλαδή από τη μέση η συγκρότηση του οργάνου με την παρουσία ενός μέλους ΔΕΠ και ενός φοιτητή και η απαίτηση της ομοφωνίας, ώστε να λυθούν τα χέρια της αντιδραστικής πανεπιστημιακής κάστας, που συμπλέει με τους κυβερνώντες και το αστικό σύστημα.

◆ Επέμβαση δημόσιας δύναμης χωρίς την άδεια του αρμόδιου οργάνου επιτρέπεται μόνον εφόσον διαπράττονται αυτόφωρα κακουργήματα ή αυτόφωρα εγκλήματα κατά της ζωής.

Αυτά ισχύουν ώσπου ήρθε η Διαμαντοπούλου, στο ζενίθ της νεοφιλελεύθερης επίθεσης ενάντια σε δικαιώματα και κατακτήσεις δεκαετιών, να βάλει οριστικά την ταφόπλακα στο δημόσιο πανεπιστήμιο και το

πανεπιστημιακό άσυλο, με τον νόμο 4009/2011. Το σύστημα θωρακίζεται έναντι πιθανών μελλοντικών αντιδράσεων στην άλωση των πάντων και όλων των κοινωνικών αγαθών.

Ο νόμος αυτός (στο άρθρο 3) δεν περιέχει καν την έννοια του ακαδημαϊκού ασύλου. Ο τίτλος του είναι χαρακτηριστικός: «Ακαδημαϊκή ελευθερία». Καταργούνται οριστικά το άρθρο 2 του Ν. 1268/1982 (ΠΑΣΟΚ) και οι σχετικές παράγραφοι 1 έως και 7 και 9 του άρθρου 3 του Ν. 3549/2007 (Γιαννάκου).

Για τα μάτια αναγνωρίζεται στην εισαγωγή η ακαδημαϊκή ελευθερία «στην έρευνα και τη διδασκαλία και η ελεύθερη έκφραση και διακίνηση των ιδεών», για να αρθεί αμέσως μετά με την παράγραφο 2 η έννοια της ελευθερίας με τη διατύπωση: «Σε αξιόποινες πράξεις που τελούνται εντός των χώρων των ΑΕΙ εφαρμόζεται η κοινή νομοθεσία».

Δεν προσδιορίζεται δηλαδή η έννοια του ασύλου (της ελεύθερης διακίνησης των ιδεών) ούτε όσον αφορά κινητοποιήσεις των μελών της πανεπιστημιακής κοινότητας γενικά (φοιτητές, καθηγητές εργαζόμενοι στα πανεπιστήμια), ούτε πολύ περισσότερο για κινητοποιήσεις εργαζόμενων ή τάσεων του κινήματος εκτός των τειχών. Απαλείφονται ακόμη και αυτές οι διατάξεις που περιορίζουν το άσυλο στα πανεπιστημιακά κτίρια (χώροι διδασκαλίας και έρευνας), καθώς και αυτή που προβλέπει τη συγκρότηση και σύγκληση συγκεκριμένου οργάνου, που θα αποφασίζει για την άρση του ασύλου. Οι δυνάμεις καταστολής μπορούν ανά πάσα στιγμή, εφόσον κρίνουν ότι «τελούνται αξιόποινες πράξεις», να μπουκάρουν στους πανεπιστημιακούς χώρους, ενώ για τις πράξεις αυτές «εφαρμόζεται η κοινή νομοθεσία».

Ερχόμαστε τώρα στους δημαγωγούς της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Το υπουργείο Παιδείας, κατά την παρουσίαση των αξόνων του πολυνομοσχεδίου-κουρελού έκανε μπόλικη δημαγωγία για την επαναφορά δήθεν της έννοιας του πανεπιστημιακού ασύλου. Την ψεύτικη αυτή προπαγάνδα αναπαρήγαγαν πρόθυμα τα παπαγαλάκια των ΜΜΕ.

Η αλήθεια, όμως, είναι πολύ μακριά και βεβαίως είναι πολύ πικρή. Το δίδυμο της συριζαϊκής πολιτικής ηγεσίας όχι μόνο δεν επανέφερε το πανεπιστημιακό άσυλο, αλλά ουσιαστικά διατήρησε ανέπαφο το άρθρο 3 του νόμου Διαμαντοπούλου.

Με στόχο να ρίξει στάχτη στα μάτια «πειράξει» το άρθρο 3 του νόμου Διαμαντοπούλου ως εξής: Επαναδιατύπωσε τον τίτλο σε «Ακαδημαϊκές ελευθερίες και ακαδημαϊκό άσυλο»

(τώρα άρθρο 12 του πολυνομοσχεδίου των συριζαίων). Και στη συνέχεια εισήγαγε την εξής παράγραφο: «Το ακαδημαϊκό άσυλο αναγνωρίζεται για την κατοχύρωση των ακαδημαϊκών ελευθεριών, την ελεύθερη διακίνηση των ιδεών, την προστασία του δικαιώματος στη γνώση, τη μάθηση και την εργασία, έναντι οποιουδήποτε επιχειρεί να το καταλύσει».

Αμέσως, όμως, μετά διευκρινίζει ότι παραμένει σε ισχύ η παράγραφος 2 του άρθρου 3 του νόμου Διαμαντοπούλου (Ν. 4009/2011), αυτή δηλαδή που αναφέρει ότι «σε αξιόποινες πράξεις που τελούνται εντός των χώρων των ΑΕΙ εφαρμόζεται η κοινή νομοθεσία», η οποία και αναριθμείται τώρα σε παράγραφο 3 του πολυνομοσχεδίου.

Το τι σημαίνει αυτό το αναλύσαμε ακριβώς παραπάνω.

Τη δημαγωγική προπαγάνδα ήρθε να διαλύσει ο υπουργός Μπάτσης και Καταστολής Πανούσης στα τηλεπαράθυρα, υπερασπιζόμενος την επέμβα-

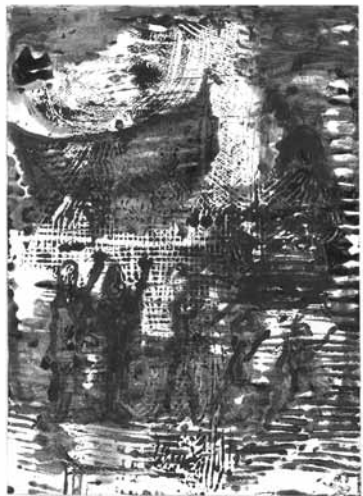
ση των αστυνομικών δυνάμεων στην πρόσφατη κατάληψη της Πρυτανείας, όταν ισχυρίστηκε ότι έδρασε σύμφωνα με το άρθρο του πολυνομοσχεδίου Μπαλτά-Κουράκη.

Ενώ και ο ίδιος ο υπουργός Παιδείας Μπαλτάς, συμπεριφερόμενος κυρίως ως τεχνοκράτης πανεπιστημιακός (συνταξιούχος) και όχι ως πολικάντης συριζαίος, δήλωσε συνεντευξιαζόμενος στο ΑΠΕ-ΜΠΕ: «Εγώ δήλωσα από την αρχή, κατηγορηματικά, ότι συνιστά κατάλυση του ασύλου αυτή η κατάληψη. Δεύτερον, αυτό που κάνουμε είναι απλώς να επαναφέρουμε τον ορισμό του ασύλου, τον οποίο θεωρούμε "ζήτημα Αρχής". Από την άλλη μεριά, διατηρούμε -σε ό,τι αφορά την επέμβαση της δημόσιας δύναμης- στο πανεπιστήμιο ακριβώς τις διατυπώσεις του "νόμου Διαμαντοπούλου" αλλά πάλι και εδώ πολύς θόρυβος για το τίποτα. Είναι απλή επαναφορά ενός ορισμού, που επαναλαμβάνω, είναι συνηρημένος με την ίδια την ουσία του πανεπιστημιακού θεσμού».

Νομίζουμε ότι τα σχόλια περριτεύουν.

Μπέρτολτ Μπρεχτ

ΤΑ ΝΤΟΥΦΕΚΙΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΚΑΡΑΡ

μια τραγωδία για τη στράτευση

KONTA

Πρώτη παράσταση: Πρωτομαγιά 2015
Εναρξη παραστάσεων 20.30
Αγαθουπόλεως 65 & Αχαρνών
Είσοδος ελεύθερη
Κράτηση θέσεων στο 6975507005

ανοικείωση

www.anokeiosi.gr

Η ανοικείωση παρουσιάζει τη δεύτερη παραγωγή της. Το κλασικό έργο του Μπέρτολτ Μπρεχτ «Τα ντουφέκια της κυρίας Κάραρ» επικαιροποιείται (με την προσθήκη Προλόγου και Επιλόγου), έτσι που ο δραματικός του πυρήνας να αφορά ζέοντα προβλήματα του σήμερα.

Πρώτη παράσταση: Πρωτομαγιά 2015

Πρώτος κύκλος παραστάσεων: όλα τα Σαββατοκύριακα του Μάη 2015 (2-3, 9-10, 16-17, 23-24 και 30-31 Μάη).

Στο κτίριο της «Κόντρας», Αγαθουπόλεως 65 και Αχαρνών.

Ωρα έναρξης: 20.30

Είσοδος ελεύθερη.

Λόγω του περιορισμένου αριθμού θέσεων πρέπει να κάνετε κράτηση στο 6975507005.

Μετά την παράσταση ακολουθεί συζήτηση.

Πληροφορίες για το έργο τον συγγραφέα και την παράσταση (φωτογραφίες, συντελεστές κ.ά.) www.anokeiosi.gr

αντικΥΝΩΝΙΚΑ

Μέρα που έρχεται, ξεχωρίσαμε από τα επειτεσιολόγια τα γεγονότα της πρωτομαγιάς στο γύρισμα του χρόνου και τα παραθέτουμε: Το 1886 ξεκινάει η γενική απεργία (180.000 αμερικανοί εργάτες στο Σικάγο) που κατέληξε στη θέσπιση του 8ώρου. Το 1889 καθιερώνεται επίσημα ο εορτασμός της εργατικής πρωτομαγιάς. Το 1906 γαλλικές στρατιωτικές δυνάμεις συλλαμβάνουν χίλια άτομα που συμμετέχουν σε διαμαρτυρία για την ημέρα, έξι χιλιάδες εργάτες απολύονται για την απεργία της πρωτομαγιάς στη Γερμανία, ενώ την ίδια μέρα ο 17χρονος αναρχικός Λέβκα Μπιλένκιν ανατινάζει ένα αστυνομικό τμήμα για να γιορτάσει την εργατική πρωτομαγιά. Το 1911 κηρύσσεται απεργία στη Θεσσαλονίκη και η Φεντερασιόν γιορτάζει την πρωτομαγιά. Το 1916 συλλαμβάνεται ο Καρλ Λίμπκενχτ για αντιπολεμικές διαμαρτυρίες, ενώ το 1924 γίνονται επεισόδια στον εορτασμό της εργατικής πρωτομαγιάς στην Αθήνα (διοργάνωση από το ΚΚΕ) με νεκρό τον εργάτη Παρασκευαΐδη και τραυματισμό δεκαεπτά ατόμων. Το 1929 καταγράφονται 31 νεκροί και 1.200 συλλήψεις σε επεισόδια για την εργατική πρωτομαγιά στο Βερολίνο και το 1931 ολόήμερες συγκρούσεις εργατών και αστυνομίας στη Θεσσαλονίκη. Το 1968 –μεσούσης της χούντας– αναρτάται πρωτομαγιάτικο πανό του «Ρήγα Φερραίου» και γίνεται ρίψη προκηρύξεων στο κέντρο της Θεσσαλονίκης. Τέλος, το 1977 καταγράφονται 29 νεκροί σε ταραχές στην Κωνσταντινούπολη και αιματηρά επεισόδια μελών του ΕΚΚΕ και του «Μαχητή» στην Αθήνα, με δεκατρείς αστυνομικούς τραυματίες και 23 συλλήψεις.

«Αν καλύτερους καιρούς προσμένεις / αν το θάρρος σου γι' αργότερα φυλάς / μοιάζεις στον ηλίθιο που μέρα τη μέρα / στου ποταμού την όχθη περιμένει / να στερέψουν τα νερά / του αιώνια κυλάνε» (Wolf Biermann).

Ανατριχιάσαμε ως τα μέζα (για να αντιγράψουμε και ολίγον Ζουράρι, αφού εμμένει στη σιγή του ο Βγρον, αφήνοντας πνευματικά άνυδρη τη στήλη) μαθαίνοντας τα πρότυπα του πρωτότυπου επικεφαλής της ελπίδας που όλο έρχεται κι όλο τελευταία πεθαίνει: Ρήγας Φεραίος, Στέφανος Σαράφης, Αρης Βελουχιώτης, Κωνσταντίνος Καραμανλής και Ανδρέας Παπανδρέου! Κρίμα που δεν συνέχισε, όλο και καμιά λαϊδή Γκάγκα ή κανένα γκαγκά ακόμη θ' ακούγαμε...

Παραμένουμε στο πρωθυπουργικό περιβάλλον, ανοίγουμε κανένα παράθυρο να αερίσει ο χώρος και προσθέτουμε την είδηση (το είχαμε προφητέψει και προφυτέψει) ότι «στις 20.40 το βράδυ της Μεγάλης Παρασκευής ο πρωθυπουργός έφθασε στον Ιερό Ναό της Αγίας Αικατερίνης στην Πλάκα, προκειμένου να παρακολουθήσει την ακολουθία και την περιφορά του επιταφίου». Βοήθειά μας.

«Η εθνική αστική τάξη είναι ανίκανη να πάρει μια αγωνιστική θέση κατά του ιμπεριαλισμού. Αυτό αποδεικνύει πως φοβάται περισσότερο τη λαϊκή επανάσταση, παρά τη δεσποτική πίεση των μονοπωλίων που κακοποιούν τον εθνικό χαρακτήρα, προσβάλλουν τα πατριωτικά αισθήματα και αποικιοποιούν την οικονομία» (Che Guevara).

Δεν είναι σεξιστικό ή σέξι στη Κω, αλλά επιστημονική διαπίστωση δια πίστωση: όποιος σαρκοζεί δεν του μπερλουσκώνει. Φοβερός ο αστικός συρφετός ρε πούστιν μου! Απανταχού της Γης.

Κοιτάς γύρω και χάσκεις σαν χάσκι που ακούει Λου Ριντ με λουρί μπροστά σε κρεοπωλείο. Βλέπεις γύρω, βλέπεις ένα γύρο και δεν πιστεύει ότι κοστίζει πια ένα χιλιάριο. Ενας γύρος ένα χιλιάριο! Oh god, περιμένοντας τον Godot χάνεις τη ζωή δίχως honey στη ζωή. Σου λένε «some are ass» κι εσύ ακούς «Σαμαράς». Κι αποστρέφεις τα μάτια με τσακισμένες ελπίδες. Α, ναι, λέει το σφυροκόπημα, ανελεήτο σφυροκόπημα. Από ληστές του πλούτου που παράγεις. Κι εσύ προδομένος, πολιτικά ανοργάνωτος, παρίας που στρέφει τις παρειές σε μπάτσους από μπάτσους, μονίμως καρπαζοεισπράκτορας μέσα στα μεγάλα λόγια και τα εμφαντικά συνθήματα που κρύβουν τη γύμνια και την ανημποριά. Κι ο πόλεμος μαίνεται. Ταξικός, προσδιορισμένος με σαφήνεια, απροκάλυπτος, ανηλεής. Ξεκάθαρτος. Πώς μπορεί να μην βλέπουμε τα προφανή; Πώς μπορεί να ευτελίζεται και να ξεπουλιέται η ζωή; Ως τότε, μέχρι πού;

«Όταν η μοναδική επιλογή είναι ανάμεσα στη δειλία και στη βία, θα προτείνω τη βία. Προτιμώ να χρησιμοποιήσω όπλα για να υπερασπιστώ την τιμή μου από το να παραμείνω απαθής θεατής της ατιμίας» (Mahatma Gandhi).

Κοκκινোসκουφίτσα

Στόχος να πέσουν στα μαλακά οι νεοναζί χρυσαυγίτες

Η απουσία των γκεσεμιών της νεοναζιστικής συμμορίας (έστειλαν μόνο τον Ματθαίοπουλο για το απαραίτητο «κοζήρισμα») από την πρώτη μέρα της δίκης τους δεν είναι χωρίς σημασία. Δεν νομίζουμε ότι οφείλεται τόσο στην αποφυγή φωτογράφισής τους ως κατηγορούμενων (άλλωστε, μέσα στη δικαστική αίθουσα δεν μπαίνουν φωτογράφοι και δεν μπορούν να μπουν αν υπάρξει ένσταση από την πλευρά τους) όσο στην προσπάθειά τους να μη φορτίσουν το κλίμα. Οι νεοναζί έχουν καταλάβει ότι η κατάσταση είναι γι' αυτούς ευνοϊκή, όχι μόνο στο πολιτικό αλλά και στο δικαστικό επίπεδο.

Για το πολιτικό επίπεδο δεν χρειάζεται να πούμε πολλά. Αρκεί να θυμίσουμε πως πέρα από την Κωνσταντοπούλου, που έκανε ολόκληρο επεισόδιο προσπαθώντας να αναβάλει συνεδρίαση της Βουλής επειδή ο εισαγγελέας δεν ενέκρινε τη μεταφορά τους από τη φυλακή, και ο υπουργός Δικαιοσύνης Ν. Παρασκευόπουλος πήρε δημόσια την ίδια θέση, δίνοντας ουσιαστικά εντολή στον αρμόδιο εισαγγελέα να ικανοποιεί τα σχετικά αιτήματα των προφυλακισμένων χρυσαυγιτών για μεταφορά τους στη Βουλή, μέχρι να συμπληρώσουν και αυτοί το 18μηνο και να αποφυλακιστούν, όπως ήδη έγινε με Μιχαλιόλακο, Παππά και Λαγό. Εύκολα παρατηρεί κανείς ότι έχει αλλάξει άρδην και η συμπεριφορά των χρυσαυγιτών στη Βουλή, όπου αποφεύγουν την πρόκληση επεισοδίων και συμπεριφέρονται με... κοινοβουλευτικό

τακτ, εμφανιζόμενοι ως ένα ακροδεξιό-εθνικιστικό κόμμα που δεν έχει σχέση με το ναζισμό και με συμμορική δράση.

Για να λέμε τα πράγματα με τ' όνομά τους, ο ΣΥΡΙΖΑ θέλει περισσότερο από τον Μπαλτάκο τη δημιουργία μιας «σοβαρής Χρυσής Αυγής», διότι αυτή θα κόβει ψήφους από τη ΝΔ. Τα έχουμε ξαναζήσει αυτά στο παρελθόν με το ΠΑΣΟΚ, που στήριζε παρασκηνιακά τα διάφορα χουντικά μορφώματα για να κόβουν ψήφους από τη ΝΔ. Γι' αυτό και τουλάχιστον στο επίπεδο της Βουλής επιδιέκνυται αυτή η τυπική κοινοβουλευτική συμπεριφορά προς τους χρυσαυγίτες, οι οποίοι έχουν πάρει το μήνυμα και προσαρμόζονται αναλόγως. Δεν υπάρχουν σημάδια για παρασκηνιακές επαφές, όμως στην πολιτική υπάρχουν και πράγματα που γίνονται χωρίς να υπάρξει παρασκηνιακή προσυνεννόηση (αρκεί να είναι εύληπτα τα μηνύματα).

Εξίσου ευνοϊκά εξελίσσονται τα πράγματα για τον ηγετικό πυρήνα των νεοναζί και στο δικαστικό επίπεδο, με ένα κατηγορητήριο κομμένο και ραμμένο στα μέτρα της υπεράσπισής τους. Ακόμη και η κατηγορία της συγκρότησης και ένταξης σε εγκληματική οργάνωση (άρθρο 187 ΠΚ) μπορεί να φύγει από τη μέση, αν στο διάστημα που θα διαρκέσει η δίκη (όπως όλα δείχνουν, θα αγγίξει τη διετία) γίνει νόμος του κράτους η πρόταση της επιτροπής που μελετά την αναμόρφωση του Ποινικού Κώδικα. Πέρα απ' αυτό, όμως, το χαρακτηριστικό είναι πως για τα

ηγετικά στελέχη δεν υπάρχει καμιά κατηγορία ηθικής αυτοουργίας ή απλής συνέργειας στις επιμέρους πράξεις. Κατηγορούνται ως διευθύνοντες την εγκληματική οργάνωση, δεν τους αποδίδεται όμως καμιά συνάφεια με τις εγκληματικές πράξεις των οργάνων τους (δολοφονίες, απόπειρες, βαρύτατοι τραυματισμοί κτλ). Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός πως ο Λαγός, ο ιθύνων νους της δράσης του τάγματος εφόδου της Νίκαιας, που έπαιρνε αναφορά για τα πάντα, κατηγορείται μόνο για ένταξη και διεύθυνση εγκληματικής οργάνωσης, έχοντας απαλλαχθεί από κάθε ανάμιξη στο δολοφονικό όργιο των οργάνων του.

Η ευνοϊκή μεταχείριση των νεοναζί σε σχέση με τη μεταχείριση που επιφυλάσσεται σε κατηγορούμενους για συμμετοχή σε οργανώσεις επαναστατικής βίας (κατηγορούνται όλοι για όλα, χωρίς να υπάρχει ούτε ένδειξη) δείχνει καθαρά πως το σύστημα έχει θέσει ως στόχο να ρίξει τον ηγετικό πυρήνα στα μαλακά. Οι νεοναζί αντέχουν εκλογικά και το σύστημα τους χρειάζεται, αρκεί να είναι ελεγχόμενοι. Οι νεοναζί δεν έχουν κανένα πρόβλημα να «αδειάζουν» τα διάφορα παρακατιανά τομάρια που συλλαμβάνονται και να καταγγέλλουν ενέργειες που κάνουν κάποιοι αφιονισμένοι από δαύτους (όπως ο ξυλοδαρμός μαρτύρων στον Κορυδαλλό). Εκείνο που τους ενδιαφέρει είναι να μείνουν στο πολιτικό παιχνίδι, εκμεταλλευόμενοι τη συγκυρία.

Επιτροπή Ζωής-Σοφίας

Παραπάει η κοροϊδία

Αντε, να δεχτούμε ότι όλοι αυτοί οι απίθανοι τύποι που έρχονται από το εξωτερικό για να πλαισιώσουν την «Επιτροπή Αλήθειας Δημοσίου Χρέους» κοστίζουν μόνο τα «οδοιπορικά» τους (αεροπορικά εισιτήρια, ξενοδοχεία, φαγητό και καθημερινά έξοδα). Για ποιο λόγο, όμως, ο ελληνικός λαός να ερωμιστεί και αυτό το οικονομικό βάρος; Μήπως γιατί θα θεμελιωθεί αίτημα για διαγραφή τμήματος έστω του χρέους, όπως με περισσό θράσος ισχυρίζονται τα διαφημιστικά σποτάκια που έφτιαξε το παραμάγαζο της Κωνσταντοπούλου;

Μετά τις εκλογές του 2012, ο ΣΥΡΙΖΑ εγκατέλειψε εντελώς το σύνθημα του «λογιστικού ελέγχου του χρέους», με το οποίο είχε παίξει τότε, σπεκουλάροντας με το κλίμα της «κάτω πλατείας» των «αγανακτισμένων» (στην οποία κουμάντο έκαναν καμουφλαρισμένα στελέχη του). Εθετε μόνο ζήτημα «διαγραφής του μεγαλύτερου μέρους του χρέους» για λόγους βιωσιμότητάς του και όχι επειδή είναι απεχθές. Αρκετά πριν τις τελευταίες εκλογές, ο Σταθάκης (συστάσεις δεν χρειάζεται) είχε ξεκαθαρίσει σε συνεντεύξεις του ότι δεν τίθεται ζήτημα απεχθούς χρέους, διό-

τι αυτό δεν είναι πάνω από 5% του χρέους. Τα δε στελέχη της Αριστερής Πλατφόρμας αρπάχτηκαν απ' αυτό και δήλωναν ότι δεν έχει καμιά σημασία αν το χρέος είναι απεχθές, αλλά το μεγαλύτερο μέρος του πρέπει έτσι κι αλλιώς να διαγραφεί.

Μετά την εκλογική νίκη του ΣΥΡΙΖΑ και το σχηματισμό της νέας συγκυβέρνησης, λίγο πριν πραγματοποιήσει το πρώτο ταξίδι του στο εξωτερικό, ο Τσίπρας διακήρυξε (με δήλωσή του σε διεθνές πρακτορείο), ότι η κυβέρνησή του αναγνωρίζει στο σύνολό τους τις υποχρεώσεις της έναντι των δανειστών της. Στη συμφωνία της 20ής Φλεβάρη αυτό αποτυπώθηκε με τρόπο κατηγορηματικό και απερίφραστο. Στη συνάντησή του με τη Λαγκάρντ στην Ουάσινγκτον ο Μπαρουφάκης επανέλαβε την ίδια δέσμευση επιλέγοντας μια στομφώδη έκφραση: θα αποπληρώνουμε κανονικά τα δανειά μας στο διηνεκές.

Στη φέεστα της Κωνσταντοπούλου ο Μπαρουφάκης ήταν ομιλητής. Και δεν είχε κανένα πρόβλημα να πει στα ίσια ότι το σύνολο του χρέους είναι νόμιμο: «Το πρόβλημα κυρία Πρόεδρε, είναι ότι αυτό ήταν απολύτως νόμιμο. Σύμφωνα με

την Eurostat, σύμφωνα με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, δεν ήταν τίποτα παράνομο από όλα αυτά. Ήταν νόμιμος ο τρόπος με τον οποίο παραπλανήθηκαν τα Κοινοβούλια, όχι μόνο εδώ». Και συνέχισε: «Οπότε τι μπορεί να κάνει αυτή η Επιτροπή; Το βασικό που μπορεί να κάνει είναι να φέρει όλα αυτά τα πράγματα στο φως, να ξέρει ο κόσμος τι έγινε, να ξέρουν οι λαοί της Ευρώπης, οι οποίοι μας δακτυλοδεικτούν, τι συνέβη με τα διόδια, τι συνέβη με την Goldman Sachs, αλλά όχι μόνο αυτό. Να ξέρουν γιατί το ελληνικό δημόσιο χρέος “απογειώθηκε”!»

Γράφοντας στα παλιά της τα παπούτσια την επίσημη θέση της ελληνικής κυβέρνησης ότι το χρέος είναι νόμιμο, η Σ. Σακοράφα, που συνεπικουρεί την Κωνσταντοπούλου, επέμενε στη συνέντευξη Τύπου: «Αυτά όλα είναι παράνομα. Δεν υπάρχουν νόμιμα δάνεια, αν ο ελληνικός λαός δεν ξέρει γιατί έχουν παρθεί αυτά τα δάνεια. Δεν υπάρχουν νόμιμα δάνεια, αν δεν έχει αποφασίσει ο ελληνικός λαός ότι αυτά τα δάνεια θα τα πάρει και θα τα χρησιμοποιήσει προς όφελός του και προς όφελος της ανάπτυξης αυτής της χώρας. Δεν υπάρ-

χουν νόμιμα δάνεια! Ουδέποτε πάρθηκαν δάνεια για τα οποία οι ιθύνοντες να έχουν ενημερώσει τον ελληνικό λαό». Πιο πονηρή η Κωνσταντοπούλου, απέφυγε να τοποθετηθεί ευθέως και αντιμετώπισε με σκαιότητα δημοσιογράφους που της ζητούσαν να τοποθετηθεί με σαφήνεια πάνω στο θέμα της νομιμότητας του χρέους. Όμως, τα προπαγανδιστικά βίντεο επιμένουν να εξαπατούν: «διάγραψε το!»

Είναι φανερό ότι πρόκειται για ένα προσωπικό παραμάγαζο της Κωνσταντοπούλου, που πήρε για βοηθό της τη Σακοράφα. Ενα παραμάγαζο που ο Τσίπρας ήταν υποχρεωμένος να νομιμοποιήσει με την παρουσία του (δε μίλησε, όμως), αφού η Κωνσταντοπούλου περιέβαλε την επιτροπή με θεσμικό κύρος (τη δημιούργησε με απόφασή της ως πρόεδρος της Βουλής). Σ' αυτό το παραμάγαζο συμμετέχει ο συρφετός της «κάτω πλατείας» (μόνο τον Καζάκη άφησαν έξω, για ευνόητους λόγους), που βρήκε δουλειά να κάνει. Όλοι αυτοί ανέλαβαν εργολαβικά το καθήκον να κοροϊδεύουν τον ελληνικό λαό, ο οποίος θα πληρώνει και τα έξοδά τους από πάνω.

Δεύτερη Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου

Στο δρόμο των προηγούμενων

Πριν καν κλείσει τρίμηνο, η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου εξέδωσε ήδη δύο Πράξεις Νομοθετικού Περιεχομένου (ΠΝΠ), ξεπερνώντας μέχρι στιγμής σε συχνότητα τους προκατόχους της. Ειδικά η δεύτερη ΠΝΠ, που ανακοινώθηκε αιφνιδιαστικά την περασμένη Δευτέρα είναι καθαρά δικτατορικού χαρακτήρα, στον τύπο και την ουσία της.

Η ΠΝΠ φέρει την υπογραφή του πρωθυπουργού και όλων των μελών του υπουργικού συμβουλίου (υπουργών και αναπληρωτών υπουργών), χωρίς να συνεδριάσει το κυβερνητικό συμβούλιο. Το σημειώνουμε γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ κατηγορούσε την προηγούμενη συγκυβέρνηση ότι λειτουργεί μόνο με τις συναντήσεις Σαμαρά-Βενιζέλου, χωρίς να συνεδριάζει το υπουργικό συμβούλιο. Τώρα κάνουν τα ίδια και μάλιστα σε μείζονος σημασίας ζητήματα, όπως είναι η υποχρεωτική δέσμευση των αποθεματικών δήμων και περιφερειών και φορέων της γενικής κυβέρνησης. Τώρα, αντί για το δίδυμο Σαμαρά-Βενιζέλου, έχουμε το τρίο Τσίπρα-Παππά-Φλαμπουράρη που αποφασίζει για όλα, ενώ οι υπουργοί εντέλλονται να βάλουν την υπογραφή τους, χωρίς καν τη δυνατότητα να καταθέσουν την άποψή τους κι αυτή να καταγραφεί (στο υπουργικό συμβούλιο τηρούνται πρακτικά).

Η δικαιολογία ότι προέκυψε «έκτακτη περίπτωση εξαιρετικά επείγουσας και απρόβλεπτης ανάγκης για τη μεταφορά ταμειακών διαθεσίμων των Φορέων Γενικής Κυβέρνησης και των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης α΄ και β΄ βαθμού προς επένδυση στην Τράπεζα της Ελλάδος», η οποία αναφέρεται στην ΠΝΠ, δεν μπορεί να σταθεί και αποκαλύπτει τον τρόπο με τον οποίο ενεργεί η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου. Ήξεραν πολύ καλά ότι θα χρειαστούν λεφτά και επομένως είχαν όλο το χρόνο να φτιάξουν νομοθετική ρύθμιση και να την ψηφίσουν στη Βουλή. Δεν το έκαναν γιατί δεν ήθελαν τη σχετική συζήτηση, η οποία δεν είναι υπέρ τους. Αφισάν να κυλήσει ο χρόνος και εξέδωσαν αιφνιδιαστικά την ΠΝΠ, έτσι που ο σχετικός θόρυβος να καταλαγιάσει σε δυο-τρεις μέρες και να είναι περισσότερο δημοσιογραφικός και λιγότερο θόρυβος από μια οργανωμένη κοινοβουλευτική συζήτηση, η οποία θα έδινε πόντους στην αντιπολίτευση.

Την ποιότητα των Τσιπραίων μπορεί να δει κανείς και στην αναδρομική ισχύ που έχει η ΠΝΠ (από 17 Μάρτη). Όπως ομολόγησε ο αναπληρωτής υπουργός Οικονομικών στη θυελλώδη συνεδρίαση της ΚΕΔΕ, «ναι, έγινε για την κάλυψη κάποιου συναδέλφου σας!». Πρόκειται για τη Δούρου, η οποία είχε μεταφέρει 80 εκατ. ευρώ της Περιφέρειας στην ΤτΕ. Τι έλεγε τότε η Δούρου; Ότι αυτό έγινε επειδή η Περιφέρεια είχε τα λεφτά σε διάφορους σκόρπιους λογαριασμούς στις εμπορικές τράπεζες, ενώ η ΤτΕ δίνει καλύτερο επιτόκιο. Αφού, ήταν μια νόμιμη και συμφέρουσα για την Περιφέρεια πράξη, γιατί έρχεται να τη νομιμοποιήσει εκ των υστέρων η κυβέρνηση, με αναδρομικής ισχύος ΠΝΠ; Δε θυμίζει αυτό την προηγούμενη συγκυβέρνηση που φρόντιζε να απαλλάξει προκαταβολικά από κάθε ποινική ευθύνη τα μέλη του ΤΑΙΠΕΔ, του ΤΧΣ και άλλους διορισμένους παράγοντες που διαχειριζόταν δημόσια περιουσία;

Εξίσου προκλητικό ήταν και το non paper που μοίρασε ο Παππάς για να δικαιολογήσει την ΠΝΠ. Αντί να πει την

αλήθεια και να εξηγήσει τι ήταν αυτό που υποχρέωσε την κυβέρνηση να καταφύγει σ' αυτόν τον υποχρεωτικό εσωτερικό δανεισμό, ο Παππάς επανέλαβε τα παρὰμύθια : «Με αυτό τον τρόπο οι φορείς εξασφαλίζουν πιο αποδοτική τοποθέτηση των ταμειακών τους διαθεσίμων»! Και γιατί δεν τους επιτρέπει να επιλέξουν μόνοι τους πού θα τοποθετήσουν τα διαθέσιμά τους, αλλά τους υποχρεώνει να το κάνουν; Όλοι θυμόμαστε ότι το Μάρτη είχαμε μόνο εκκλήσεις, αλλά επειδή δεν υπήρξε μεγάλη ανταπόκριση (πολλοί φοβούνται να υπογράψουν τέτοια κατάσταση, για να μην βρεθούν υπόλογοι στο μέλλον), κατέφυγαν στην υποχρεωτική δέσμευση και μάλιστα όχι με νόμο αλλά με ΠΝΠ.

Η κυβέρνηση εξακολουθεί να ζύνει τον πάτο του βαρελιού για να μπορέσει να πληρώσει τους ιμπεριαλιστές δανειστές, με τους οποίους δεν έχει κλείσει ακόμη το παζάρι. Στην πραγματικότητα κάνει προπαγανδιστική διαχείριση υπέρ της, όντας αποφασισμένη να υπογράψει πάση θυσία συμφωνία πρώτα με την τρόικα και μετά με το Eurogroup. Γι' αυτό έσπευσε να πληρώσει όλες τις δόσεις στην ώρα τους και το ίδιο προτίθεται να κάνει και μ' αυτές που θ' ακολουθήσουν. Στο τέλος, όταν δε θα υπάρχει τίποτα στον πάτο του βαρελιού για να το ξύσει και να το μετατρέψει σε geros μέσω της ΤτΕ, θα σηκώσει τα χέρια ψηλά και θα πει στον ελληνικό λαό: «αυτά μπορέσουμε να καταφέρουμε με τη σκληρή διαπραγμάτευση τόσων μηνών. Τώρα είμαστε αναγκασμένοι να υπογράψουμε συμφωνία, γιατί πρέπει να μας δώσουν δανεικά, αλλιώς δε θα μπορούμε να πληρώσουμε ούτε μισθούς και συντάξεις».

Μετά την υπογραφή της ΠΝΠ, στα κάγκελα σκαρφάλωσαν και οι συνήθως συγκρατημένοι πρυτάνεις των ΑΕΙ, οι οποίοι σε έκτακτη σύνοδό τους, αφού δήλωσαν πως «τα Πανεπιστήμια είναι σε οικτρή οικονομική κατάσταση λόγω των συνεχών μειώσεων των προϋπολογισμών και της μη καταβολής δόσεων επιχορήγησης το 2015» και πως «αυτή τη στιγμή τα Πανεπιστήμια παραμένουν με δυσκολία ανοικτά, καλύπτοντας τις βασικές τους ανάγκες από τα ταμειακά υπόλοιπα των τακτικών προϋπολογισμών των προηγούμενων ετών», προειδοποίησαν ότι η δέσμευση κάποιων πόρων τους «θα οδηγήσει στην ανεργία αυτούς τους χιλιάδες νέους ερευνητές, θα εξαφανίσει τα Ελληνικά Δημόσια Πανεπιστήμια από τον Ευρωπαϊκό ερευνητικό χάρτη, θα τα οδηγήσει σε αδυναμία λειτουργίας, ενώ θα προκύψουν καταλογισμοί καθώς οι φορείς χρηματοδότησης απαγορεύουν την κατάθεση των ερευνητικών κονδυλίων σε επενδυτικούς λογαριασμούς».

Εσωτερική στάση πληρωμών

Αυτή την περίοδο, οι μόνοι που πληρώνονται κανονικά είναι οι ιμπεριαλιστές δανειστές. Όλοι οι άλλοι (πλην μισθωτών του δημοσίου και συνταξιούχων) απλούστατα δεν πληρώνονται. «Απρόβλεπτες εξελίξεις στον Προϋπολογισμό μάς ανάγκασαν να μπούμε σ' αυτήν την διαδικασία», είπε ο Μάρδας στους δημαρχαίους, οι οποίοι βρήκαν την ευκαιρία ν' ανέβουν στα κάγκελα, αφού στη μεγάλη πλειοψηφία τους είναι δεξιοί και πασόκοι. Από ψέμα σε ψέμα, δηλαδή. Ποιες ήταν οι απρόβλεπτες εξελίξεις, όταν όλα ήταν γνωστά και αναμενόμενα;

Η ΠΝΠ της κυβέρνησης εξαιρεί τα ασφαλιστικά ταμεία, τα οποία απλώς «δύνανται να μεταφέρουν τα ως άνω αναφερόμενα κεφάλαια στην Τράπεζα της Ελλάδος για τον ίδιο σκοπό». Το ίδιο «δύνανται», όμως, ίσχυε και για τους υπόλοιπους φορείς μέχρι την περασμένη Δευτέρα. Τα ασφαλιστικά ταμεία εξαιρέθηκαν τώρα για προφανείς προπαγανδιστικούς λόγους. Αν χρειαστεί να ξύσουν κι άλλο τον πάτο, θα δεσμεύσουν και τα διαθέσιμα των ασφαλιστικών ταμείων. Θα είναι τα μόνα που θα έχουν απομείνει.

Η εσωτερική παύση πληρωμών πλήττει ήδη ακόμη και ευαίσθητους κοινωνικούς φορείς, όπως είναι τα νοσοκομεία. Το Μάρτη έπρεπε να τους δώσουν τα λεφτά για το Γενάρη και τους έδωσαν τα μισά. Τον Απρίλη, που έπρεπε να τους δώσουν τα λεφτά για το Φλεβάρη, το υπουργείο Οικονομικών διαμήνυσε στο υπουργείο Υγείας ότι δε θα δοθεί φράγκο και θα πρέπει να κόψουν από άλλο για να καλύψουν τις πιο επείγουσες στοιχειώδεις ανάγκες των νοσοκομείων. Δεν είναι μόνο η επίδραση στη λειτουργία των νοσοκομείων και στην υγεία των ασθενών, αλλά υπάρχει και αλυσιδωτή οικονομική επίδραση: τα νοσοκομεία δεν πληρώνουν τους προμηθευτές, αυτοί δεν πληρώνουν τους δικούς τους προμηθευτές (εκτός από τα μονοπώλια του εξωτερικού, που ζητούν και παίρνουν τα λεφτά «κας») και όλοι μαζί, μικροί και μεγάλοι καπιταλιστές, δεν πληρώνουν τους εργάτες τους. Πεντάμηνο και εξάμηνο έχουν να πληρωθούν οι εργαζόμενοι σε επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στην αλυσίδα εφοδιασμού των νοσοκομείων. Το μόνο που διαβεβαιώνει η κυβέρνηση είναι πως δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα για τους μισθούς καθότι προέρχονται από άλλο κονδύλι.

Παρουσιάζοντας τα αποτελέσματα της εκτέλεσης του κρατικού προϋπολογισμού το πρώτο τρίμηνο, την Πέμπτη 16 Απρίλη, ο Μάρδας παραδέχτηκε ότι οι δαπάνες που μπορούν να αναβληθούν μετατίθενται γι' αργότερα. Πρόκειται για μια «κομψή» ομολογία για την εσωτερική στάση πληρωμών που εφαρμόζει η συγκυβέρνηση, προκειμένου να πληρώνει τους ιμπεριαλιστές δανειστές και να παίξει ταυτόχρονα το θέατρο της «σκληρής διαπραγμάτευσης».

Αυτό αποτυπώθηκε στα αποτελέσματα τριμήνου κυρίως στο σκέλος των δαπανών, οι οποίες μειώθηκαν κατά 1,5 δισ. ευρώ σε σχέση με τις προϋπολογισθείσες, με αποτέλεσμα να εμφανίζεται «πρωτογενές πλεόνασμα» 1,735 δισ. ευρώ σε σχέση με την εκτίμηση για «πλεόνασμα» 119 εκατ. ευρώ! Αφήνουν απλήρωτο όποιον μπορούν ν' αφήσουν στο εσωτερικό (έτσι εξηγείται η τεράστια μείωση των δαπανών και η σχεδόν ισόποση αύξηση του «πρωτογενούς πλεονάσματος»), προκειμένου να είναι συνεπείς στις δανειακές υποχρεώσεις τους προς το ΔΝΤ.

Πέραν όλων των άλλων, διαμορφώνεται μια κατάσταση που διευκολύνει τους σχεδιασμούς της τρόικας. Όταν καταλήξουν σε συμφωνία, οι μελλοντικές εκταμιεύσεις δόσεων δε θα είναι τέτοιες που να επιτρέπουν στην κυβέρνηση να αποπληρώσει αμέσως όλ' αυτά που μάζεψε ή που άφησε απλήρωτα μέχρι τώρα. Ετσι, πόροι για κρατικούς φορείς θα χαθούν (δανεικά κι αγύριστα) και η πληρωμή των προμηθευτών του δημοσίου θα καθυστερεί, γεγονός που θα ασκεί υφεσιακή επίδραση στην ελληνική καπιταλιστική οικονομία.

Η επιστράτευση επιστρέφει από το παράθυρο

Η κυβέρνηση καταργεί υποτίθεται την πολιτική επιστράτευση απεργών. Στην αιτιολογική έκθεση του νομοσχεδίου που δόθηκε στη δημοσιότητα, όμως, διαβάζουμε: «Κατά το Σύνταγμα, η επίταξη υπηρεσιών δεν αποτελεί περιορισμό του δικαιώματος στην απεργία, αλλά περιορισμό της ελευθερίας της εργασίας, είτε σε περίοδο πολέμου, είτε για να αντιμετωπισθούν οι συνέπειες από κάποια φυσική καταστροφή ή κάποια κρίση σχετικά με τη δημόσια υγεία».

Τι σημαίνει αυτό; Ότι η επιστράτευση -όπως αναφέρει ο συνταγματολόγος Κατρούγκαλος- προβλέπεται από το Σύνταγμα και επομένως κάθε κυβέρνηση μπορεί να τη χρησιμοποιήσει, για συγκεκριμένους λόγους. Η αναφορά σε «κρίση σχετικά με τη δημόσια υγεία» αφήνει όλες τις δυνατότητες ανοιχτές. Μια κυβέρνηση μπορεί να επικαλεστεί τέτοιους λόγους, χωρίς ιδιαίτερη δυσκολία. Όταν απεργούν οι σκουπιδιάρηδες, μπορεί να επικαλεστεί κίνδυνο από λοιμώδη νοσήματα. Όταν απεργούν οι ναυτεργάτες, κίνδυνο αλλοίωσης ευπαθών προϊόντων. Για τους ΔΕΗτζήδες κίνδυνο από τις διακοπές του ρεύματος. Ακόμη και για τους εργαζόμενους στο Μετρό κάτι μπορεί να βρει που να το συσχετίσει με τη δημόσια υγεία. Για τους εκπαιδευτικούς δεν το συζητάμε, η σύνδεση γίνεται πιο εύκολα.

Επομένως, όλα είναι ζήτημα πολιτικής βούλησης. Μπορεί κανείς να πει με σιγουριά ότι αποκλείεται να επιδείξει τέτοια πολιτική βούληση μια κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ; Ο τρόπος με τον οποίο εκδίδει τις Πράξεις Νομοθετικού Περιεχομένου, τις οποίες κατήγγελλε ως αντιπολίτευση, δεν επιτρέπει τέτοιες αφέλειες. Αν βρεθεί στριμωγμένη από μια απεργία, δε θα διστάσει να προχωρήσει σε πολιτική επιστράτευση, επικαλούμενη το Σύνταγμα. Επομένως, αυτό που κάνει τώρα είναι σκέτη προπαγάνδα, σε μια περίοδο που δεν υπάρχει απεργιακός αναβρασμός και την παίρνει να κάνει επίδειξη δημοκρατικής ευαισθησίας. Τα ίδια έλεγε παλιότερα και για το πανεπιστημιακό άσυλο, αλλά δε δίστασε να στείλει τα ΜΑΤ να κάνουν στην πρυτανεία του ΕΚΠΑ (πράγμα που δεν είχε κάνει σε αντίστοιχη κατάληψη το 2004 η κυβέρνηση Καραμανλή).

Αρχισαν τη γκρίνια οι καπιταλιστές

Η ασυλία που πρόσφεραν στη συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου οι καπιταλιστές φαίνεται πως φτάνει στο τέλος της, καθώς εκτιμούν πως το παρατράβηξε με το σόου της «σκληρής διαπραγμάτευσης» και έφτασε ο καιρός να υπογράψει συμφωνία με την τρόικα και το Eurogroup. Τα πρώτα πυρά ήρθαν από τον πρόεδρο των βιομήχανων της Βόρειας Ελλάδας (ΣΒΒΕ), ο οποίος αναφερόμενος στην ανακοίνωση της ΕΛΣΤΑΤ για την πτώση του Δείκτη Κύκλου Εργασιών Βιομηχανίας κατά 9,8%, σε σχέση με τον προηγούμενο χρόνο, μίλησε για «αποτέλεσμα της παρατεταμένης αβεβαιότητας και της **απόλυτης αδυναμίας** της κυβέρνησης να δημιουργήσει προσδοκίες ελπίδας για το μέλλον της οικονομίας».

Ο επικεφαλής του συνδικάτου των καπιταλιστών της Βόρειας Ελλάδας δε μασάει τα λόγια του: «Η πτώση του κύκλου εργασιών στη βιομηχανία αποδεικνύει, πλέον, τεκμηριωμένα ότι το ΑΕΠ διαρκώς συρρικνώνεται, η ύφεση βαθθαίνει και η απώλεια βιώσιμων θέσεων εργασίας διευρύνεται καθημερινά. Η απραξία των τελευταίων τεσσάρων μηνών, οι γενικόλογες και συγχρόνως αντιφατικές τοποθετήσεις κυβερνητικών στελεχών και οι άκρως αρνητικές νομοθετικές πρωτοβουλίες για τη διακηρυχθείσα παραγωγική ανασυγκρότηση, όπως η επιβολή φόρου 26% στις συνήθεις συναλλαγές με τις βαλκανικές χώρες, αποτελούν μερικούς μόνον από τους λόγους, που συνηγορούν και ερμηνεύουν τα αδιέξοδα της μεταποιητικής δραστηριότητας στη χώρα μας».

Η δήλωσή του έκλεισε με τελεσιγραφικό ύφος: «Ο Σύνδεσμος Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος καλεί την κυβέρνηση να μείνει προσηλωμένη στην ευρωπαϊκή προοπτική της χώρας και στην παραμονή της στη ζώνη του ευρώ, ενώ κάνει έκκληση οι διαπραγματεύσεις με τους δανειστές να ολοκληρωθούν το συντομότερο δυνατόν. Σε αντίθετη περίπτωση, θα συνεχιστεί εντονότερα η αβεβαιότητα στην αγορά, η οποία συνεπάγεται λουκέτα για την περιφερειακή βιομηχανία, νέα αύξηση της ανεργίας και σίγουρα κοινωνική αναταραχή».

Ο ΣΕΒ δεν έχει τοποθετηθεί ακόμη, ενώ τα κεντρικά αστικά ΜΜΕ κρατούν μια επαμφοτερίζουσα στάση, καταγράφοντας και τις απόψεις της κυβέρνησης και τις απόψεις που εκφράζουν οι εκπρόσωποι των δανειστών, δίνοντας όμως περισσότερο βάρος στις δεύτερες, έτσι που να δημιουργούν ένα κλίμα του τύπου «να τελειώνουμε με τους ερασιτεχνισμούς και τις ανευθυνότητες». Κλίμα που σίγουρα θα αξιοποιήσουν ο Τσίπρας και η παρέα του, για να σερβίσουν ως αναπόφευκτη την τελική συμφωνία με τους δανειστές, επικαλούμενοι και την υφεσιακή τάση της οικονομίας.

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Θα κελαηδήσουν τ' αηδόνια;

Κ Λίγο πριν συμπληρωθούν τέσσερα χρόνια από τη μέρα που δημοσιοποιήθηκε το σκάνδαλο με τους στημένους αγώνες στο ελληνικό ποδόσφαιρο, ο αντισεισμητικός Πούλιος έστειλε στο δικαστικό συμβούλιο την πρότασή του για τους εμπλεκόμενους που πρέπει να παραπεμφθούν σε δίκη (93 άτομα) και γι' αυτούς που πρέπει να απαλλαγούν, λόγω έλλειψης επαρκών στοιχείων (59 άτομα).

Σύμφωνα με την πρόταση, εγκέφαλοι και διευθύνοντες την εγκληματική οργάνωση είναι ο νυν δήμαρχος Βόλου Αχιλλέας Μπέος και ο πρώην πρόεδρος της Ηλιούπολης Γιώργος Τσακογιάννης, ενώ στα ονόματα που κάνουν αίσθηση συμπεριλαμβάνονται ο νυν πρόεδρος της Super League Γιώργος Μποροβήλος, ο Δημήτρης Μπάκος, συνιδιοκτήτης του Αστέρα Τρίπολης, ο πρόεδρος του Ερασιτέχνη Ολυμπιακού Μιχάλης Κουντούρης και ο πρώην ποδοσφαιριστής του Ολυμπιακού Αβραάμ Παπαδόπουλος. Ανάμεσα σ' αυτούς που απαλλάχτηκαν ξεχωρίζει το όνομα του προέδρου του Ολυμπιακού Βαγγέλη Μαρινάκη, του προέδρου της Football League Σπύρου Καλογιάννη και του διαιτητή Θανάση Γιάχου.

Κ Η δημοσιοποίηση της πρότασης αντιμετώπιστηκε με σκεπτικισμό και ειρωνική διάθεση τόσο από την πλειοψηφία των φιλάθλων όσο και από το βασικό κατηγορούμενο Α. Μπέο. Αιτία, η απαλλαγή του Μαρινάκη. Με δεδομένη την απόλυτη κυριαρχία των ερυθρόλευκων στο παρασκήνιο του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαίρου, από την πλειοψηφία των φιλάθλων θεωρήθηκε παράδοξη η άποψη του εισαγγελέα ότι στήνονταν αγώνες και επηρεάζονταν ποδοσφαιριστές χωρίς να γνωρίζει κάτι ο πρόεδρος της ερυθρόλευκης ΠΑΕ. Την αίσθηση αυτή ήρθε να ενισχύσει ο Μπέος με τη δήλωσή του ότι η καθυστέρηση στη δημοσιοποίηση της απόφασης ήταν εσκεμμένη και είχε ως στόχο την απαλλαγή του Μαρινάκη. Ταυτόχρονα, εμμέσως πλην σαφώς, ξεκαθάρισε ότι δε θα δεχτεί να παίξει το ρόλο της «φιγένης» και ότι κάποια στιγμή θα πει τη δική του «αλήθεια» και θα ανατρέψει τα δεδομένα. Με τη δικαστική διαδικασία να βρίσκεται σε εξέλιξη, το ενδιαφέρον της υπόθεσης είναι αν (και πότε) θα κελαηδήσει ο Μπέος ή αν θα καταφέρει να πέσει στα μαλακά οπότε θα μείνει σιωπηλός.

Μισώ τη Θέκλα, γιατί με κάνει να συμπαθώ το Χλέμπουρα

Ο τίτλος είναι δανεισμένος από μια ατάκα του Βαγγέλη της Αρκούδας στο κόμικ του Αρκά «Σόου Μπίζνες». Η Θέκλα είναι μια κακάσχημη πρωταγωνίστρια που διαθέτει δικό της θίασο και ο Χλέμπουρας είναι ο λαϊκός καλλιτέχνης που προσπαθεί να μυήσει τον Βαγγέλη την Αρκούδα στην τέχνη και παράλληλα να βγάλει τα προς το ζην στα πανηγύρια. Πρόκειται για ένα κόμικ που διαπραγματεύεται την αντιπαλότητα ανάμεσα στο λαϊκό και το βιομηχανοποιημένο θέαμα, τους ανιδιοτελείς καλλιτέχνες και τα εμπορικά σχήματα, την προσήλωση στην τέχνη και τη λογική της αρπαχτής.

Η ατάκα μας ήρθε αυθόρμητα στο μυαλό καθώς διαβάζαμε τις επιθέσεις που δέχεται ο υφυπουργός Αθλητισμού Σταύρος Κοντονής για το αθλητικό νομοσχέδιο που κατέθεσε στη Βουλή και αναμένεται να ψηφιστεί τις επόμενες μέρες. Σχεδόν σύσσωμος ο εσμός των καπιταλιστών που διοικούν τις ομάδες (εξαιρεση ο Σαββίδης του ΠΑΟΚ, που δήλωσε ότι στηρίζει τον Κοντονή, και ο Μελισσανίδης που μέσω «κύκλων» του έμμεσα δήλωσε θετικός στις προτάσεις της κυβέρνησης), των παραγόντων και των «ανιδιοτελών εργατών» του ελληνικού ποδοσφαίρου και των αθλητικών συντακτών προσπαθεί να πείσει τον Κοντονή να αποσύρει το άρθρο για την κατάργηση του αυτοδιοίκητου και τα άρθρα στα οποία διαφωνούν η ΟΥΕΦΑ και η ΦΙΦΑ.

Τα άρθρα αυτά αναφέρονται στην αλλαγή του τρόπου εκλογής του προέδρου και του ΔΣ της ΕΠΟ, στην αλλαγή της διαδικασίας επιλογής των αθλητικών δικαστών, στη δυνατότητα του εκάστοτε υφυπουργού

Αθλητισμού να απαγορεύει τη συμμετοχή των ομάδων στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις ή να απαγορεύει τη συμμετοχή τους για πειθαρχικούς ή άλλους λόγους (μόνο η ΟΥΕΦΑ και η ΦΙΦΑ έχουν αυτό το δικαίωμα), καθώς και στη δυνατότητά του να μεταθέτει ή να αναβάλλει αγώνες ακόμα και για λόγους ασφαλούς διεξαγωγής τους (οι ευρωπαίοι αξιωματούχοι θεωρούν ότι αυτό πρέπει να είναι αρμοδιότητα της ΕΠΟ).

Στην αντίπερα όχθη, η συντριπτική πλειοψηφία των φιλάθλων δηλώνει υπέρ του Κοντονή και τον καλεί να μην κάνει πίσω. Αρκεί να κάνει κάποιος μια απλή περιήγηση στα αθλητικά sites και να διαβάσει τα σχόλια κάτω από τα άρθρα που δηλώνουν την αντίθεσή τους στο νομοσχέδιο ή να συμμετάσχει σε συζητήσεις σε καφενεία και αθλητικά στέκια για να καταλάβει ότι επικοινωνικά ο Κοντονής και η κυβέρνηση έχουν κερδίσει τις εντυπώσεις.

Το ερώτημα που γεννιέται είναι πώς είναι δυνατόν η πλειοψηφία των φιλάθλων να δηλώνει υπέρ ενός νομοσχεδίου, το οποίο -όπως είχαμε αναφέρει σε προηγούμενο φύλλο- διαπνέεται από μια κατασταλτική λογική εναντίον των οπαδών των ομάδων. Κατά την άποψη της στήλης, δύο είναι τα βασικά σημεία που λειτούργησαν υπέρ της κυβέρνησης. Το πρώτο είναι η δημοσιοποίηση του πορίσματος του αντισεισμητικού Πούλιου για τους στημένους αγώνες και η αίσθηση που δόθηκε στην κοινή γνώμη ότι πάμε για συγκάλυψη, και το δεύτερο ο υπέρμετρος τονισμός της οικονομικής διάστασης στις περισσότερες «αναλύσεις» για τις επιπτώσεις από τυχόν αποκλεισμό των ομάδων από τις ευρωπαϊκές διοργανώσεις.

Αποχή από τους αγώνες σκέφτονται να κάνουν οι διαιτητές για να δηλώσουν την συμπαράστασή τους, στους συναδέλφους που έχει καλέσει ο ανακριτής σε απολογία για το σκάνδαλο των στημένων αγώνων. Ταυτόχρονα θα διαμαρτυρηθούν γιατί θεωρούν την πρόταση Πούλιου, σαν ποινικοποίηση των τυχόν λανθασμένων αποφάσεών τους, γεγονός που είναι πολύ πιθανό να τους επηρεάσει αρνητικά και να τους οδηγήσει σε άσχημες διαιτησίες. Επειδή η άποψη των διαιτητών δεν έχει καμία σχέση με την πραγματικότητα, επιλέξαμε μια φωτογραφία που δεν έχει σχέση με το σχόλιο για να υπάρξει ισορροπία.

Για το σκάνδαλο των στημένων αγώνων υπάρχει ένας πρώτος σχολιασμός στο διπλανό μονόστηλο. Εδώ θα σχολιάσουμε τις συνέπειες από έναν πιθανό αποκλεισμό των ελληνικών ομάδων από τις ευρωπαϊκές διοργανώσεις. Θα ξεκινήσουμε από το αγωνιστικό μέρος και την πτώση του ποιοτικού επιπέδου του πρωταθλήματος, με δεδομένο ότι δε θα μπορούν ν' αγωνιστούν σ' αυτό καλοί ξένοι παίχτες. Παρά το γεγονός ότι αυτό θα είναι μια πραγματικότητα, η σημερινή απαξίωση του πρωταθλήματος και το οικτρό θέαμα που προσφέρουν οι ομάδες έχουν δημιουργήσει την εντύπωση ότι δεν μπορούν να γίνουν χειρότερα τα πράγματα και κατά συνέπεια αυτή η προοπτική δε φαίνεται ν' απασχολεί τους φιλάθλους. Αν αυτό συνδυαστεί με το γεγονός ότι οι ελληνικές ομάδες, εκτός ελάχιστων εξαιρέσεων, δεν κάνουν κάποια αξιοπρόσεκτη πορεία στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις, ο αποκλεισμός τους δε θα στεναχωρήσει κανέναν άλλο, εκτός από τους προέδρους των ομάδων και το στενό πυρήνα των φανατικών τους οπαδών. Είναι απόλυτα λογικό, λοιπόν, να θεωρούν οι φιλάθλοι ότι το μοναδικό ζητούμενο για τους προέδρους είναι τα φράγκα που κερδίζουν από τη συμμετοχή στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις. Και επειδή αυτά τα φράγκα δεν χρησιμοποιούνται για να ενισχυθεί το έμφυχο δυναμικό της ομάδας, αλλά στις περισσότερες των περιπτώσεων πάνε για να καλύψουν τα λειτουργικά έξοδά της, ώστε να μη χρειάζεται ο πρόεδρος να βάζει το χέρι στην τσέπη, ή για να καλυφθούν παλαιότερα χρέη, αδιαφορούν για το αν θα τα χάσουν οι προεδράρες.

Αν και είναι δύσκολο να γίνει πρόβλεψη, θα ρισκάρουμε και θα προβλέψουμε ότι τελικά η κυβέρνηση θα το ψηφίσει και στη συνέχεια θα αρχίσει το διάλογο με την ΟΥΕΦΑ και την ΦΙΦΑ. Αλλωστε, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι σε μια περίοδο που ετοιμάζεται να υπογραφεί το τρίτο μνημόνιο και να παραδοθούν βορά στο μεγάλο κεφάλαιο όσα από τα λαϊκά δικαιώματα και κατακτήσεις έχουν απομείνει, θα είναι υπέρ της κυβέρνησης να ασχολείται ο λαός και η νεολαία με τα δρώμενα στο ποδόσφαιρο και όχι με τις εξελίξεις στην οικονομία και ταυτόχρονα να αισθάνονται εθνικά υπερήφανοι που είπε ότι η κυβέρνηση στις υποδείξεις των ξένων. Προσεχώς περισσότερα και πιο ενδιαφέροντα.

Κος Πάπιας
 papias@eksegersi.gr

ΣΙΝΕΜΑ

ΑΛΕΧΑΝΔΡΟ ΧΟΔΟΡΟΦΣΚΙ

Ο χορός της πραγματικότητας

Ο πολυπράγμων χιλιανός καλλιτέχνης επιστρέφει έπειτα από είκοσιτρία χρόνια πίσω από τις κάμερες στο ρόλο του σκηνοθέτη. Στα 84 χρόνια του ο Χοδορόφσκι επιλέγει να επιστρέψει στην Τοκοπίγια, το χωριό που μεγάλωσε, και να αναμετρηθεί με το παρελθόν του. Ο ίδιος συνομιλεί με το παιδί που κάποτε υπήρξε, μέσω της αφήγησης των οικογενειακών εμπειριών των παιδικών του χρόνων.

Αν και δεν μας αφορά το ψυχολογικό προφίλ του σκηνοθέτη, είναι πλέον του προφανούς ότι κάποια πράγματα από την παιδική του ηλικία δεν μπόρεσε να τα ξεπεράσει και προσπαθεί μέσω της ταινίας όχι να αλλάξει, αλλά να ξαναγράψει το παρελθόν του, όπως ο ίδιος δηλώνει. Φαίνεται ότι ένα απ' αυτά είναι η αυταρχικότητα του πατέρα του, η οποία τον στοιχειώνει. Εκεί βρίσκει αφορμή για να κάνει και πολιτικά σχόλια, επιλέγοντας μια αντισταλινική προπαγάνδα, με τον Στάλιν πρότυπο της δύναμης για τον (αυταρχικό) πατέρα, ενώ στο τέλος εξισώνεται με τον δικτάτορα Ιμπάνες ως προς το στοιχείο αυτό.

Ο Χοδορόφσκι σκηνοθετεί ένα παραμύθι, το οποίο βέβαια είναι ο χορός της πραγματικότητας των παιδικών του χρόνων. Με αφηγηματικό τρόπο που μόνο η παράδοση της Λατινικής Αμερικής μπορεί να δώσει, η ταινία του Χοδορόφσκι είναι γεμάτη από σουρεαλιστικά και παράδοξα στοιχεία, μαγικά τρικ και χρώματα, ενώ το ιδιαίτερο χιούμορ του δημιουργού της διαφαίνεται σε όλη τη διάρκειά της.

ΤΣΑΙ ΜΙ ΛΙΑΝΓΚ

Αδέσποτα σκυλιά

Ο ταϊβανός σκηνοθέτης παρακολουθούσε για πολλά χρόνια τους ανθρώπους-πινακίδες, ανθρώπους οι οποίοι δουλεύουν κρατώντας μια διαφημιστική πινακίδα καθ' όλη τη διάρκεια της βάρδιας τους. Στην τελευταία ταινία του, ο πρωταγωνιστής είναι ένας τέτοιος άνθρωπος-πινακίδα, που προσπαθεί να ζήσει τον εαυτό του και τα δυο του παιδιά που όλη μέρα τριγυρνούν εδώ κι εκεί και το βράδυ επιστρέφουν μαζί με τον πατέρα τους στα χαλάσματα που έχουν για σπίτι. Μια γυναίκα θα είναι αυτή που θα φέρει την ελπίδα για μια πιο ζεστή ζωή στην οικογένεια.

Ο Τσάι Μι Λιανγκ θεωρείται ένας από τους εκπροσώπους του σύγχρονου ταϊβανέζικου κινηματογράφου. Η νέα ταινία του φέρει όλα τα σημάδια υπογραφής του δημιουργού της. Ο έντονα αργός ρυθμός είναι το πιο χαρακτηριστικό. Ο θεατής καλείται μέσω της διαρκούς παρατήρησης και χωρίς άλλα εργαλεία να εισπράξει ή να επικοινωνήσει με το έργο του σκηνοθέτη που επικεντρώνεται στη βάρβαρη καθημερινότητα αυτών των ανθρώπων, των αδέσποτων σκυλιών, όπως τους παρομοιάζει και στον τίτλο της ταινίας του. Έργο σε κάθε περίπτωση απαιτητικό για κάθε θεατή.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Άλλες αυταπάτες για το αν επιβάλλεται «ο Νόμος και η Τάξη»;

Ο «σεβασμός της ανθρώπινης ζωής» και οι συχνές δολοφονίες αφροαμερικανών από μπάτσους στις ΗΠΑ του Ομπάμα

Segui il tuo corso, lascia dir le genti

«Αρωμα» χημικών στην Πρυτανεία του ΕΚΠΑ (τα ΜΑΤ καταργήθηκαν...)

Βοηθολύματα φασισμού στις τηλεοπτικές εκπομπές που ασχολήθηκαν με τη δίκη της Χρυσής Αυγής και τη μαζική δολοφονία μεταναστών στα νερά της Μεσογείου

► «Η Κυβέρνηση της Κούβας χαρακτήρισε “δίκαιη” την πρόταση του προέδρου των ΗΠΑ Μπαράκ Ομπάμα να αφαιρεθεί η Κούβα από τον κατάλογο των κρατών τα οποία –σύμφωνα με αυτές- υποστηρίζουν την τρομοκρατία» (Ριζοσπάστης, 16-4-2015). Απορία (ουχι ψάλτου): Δίκαιος ο ιμπεριαλισμός; Ερώτημα βου: η γνώμη του Ριζοσπάστη απουσιάζει από τις 181 λέξεις του σχετικού κειμένου...

► Βραζιλία: νόμος 4300/2014. Διευρύνει τις ελαστικές εργασιακές σχέσεις και την ενοίκιαση εργαζομένων. «Αριστερή» κυβέρνηση...

► Μείωση των επιδοτούμενων ανέργων κατά 8,32%, δηλαδή 13.935 άνθρωποι. (Σαν να μην πέρασε μια μέρα).

► «Εντιμο συμβιβασμό» θέλει και ο Παύλος Κρουγκμάνος – ίνδαλμα του Σύριζα. Εκπληξή; Καμμία.

► Ars longa, vita breva.

► Bullfrog Blues: R. Gallagher.

► Φόρος ανθρωπιστικής κρίσης: παρ' ολίγον φακ...

► Ζούμε στον αστερισμό του Τυραννόσαυρου.

► Μύχια μοιχών μάχα.

► Εκλογές Φινλανδίας: ουδέν νεότερον...

Η νέα ταινία του Τσάι Μι Λιανγκ, όπως άλλωστε και οι προηγούμενες του, πέτυχε μια καλή πορεία στα διεθνή φεστιβάλ με κορυφαία στιγμή το Μεγάλο Βραβείο της Επιτροπής στο 70ό Φεστιβάλ Κινηματογράφου Βενετίας, στο οποίο πραγματοποιήσε και την παγκόσμια πρεμιέρα της.

ΝΙΚΟΥ ΑΣΛΑΝΙΔΗ

Παράδοση Πατρίδα

Πρόκειται για την ιστορία του Στάθη Χαϊτίδη, ο οποίος στα οκτώ του χρόνια είδε τους ναζί να ξεκληρίζουν την οικογένειά του στο ολοκαύτωμα των Πύργων. Στις 23 Απρίλη του 1944, οι Ναζί μπαίνουν στο χωριό του, ραίνουν με εύφλεκτη ύλη 353 κατοίκους και τους καίνε ζωντανούς. Ο ίδιος αναγκάστηκε να φύγει αργότερα στη Γερμανία, καθώς διωκόταν ως αριστερός. Εκεί ζήτησε πολιτικό άσυλο. Αυτή η παραδοξότητα καταγράφεται στο ντοκιμαντέρ του Ασλανίδη, που αποτελεί ακόμη ένα πεδίο προσωπικής αφήγησης και καταγραφής ιστορικής μνήμης.

Ελένη Π.

«λαθρομετανάστες» σε μετανάστες, λες και δεν είναι γνωστή η μέχρι και σήμερα θέση τους η οποία δικαιολογεί τη στάση της ΕΕ στο συγκεκριμένο ζήτημα. Επεςαν «βαριά» τόσοι θάνατοι μαζεμένοι οπότε μάζεψαν (λίγο...) τη χολή τους. Εξάλλου, όλους αυτούς τους «ανθρωπιστές» τους είδαμε (και δεν τους... θαυμάσαμε) στην απεργία πείνας των μεταναστών το 2011.

► «Ο σύγχρονος Έλληνας έχει εθιστεί να πιστεύει ότι δικαιούται ενός υψηλού επιπέδου διαβίωσης χωρίς την αντίστοιχη προσπάθεια» – Δημ. Καϊρίδης, αναπληρωτής καθηγητής Διεθνούς Πολιτικής στο Πάντειο Πανεπιστήμιο (FREE SUNDAY, 5-4-2015). Ο κυρ-καθηγητής μας δηλώνει απερίφραστα ότι θέλουμε να γίνουμε «ευδαιμονιστές» και είμαστε τεμπέληδες. Κοινώς, μουλάρια τραβάτε πιο πολύ το σκονί της σκλαβιάς σας, παράγετε, εάν θέλετε να... ζήσετε. Και αποτελεί πρόκληση για το 1.000.000 εργαζομένων που αμείβεται ανά 5μνο (και βάλε), για το 1.500.000 ανέργους (και βάλε), για τους αμειβόμενους με ψίχουλα (και... βγάλε...). Ο ίδιος κάθεται καλά πάνω (στην έδρα του...

► ΜΕΡΟΣ των οφειλόμενων για εφημερίες και υπερωρίες των ετών 2012, 2013, 2014 ΘΑ πάρουν στις 27 του μήνα γιατροί και νοσηλευτές. Γι' αυτούς ο κυρ-καθηγητής μάλλον δεν γνωρίζει...

► «Όπως είπε κάποτε η Ελεάνορ Ρούζβελτ: “Η γυναίκα είναι σαν το σακουλάκι του τσαγιού. Ποτέ δεν ξέρεις πόσο δυνατό είναι, μέχρι να το βάλεις σε καυτό νερό”. Και σήμερα είμαι σε “καυτό νερό”, διοικώντας τη σημαντικότερη –από κάθε άποψη- περιφέρεια της χώρας, μια μοναδική εμπειρία». Μέχρι το πανεπιστήμιο Princeton των ΗΠΑ έφτασε η χάρη της αυτής εξοχότητας της περιφερειάρχου Ρένας. Και βέβαια, το περιεχόμενο της ομιλίας της ήταν του... επιπέδου της. Τα έξοδα μετάβασης και διαμονής ποιος τα πλήρωσε;

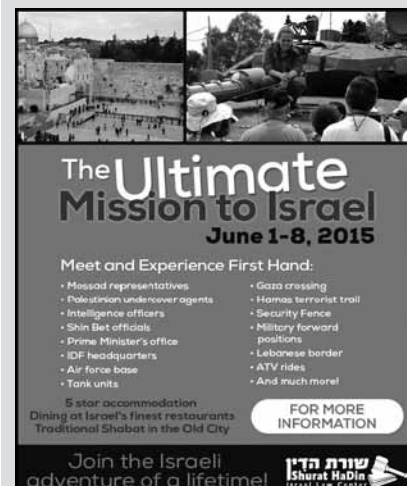
Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Εγινε είδηση και στα κανάλια, αλλά δεν μπορούμε ν' αφήσουμε κι εμείς ασχολίαστη (έστω και εκ των υστέρων) την ευχετήρια κάρτα που λάβαμε από τον αναπληρωτή υπουργό Δημήτρη Στρατούλη, με μείλ που είχε τίτλο «Καλό Πάσχα και καλή ανάσταση σε όλους σας!». Κόκκινο το πάνω αυγό, το γερό, που συμβολίζει την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, σπάει το μπλε αυγό, το τζούφιο, που συμβολίζει «Συμφέροντα, Μνημόνια, Περικοπές». Δεν είναι τόσο

το αόφορτο κιτς (από την εικαστική σύνθεση μέχρι τη γραμματοσειρά που επιλέχτηκε) που ενοχλεί. Αυτό θα μπορούσε να είναι και διασκεδαστικό (ως γραφικότητα). Είναι περισσότερο ο αφορητός λαϊκισμός, που στις δεδομένες συνθήκες ισοδυναμεί με πολιτική απατεωνιά ολκής. Διότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν βρίσκεται πλέον στην αντιπολίτευση, αλλά στην κυβέρνηση. Και συνεχίζει κανονικότατα τη μνημονιακή πολιτική, ετοιμάζοντας το έδαφος για νέο δάνειο και νέο Μνημόνιο. Και οι Στρατούληδες, πρωταγωνιστές στην προεκλογική κάλπικη υποσχυσιολογία, συνεχίζουν το ίδιο βιολί έχοντας καταλάβει περίοπτους υπουργικούς θώκους.

τρώει στα καλύτερα εστιατόρια και θα έχει την ευκαιρία να γνωρίσει πράκτορες της Μοσάντ και της Σιν Μπετ, παλαιστίνιους πράκτορες (καλά, αυτοί θα είναι «μούφα»), αξιωματικούς του στρατού και της αστυνομίας και να παρακολουθήσει ακόμη και δίκες «τρομοκρατών της Χαμάς». Είναι πραγματικά ανατριχιαστική σαν σύλληψη, όμως αυτός είναι ο διεθνής σιωνισμός. Το σημερινό ισοδύναμο του ναζισμού.

◆ **Ζήτω η Εργατική Πρωτομαγιά – Τιμούμε τους αγώνες και τις θυσίες των εργαζομένων – Όλοι στην απεργία και στις συγκεντρώσεις των συνδικάτων – ΜΕΤΑ - Μέτωπο Ταξικής Ανατροπής (αφίσα)**

Ο κυβερνητικός συνδικαλισμός όλες τις εποχές χαρακτηρίζεται από θρασυότητα. Ιδιαίτερα όταν έχει ρεφορμιστικό παρελθόν. Το έκαναν οι Πασόκοι επί δεκαετίες, τώρα ήρθε η ώρα να το κάνουν και οι Συριζαίοι, αν και αυτοί σε αριθμούς δεν πιάνουν τους Πασόκους. Σε θράσος, όμως, μπορεί και να τους ξεπεράσουν. Όπως ο γραμματέας του ΜΕΤΑ Γ. Χαρίσης και ο επικεφαλής του ΜΕΤΑ ΟΤΑ Β. Γκιτάκος που έκαναν κοινή δήλωση για να πουν ότι δε θα είχαν κανένα πρόβλημα με τη νέα ΠΝΠ «αν αυτή η ενέργεια της κυβέρνησης εντάσσεται στο πλαίσιο της μη υποχώρησης απέναντι στις πιέσεις που ασκούνται από τους “δανειστές” και τους λεγόμενους “θεσμούς” και να σημειώσουν υποκριτικά ότι «τα αποθεματικά αυτά σε καμιά περίπτωση δεν θα πρέπει να χρησιμοποιηθούν για την αποπληρωμή του χρέους, παρά μόνο για τις εσωτερικές ανάγκες της χώρας και για την κανονική πληρωμή των μισθών και των συντάξεων». Όταν η κυβέρνηση έχει ήδη πάρει τα λεφτά που προορίζονταν για μισθούς και συντάξεις και έχει αποπληρώσει μ' αυτά τις δόσεις προς το ΔΝΤ, έχει καμιά σημασία αν τα αποθεματικά που δεσμεύει τώρα θα διατεθούν για πληρωμή μισθών και συντάξεων; Σε ηλίθιους νομίζουν ότι απευθύνονται οι συριζαίοι συνδικαλιστές;

Έχοντας αντιληφθεί ότι έχουν απέναντί τους μια κυβέρνηση που δεν σκοπεύει να προχωρήσει σε ρήξη, αλλά απλώς διαπραγματεύεται μια καλύτερη μεταχείρισή της, προκειμένου να μην ξεφτίσει στα μάτια του ελληνικού λαού από τους πρώτους μήνες της θητείας της, οι ιμπεριαλιστές της ΕΕ, συνεπικουρούμενοι από το ΔΝΤ, σφίγγουν διαρκώς τη θηλιά γύρω από το λαιμό της ελληνικής καπιταλιστικής οικονομίας, αφήνοντας το χρόνο να κάνει τη δουλειά

στο φιλότιμο; Αυτά τα παπαγαλάκια πήραν την καλύτερη απάντηση από τις Βρυξέλλες, όπου υψηλόβαθμος αξιωματούχος αποκάλυψε πως η απόφαση της συγκυβέρνησης να συγκεντρώσει τα ταμειακά διαθέσιμα των ΟΤΑ και δημόσιων φορέων, αποτελούσε «πάγιο αίτημα των θεσμών», εκφράζοντας την «ικανοποίησή» του για τη συγκεκριμένη ενέργεια. Ποιον βόλευε τελικά η ΠΝΠ, την κυβέρνηση ή τους δανειστές; Και τους δύο τελικά, γιατί

Αδίστακτοι ιμπεριαλιστές, κυβέρνηση σόουμαν

του, παραδίδοντάς τους τη συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου σαν ώριμο φρούτο.

Ο τρόπος με τον οποίο η γερμανική καγκελαρία αντιμετώπισε την επικείμενη συνάντηση Μέρκελ-Τσίπρα, στο περιθώριο της έκτακτης συνόδου κορυφής της ΕΕ, είναι χαρακτηριστικός της αποικιοκρατικής τακτικής του γερμανικού ιμπεριουμ. Η καγκελάριος πληροφορήθηκε ότι θα έχει συνάντηση με τον πρωθυπουργό Τσίπρα από τις εφημερίδες, δήλωσε με εμφανή ειρωνεία η αναπληρώτρια εκπρόσωπος της καγκελαρίας, αρνούμενη να επιβεβαιώσει ή να διαψεύσει τη συνάντηση. Η συνάντηση ήταν, προφανώς συμφωνημένη, γι' αυτό και έγινε, όμως οι Γερμανοί ήθελαν εκ των προτέρων να κόψουν τη φόρα του Τσίπρα, υποβιβάζοντας τη σημασία της συνάντησης, για να μην περάσει από κανενός το μυαλό η ιδέα ότι η Μέρκελ διαπραγματεύεται πολιτικά με τον Τσίπρα ζητήματα που είναι αρμοδιότητας της τρόικας.

Σύμφωνα με τις διαρροές του Παππά, ο Τσίπρας είπε στη Μέρκελ πως αυτό που ζητάει είναι η εφαρμογή της απόφασης της 20ής Φλεβάρη! Μόνο που αυτή η απόφαση είχε ως συνέχεια τη λίστα Βαρουφάκη, η οποία περιλάμβανε και αύξηση στον ΦΠΑ και κατάργηση σε ό,τι απέμεινε στις πρόωρες συντάξεις και πολλά άλλα. Η συγκυβέρνηση έκρινε ότι δεν ήταν σε θέση να υλοποιήσει άμεσα αυτή τη συμφωνία, αλλά έπρεπε να περιμένει να ωριμάσουν περισσότερο τα πράγματα, με τη δημιουργία κατάστασης έκτακτης ανάγκης. Γι' αυτό και άρχισε τις καθυστερήσεις, προκαλώντας εκνευρισμό στους ιμπεριαλιστές που ήθελαν να τελειώνουν, χωρίς να δίνεται η εντύπωση ότι ανέχονται τα τσαλιμάκια της κυβέρνησης μιας χώρας σαν την Ελλάδα. Η συνάντηση Μέρκελ-

Τσίπρα στο Βερολίνο επανέφερε τη συζήτηση και πάλι στη συμφωνία της 20ής Φλεβάρη, όμως και τις επόμενες δύο εβδομάδες η συγκυβέρνηση δεν έδειξε διάθεση να επιταχύνει το παζάρι με την τρόικα. Μόνο στα λεγόμενα τεχνικά κλιμάκια επιτράπηκε να μπαίνουν στα υπουργεία και να μαζεύουν τα στοιχεία που θέλουν.

Ο Μπαρουφάκης οργάνωσε «επιχείρηση γοητείας» της Λαγκάρντ στην Ουάσιγκτον, αλλά εισέπραξε μια άνευ προηγουμένου ψυχρολουσία. Το ΔΝΤ φρόντισε να διαρρεύσει ότι βολιδοσκοπήσε τη Λαγκάρντ σχετικά με τη δυνατότητα αναβολής της αποπληρωμής κάποιων δόσης κι αυτή του έκοψε τη φόρα. Η Λαγκάρντ υπήρξε ασυνήθιστα σκληρή στις δημόσιες δηλώσεις της και ο Μπαρουφάκης αναγκάστηκε να κάνει δήλωση νομιμοφροσύνης ενώπιόν της, λέγοντας πως το ελληνικό κράτος αποπληρώνει κανονικά όλες τις δόσεις του προς το ΔΝΤ και θα συνεχίσει να το κάνει στο διηνεκές!

Με τέτοιες διαβεβαιώσεις γιατί ν' ανησυχούν οι ιμπεριαλιστές δανειστές; Όταν βλέπουν την κυβέρνηση να εκδίδει Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου, δεσμεύοντας υποχρεωτικά τα αποθεματικά Δήμων, Περιφερειών και λοιπών φορέων του Δημοσίου, προκειμένου να πληρώσει μισθούς και συντάξεις τον Απρίλη, όταν παρακολουθούν την ξεφτίλα του αρμόδιου αναπληρωτή υπουργού, που βγαίνει στα κανάλια και λέει ότι του λείπει περίπου μισό δισ. για να συμπληρώσει το κονδύλι για μισθούς και συντάξεις και μετά από μια ώρα βγαίνει σε άλλο κανάλι και δηλώνει ότι του τηλεφώνησε συνάδελφός του και του είπε ότι τα λεφτά βρέθηκαν από τα αποθεματικά κάποιων ασφαλιστικών ταμείων, δε χρειάζονται τίποτ' άλλο για να καταλάβουν ότι αυτή η

κυβέρνηση κάνει σόου για εσωτερική κατανάλωση και πως το μόνο που έχουν να κάνουν είναι να σφίξουν ακόμη περισσότερο τη θηλιά, ώστε να βοηθήσουν και την κυβέρνηση να εκμεταλλευτεί το κλίμα εκβιασμών και οικονομικής ασφυξίας και να παρουσιάσει στον ελληνικό λαό τη συμφωνία ως αναγκαία για να μην καταστραφεί η χώρα.

Αν (λέμε τώρα) η κυβέρνηση είχε στο μυαλό της ενδεχόμενο ρήξης με τους δανειστές, δε θα αποπλήρωνε κανονικά όλες τις δόσεις του τριμήνου που κυβερνά, στραγγίζοντας γι' αυτό το λόγο κάθε αποθεματικό από τα ταμεία του κράτους (αφήνοντας απλήρωτους τους πάντες, πλην μισθωτών και συνταξιούχων) και πλέον και από τα ταμεία όλων των φορέων του Δημοσίου. Για να γυρίσουν πίσω αυτά τα λεφτά θα πρέπει να υπάρξουν δάνεια και η κυβέρνηση θα εμφανίσει τη συμφωνία ως αναγκαίο κακό προκειμένου να παρθούν αυτά τα δάνεια και να αποκατασταθούν τα διαθέσιμα των φορέων που μάζεψε στην ΤτΕ και τα μετέτρεψε (μέσω γeros) σε αποπληρωμές δόσεων προς το ΔΝΤ.

Είναι πραγματικά προκλητικός ο τρόπος με τον οποίο η μονταζιέρα του Μαξίμου βάζει τα παπαγαλάκια της να δικαιολογούν τη δεύτερη ΠΝΠ που επέβαλε τον υποχρεωτικό εσωτερικό δανεισμό. Αυτή η κίνηση, λένε, «θα κρατήσει ζωντανή την ελληνική οικονομία με τον καλύτερο τρόπο, εν μέσω της οικονομικής ασφυξίας που έχει επιβληθεί από την παρέα των Ντράγκι - Σόιμπλε, ώστε να κερδηθεί ο απαιτούμενος χρόνος για την δίκαιη συμφωνία που έχει ανάγκη ο λαός μας, χωρίς τους υπαρκτούς ή ανύπαρκτους κινδύνους... "πιστωτικών γεγονότων"». Τι θα κερδίσει η κυβέρνηση αν κυλήσει λίγος χρόνος ακόμη; Θα καταφέρει να εκβιάσει τους εκβιαστές; Τίτι τρόπο; Ή μήπως θα τους ρίξει...

και οι δύο έχουν συμφέρον να δημιουργηθεί τρόμος στον ελληνικό λαό, ώστε να μπορέσει η συγκυβέρνηση να του σερβίρει τη συμφωνία για το κλείσιμο του Μνημόνιου-2 και στη συνέχεια τη νέα δανειακή σύμβαση και το Μνημόνιο-3, στο οποίο επιδιώκει να περάσουν θέματα όπως το Ασφαλιστικό και το Εργασιακό.

Οι αδίστακτοι ιμπεριαλιστές δεν έχουν κανένα λόγο να βιαστούν και ήδη η γερμανική πλευρά διαμήνυσε (και με τον εκπρόσωπο του Σόιμπλε και με τον Ντεϊσελμπλούμ) ότι δεν υπάρχει περίπτωση να παρθεί απόφαση στο Eurogroup της 24ης Απριλή (χθες) και πως ο ορίζοντας είναι τετράμηνος!

Εκείνο που δεν μπορέσαμε να καταλάβουμε είναι γιατί το περιβόητο Brussels Group (όπως έχει μετονομαστεί η τρόικα) χρειάστηκε να μεταφερθεί στο Παρίσι για να πραγματοποιήσει εντατικές διαβουλεύσεις μισής εβδομάδας. Ντεφορμέ το βρίσκουμε το προπαγανδιστικό επιτελείο του Μαξίμου. Δε σκέφτηκαν ότι θ' ακουστούν και πάλι τα γνωστά για το «τελευταίο τανγκό στο Παρίσι», το «βούτυρο» και τα παρόμοια, που είχαν ακουστεί και τον περασμένο Σεπτέμβρη, όταν οι Σαμαροβενιζέλοι είχαν τη φαινή ιδέα να μεταφέρουν τη διαπραγμάτευση στο Παρίσι, για να δείξουν ότι τάχαμου έδωξαν την τρόικα;

Την ώρα που γίνεται το Eurogroup της 24ης Απριλή η «Κ» βρίσκεται στο τυπογραφείο και επομένως δεν γνωρίζουμε το αποτέλεσμα. Οι πληροφορίες που συγκεντρώθηκαν μιλούν για «σημαντική πρόοδο» στο Brussels Group (αυτό το επιβεβαίωσε έμμεσα και ο Τόμας Βίτσερ του EuroWorkingGroup), η οποία θα καταγραφεί, ώστε να υπάρξει συμφωνία σε έκτακτο Eurogroup το πρώτο δεκάμημο του Μάη.

βαθύ κόκκινο

Ατομικισμός

Τι κοινό έχουν οι μεταλλωρύχοι και λοιποί υπάλληλοι της «Ελληνικός Χρυσός ΑΕ» με την ομάδα των αντιεξουσιαστών που κατέλαβε το προς κατεδάφιση αναψυκτήριο «Κένταυρος» στο Αλσος της Νέας Φιλαδέλφειας; Και οι μεν και οι δε βάζουν το ατομικό (ή το στενά συλλογικό) συμφέρον πάνω από το ευρύτερο κοινωνικό συμφέρον.

Οι μεταλλωρύχοι, στο όνομα της υπεράσπισης του δικαιώματός τους στη δουλειά, αγνοούν την τεράστια περιβαλλοντική καταστροφή που θα επιφέρει το εργοστάσιο χρυσού και στρέφονται ενάντια στους συμπολίτες τους που αγωνίζονται για ν' αποτρέψουν την καταστροφή.

Οι καταληψίες του «Κενταύρου» επικαλούνται τη θέλησή τους να εργαστούν «ενάντια στην ιδιώτευση που επιβάλλουν οι καιροί, μέσω της συμμετοχής σε πολιτικές διαδικασίες που στοχεύουν στην αυτοοργάνωση και την αυτοδιαχείριση», αδιαφορώντας για το αν η ενέργειά τους στρέφεται ενάντια στον αγώνα για την κατεδάφιση όλων των αυθαίρετων κτισμάτων μέσα στο Αλσος και την αποκατάσταση του ενιαίου δασικού χαρακτήρα του.

Μπορεί, όμως, η ανάγκη για το μεροκάματο και πολύ περισσότερο η ανάγκη για μια περιορισμένη (εκ των πραγμάτων) συλλογική δράση να τίθενται πάνω από την υπεράσπιση του περιβάλλοντος, που συνιστά μείζον κοινωνικό πρόταγμα; Μπορεί να αγνοηθεί το γεγονός ότι στη μια περίπτωση οι μεταλλωρύχοι μετατρέπονται σε αιχμή του δόρατος ενός καναδικού μονοπώλιου και ενός εκ των «εθνικών εργολάβων», ενώ στην άλλη περίπτωση οι καταληψίες του «Κενταύρου» πλήττουν καίρια τον αγώνα που εδώ και χρόνια -και με «μάτωμα» τον τελευταίο χρόνο- δίνουν ευαισθητοποιημένοι κάτοικοι της περιοχής για την υπεράσπιση του Αλσους, το οποίο αντιμετωπίζει ξανά άμεση απειλή από τα καταστροφικά σχέδια ενός ντόπιου καπιταλιστή;

Όταν κάποιος έχει προειδοποιηθεί και επιμένει στην απόφασή του, δεν έχει καν το ελαφρυντικό της άγνοιας ή της λαθεμένης στάθμισης. Στην καλύτερη γι' αυτόν περίπτωση (όταν δηλαδή δεν είναι υποκινούμενος) συμπεριφέρεται ατομικιστικά, αδιαφορώντας για οτιδήποτε πέραν του δικού του στενού ορίζοντα. Το ότι απομονώνεται από το ευρύτερο κοινωνικό κίνημα είναι δικό του πρόβλημα, όταν όμως αυτή η απομόνωση παίρνει αντικοινωνικό χαρακτήρα, το πρόβλημα γίνεται πρόβλημα της κοινωνίας.

Το να λες «εμένα μ' ενδιαφέρει το μεροκάματο κι ας καταστραφεί το σύμπαν» είναι καθαρά αντικοινωνική συμπεριφορά. Το να λες «εγώ θέλω ένα χώρο έκφρασης και δεν με ενδιαφέρει αν είναι μέσα σε καταπατημένο δασικό χώρο» είναι επίσης αντικοινωνική συμπεριφορά. Και αντικινηματική επιπλέον, όταν ξέρεις ότι ένα κίνημα αγωνίζεται για να γκρεμιστεί το συγκεκριμένο κτίσμα, ώστε να αποκατασταθεί η ενότητα του δάσους και να δοθεί από καλύτερες θέσεις ο αγώνας για την απόκρουση των καταστροφικών επιχειρηματικών συμφερόντων.

Πολλές φορές στην Ιστορία οι εργαζόμενες μάζες κινήθηκαν κάτω από τις σημαίες των δυναστών τους. Η εργατική τάξη, από τάξη καθεαυτή, πρέπει να γίνει τάξη για τον εαυτό της, έγραφε σοφά ο Μαρξ. Πόσο συμβάλλουν, όμως, στην ταξική συνειδητοποίηση στενά ατομικιστικές επιλογές ομάδων που φέρουν προοδευτικό-αντικαπιταλιστικό πρόσημο; Δε θα δυσκολευτεί κάποιος να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι συμβάλλουν στο αντίθετο, δίνοντας -εκτός των άλλων- και όπλα για να συκοφαντηθεί ένα ολόκληρο κίνημα και οι πρακτικές του.

Δυστυχώς, η μακρά περίοδος εξατομίκευσης που έχει περάσει η ελληνική κοινωνία (πάνω από εικοσαετία) αφήνει τα ρυπαρά ίχνη της παντού.

ΥΓ: Η κατασταλτική διάθεση της συριζαϊκής διοίκησης του δήμου Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας, που υπέβαλε μήνυση και κάλεσε τα ΜΑΤ (τα οποία, κατόπιν ωριμότερης σκέψης, έδωσε στη συνέχεια), είναι άλλης τάξης ζήτημα. Και βέβαια, δε δικαιώνει την ατομικιστική συμπεριφορά όσων οργάνωσαν τη συγκεκριμένη κατάληψη.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση